

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1999 RENDELETE

(2018. december 11.)

az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére és 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Ez a rendelet meghatározza a szükséges jogalkotási alapot az energiaunió és az éghajlat-politika olyan megbízható, inkluzív, költséghatékony, átlátható és kiszámítható irányításához (a továbbiakban: irányítási mechanizmus), amely az Unió és tagállamainak egymást kiegészítő, koherens és ambiciózus erőfeszítésein keresztül biztosítja az energiaunió 2030-ra vonatkozó és hosszú távú célkitűzéseinek és céljainak elérését az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelő 21. Konferenciáját követő, az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodással (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) összhangban, miközben korlátozza az adminisztráció összetettségét.
- (2) Az energiaunióknak öt dimenziót kell felölelnie: energiabiztonság; belső energiapiac; energiahatékonyság; dekarbonizáció; valamint kutatás, innováció és versenyképesség.
- (3) Az alkalmazkodóképes energiaunió célja – ambiciózus éghajlat-politikával a középpontjában –, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiát biztosítson az Unió fogyasztóinak – mind a háztartásoknak, mind pedig a vállalkozásoknak –, valamint, hogy a beruházások vonzása révén előmozdítsa a kutatást és az innovációt, ami Európa energiarendszereinek alapvető átalakítását követeli meg. Egy ilyen átalakítás szorosan összefügg azzal, hogy őrizni, védeni és javítani kell a környezet minőségét, továbbá elő kell segíteni a természeti erőforrások körülményeként és észszerű hasznosítását, különösen az energiahatékonyság és energiamegtakarítás

⁽¹⁾ HL C 246., 2017.7.28., 34. o.

⁽²⁾ HL C 342., 2017.10.12., 111. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. november 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. december 4-i határozata.

előmozdítása, valamint az energia új és megújuló formáinak kifejlesztése révén. Ez a cél csak összehangolt fellépés keretében valósítható meg, az uniós, regionális, nemzeti és helyi szintű jogalkotási és nem jogalkotási aktusok együttes alkalmazásával.

- (4) Egy teljes mértékben működő- és alkalmazkodóképes energiaunió vezető régióvá változtatná az Uniót az innováció, a beruházás, a növekedés és a társadalmi, illetve gazdasági fejlődés terén, ugyanakkor jó példát mutatna a tekintetben, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó ambiciózus törekvések hogyan fonódnak össze az innováció, a beruházások és a növekedés ösztönzését szolgáló intézkedésekkel.
- (5) A Bizottság e rendelettel párhuzamosan több energiapolitikai ágazati kezdeményezést dolgozott ki és fogadott el, nevezetesen a megújuló energiára, az energiahatékonyságra – többek között az épületek energiahatékonyságára – és a piac szerkezetére vonatkozóan. Ezek a kezdeményezések egy csomagot alkotnak, elsősorban az energiahatékonyság elsődlegességének átfogó témájában, valamint az Uniónak a megújuló energiaforrások terén betöltött globális vezető szerepét és az energiafogyasztókkal kötött méltányos egyezséget illetően, többek között az energiaszegénység elleni küzdelem és a belső piacon való tisztességes verseny elősegítése révén.
- (6) Az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseiben jóváhagyta az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretét, amely négy fő uniós szintű célon alapul: az üvegházhatású gázok kibocsátásának legalább 40 %-os csökkentése a gazdaságban, az energiahatékonyság legalább 27 %-os javítása, mint irányadó cél, amely a 30 %-os szint elérése érdekében 2020-ig felülvizsgálandó, a megújuló energia legalább 27 %-os részarányának elérése az Unió energiafogyasztásában, valamint a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó legalább 15 %-os cél. Meghatározta, hogy a megújuló energiára vonatkozó cél elérése uniós szinten kötelező, és azt a tagállamok hozzájárulásain keresztül valósítják meg, tekintettel arra, hogy közösen kell elérni az uniós célt. A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ átdolgozása 2030-ra a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan új, kötelező erejű, legalább 32 %-os uniós célt vezetett be, és tartalmaz egy rendelkezést az uniós szintű cél 2023-ig történő megemelését célzó felülvizsgálatra vonatkozóan is. A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ módosításai az energiahatékonyság javítására vonatkozó, 2030-ig elérendő uniós szintű célt legalább 32,5 %-ban határozták meg, és tartalmaznak egy rendelkezést az uniós szintű célok megemelését célzó felülvizsgálatra vonatkozóan is.
- (7) Azt a kötelező célt, hogy 2030-ig az egész gazdaságban legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatást okozó gázok hazai kibocsátását az 1990-es szinthez képest, hivatalosan a Környezetvédelmi Tanács 2015. március 6-i ülésén hagyták jóvá, mint az Unió és tagállamainak a Párizsi Megállapodással kapcsolatos tervezett nemzeti vállalását. A Párizsi Megállapodás, amelyet az Unió 2016. október 5-én erősített meg⁽³⁾, 2016. november 4-én lépett hatályba. A Párizsi Megállapodás felváltja az Unió által a 2002/358/EK tanácsi határozattal⁽⁴⁾ jóváhagyott, a 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott megközelítést, amelyet 2020 után nem folytatnak. A kibocsátások és azok eltávolításának nyomon követésére és bejelentésére szolgáló uniós rendszert ennek megfelelően aktualizálni kell.
- (8) A Párizsi Megállapodás növelte az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos globális ambíció szintjét, és meghatároz egy hosszú távú célt azzal a célkitűzéssel összhangban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, valamint hogy tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozódjon.
- (9) A Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célok elérése érdekében az Uniónak törekednie kell az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és nyelőkénti eltávolítása közötti egyensúlynak a lehető leghamarabbi elérésére, majd ezután adott esetben a negatív kibocsátás elérésére.
- (10) Az éghajlati rendszer szempontjából a halmozott emberi eredetű összkibocsátás idővel hatással lehet az üvegházhatású gázok légköri összkoncentrációjára. A Bizottságnak elemeznie kell a hosszú távú célkitűzésekhez való uniós hozzájárulásra vonatkozó különböző forgatókönyveket, így többek között annak lehetőségét, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást, továbbá e forgatókönyvek hatásait a fennmaradó globális és uniós szén-dioxid-költségvetésre. A Bizottságnak elemzést kell

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról és a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács határozata (2002. április 25.) az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

készítenie egy, az Uniónak a Párizsi Megállapodásban foglalt azon kötelezettségvállaláshoz való hozzájárulásáról szóló hosszú távú uniós stratégia céljából, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt kell tartani az iparosodás előtti szinthez képest, és hogy erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozódjon, különböző forgatókönyveket belefoglalva az elemzésbe, többek között annak a forgatókönyvét, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást, továbbá ezek hatásait az uniós széndioxid-költségvetésre.

- (11) Bár az Unió ambiciózus vállalásokat tett az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére, az éghajlatváltozás veszélye globális kérdés. Az Uniónak és tagállamainak ezért együtt kell működniük nemzetközi partnereikkel annak érdekében, hogy biztosított legyen minden fél részéről az ambíciók magas szintje, összhangban a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival.
- (12) Az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseiben azzal is egyetértett, hogy egy olyan megbízható és átlátható irányítási mechanizmust kell kialakítani, amely nem jár szükségtelen adminisztratív teherrel és kellő rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, és amely elősegíti annak biztosítását, hogy az Unió teljesítse energia-politikai célkitűzéseit, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamok azon jogát, hogy szabadon határozzák meg energiamixüket. A következtetések hangsúlyozták, hogy ennek az irányítási mechanizmusnak a meglévő építőelemeken, például a nemzeti éghajlatvédelmi programokon és a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó nemzeti terveken, továbbá azon kell alapulniuk, hogy egyszerűsíteni kell és össze kell vonni az elkülönült tervezési és jelentéstételi elemeket. Megállapodás született arról is, hogy erősíteni kell a fogyasztók szerepét és jogait, a beruházók számára pedig nagyobb fokú átláthatóságot és kiszámíthatóságot kell biztosítani többek között annak révén, hogy rendszeresen nyomon követik a megfizethető, biztonságos, versenyképes, biztonságos és fenntartható energiarendszerre vonatkozó fő mutatókat, továbbá hogy elő kell segíteni a nemzeti energia- és éghajlat-politikák összehangolását és elő kell mozdítani a tagállamok közötti regionális együttműködést.
- (13) „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményében a Bizottság utalt arra, hogy integrált irányítási mechanizmusra van szükség annak érdekében, hogy az uniós, regionális, nemzeti, illetve helyi szintű energiapolitikai intézkedések mindegyike hozzájáruljon az energiaunió célkitűzéseéhez, ezzel kiterjesztve – a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kereten túlmenően – az irányítási rendszer hatókörét az energiaunió mind az öt dimenziójára.
- (14) Az energiaunió helyzetéről szóló, 2015. november 18-i közleményében a Bizottság továbbá azt is megállapította, hogy az energiaunió mind az öt dimenziójával foglalkozó integrált nemzeti energia- és klímatervek a stratégiaibb szemléletű energia- és éghajlat-politikai tervezés szükséges eszközei. Az e közlemény részét képező, nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó bizottsági iránymutatás megteremtette az alapot ahhoz, hogy a tagállamok elkezdjék kidolgozni a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó nemzeti terveket, továbbá meghatározta az irányítási mechanizmus fő pilléreit. A közlemény azt is előírta, hogy az irányítási rendszert jogilag kell szabályozni.
- (15) A Tanács az energiaunió irányítási rendszeréről szóló 2015. november 26-i következtetéseiben elismerte, hogy az energiaunió irányítása az energiaunió hatékony és eredményes felépítésének és célkitűzései elérésének egyik elengedhetetlen eszköze. A Tanács kiemelte, hogy az irányítási mechanizmusnak azon az elven kell alapulnia, hogy integrálja az éghajlat- és energiapolitikai intézkedések stratégiai tervezését és a végrehajtásukról szóló jelentéstételt, valamint koordinálja az éghajlat- és energiapolitikáért felelős szereplőket uniós, regionális és tagállami szinten. Azt is hangsúlyozta, hogy az irányítási mechanizmusnak biztosítani kell a 2030-ra elfogadott energia- és éghajlat-politikai célok elérését, és hogy nyomon kell követnie, hogy kollektív uniós szinten milyen előrelépést sikerül elérni az energiaunió öt dimenziója mentén meghatározott szakpolitikai célkitűzések megvalósítása terén.
- (16) Az Európai Parlament „Az európai energiaunió felé” című, 2015. december 15-i állásfoglalása azt szorgalmazta, hogy az energiaunió irányítási mechanizmusa ambiciózus, megbízható, átlátható és demokratikus legyen, és az Európai Parlament teljes bevonásával valósuljon meg, valamint biztosítsa a 2030-as energia- és éghajlat-politikai célok elérését.
- (17) Az Európai Tanács több alkalommal is hangsúlyozta, hogy sürgős intézkedésekre van szükség annak biztosításához, hogy sikerüljön elérni a villamosenergia-rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél. Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben úgy határozott, hogy a Bizottság – a tagállamok támogatásával – sürgős intézkedéseket fog hozni a villamosenergia-rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél lehető leggyorsabb, de legkésőbb 2020-ig történő elérésének a biztosítására, legalább azon tagállamok esetében, amelyek a belső energiapiaci integrációnak még nem érték el egy adott minimumszintjét. Az európai energiahálózatok megerősítéséről szóló, 2017. november 23-i bizottsági közlemény értékeli a rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél elérése terén elért eredményeket, és javaslatokat tesz a rendszerösszeköttetésre vonatkozó, 2030-ra kitűzött 15 %-os cél megvalósításának módjaival kapcsolatban.

- (18) Az irányítási mechanizmusnak ezért az kell hogy legyen a fő célkitűzése, hogy lehetővé tegye az energiaunió célkitűzéseinek és különösen a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret céljainak elérését az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén. Ezek a célkitűzések és célok egyrészt az Unió energiapolitikájából, másrészt pedig abból erednek, hogy – amint arról a Szerződések is rendelkeznek – őrizni, védeni és javítani kell környezetünk minőségét, továbbá elő kell segíteni természeti erőforrásaink körültekintő és észszerű hasznosítását. Ezek a célkitűzések elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, és egyik sem tekinthető a másikhoz képest másodlagosnak. Ezért ez a rendelet összekapcsolódik a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célokat végrehajtó ágazati joggal. Miközben a tagállamoknak rugalmasságra van szükségük a nemzeti energiamixükhöz és preferenciáikhoz legjobban illeszkedő szakpolitikák megválasztásában, ennek a rugalmasságnak összeegyeztethetőnek kell lennie a piac további integrációjával, a megnövekedett versennyel, az energia- és éghajlat-politikai célkitűzések elérésével és a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való fokozatos áttéréssel.
- (19) A fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé való, társadalmilag elfogadható és igazságos átmenet változásokat követel meg a befektetői magatartásban – az állami és a magánbefektetések tekintetében egyaránt –, valamint ösztönzőket tesz szükségessé a teljes szakpolitikai spektrumban, figyelembe véve azokat a polgárokat és régiókat, akikre, illetve amelyekre az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés kedvezőtlen hatással lehet. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése az európai gazdaság hatékonyságának növelését és az innováció fellendítését követeli meg, és különösen fenntartható munkahelyeket kell teremtenie – többek között a csúcstechnológiai ágazatokban –, továbbá a levegőminőség és a közegészségügyi helyzet javulását kell eredményeznie.
- (20) A Párizsi Megállapodásban vállalt nemzetközi kötelezettségekre tekintettel a tagállamoknak jelentést kell tenniük az energiatámogatások fokozatos kivezetése érdekében tett intézkedéseikről, különösen a fosszilis üzemanyagok tekintetében. A jelentéstétel tekintetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a fosszilis üzemanyagok támogatására vonatkozó meglévő, nemzetközileg használt fogalom meghatározásokat használják alapként.
- (21) Mivel az üvegházhatású gázok és a légszennyező anyagok nagyrészt közös forrásokból származnak, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére szolgáló szakpolitikai intézkedéseknek járulékos előnyei lehetnek a közegészségre és a levegőminőségre nézve, különösen a városi területeken, ami kiegyenlítheti az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklésének néhány vagy valamennyi rövid távú költségét. Mivel az (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján jelentett adatok fontos elemek az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének és a nemzeti tervek összeállításához, el kell ismerni annak fontosságát, hogy az (EU) 2016/2284 irányelv és az üvegházhatást okozó gázok jegyzéke keretében összeállított és jelentett adatok következetesek legyenek.
- (22) Az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi végrehajtási rendelet⁽²⁾ végrehajtásának tapasztalatai megmutatták, hogy szükség van a más jogi eszközök szerinti jelentéstétellel való szinergiákra és koherenciára – ezek a jogi eszközök különösen a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾, az 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ és az 517/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾. A kibocsátásokra vonatkozó jelentéstétel jó minőségének biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy következetes adatokat használjanak fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátások jelentésére.
- (23) A Bizottságnak a minőségi jogalkotás melletti szilárd elkötelezettségével és egy olyan a politikával összhangban, amely elősegíti a kutatást, az innovációt és a beruházásokat, az irányítási mechanizmusnak jelentősen csökkentenie kell a tagállamokra és az érintett érdekelt felekre, a Bizottságra és más uniós intézményekre háruló adminisztratív terhet és a komplexitást. Elő kell segítenie továbbá az energiarendszernek a fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság irányába mutató átalakítása érdekében uniós és nemzeti szinten hozott szakpolitikák és intézkedések koherenciáját és megfelelését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiatatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 517/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a fluortartalmú üvegházhatású gázokról és a 842/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 195. o.).

- (24) Az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérését az uniós kezdeményezések és az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott koherens nemzeti szakpolitikák összekapcsolása révén kell biztosítani. Az energia- és éghajlat-politika területén elfogadott ágazati uniós jog határozza meg azokat a tervezési követelményeket, amelyek a változás előmozdításának hasznos eszközei voltak nemzeti szinten. A különböző időpontokban történt bevezetésük átfedésekhez vezetett, és nem mérlegelték kellően a szakpolitikai területek közötti szinergiákat és kölcsönhatásokat, ami hátrányosan hatott a költséghatékonyságra. Ezért az éghajlat- és energiapolitika területén a jelenlegi elkülönülő tervezést, jelentéstételt és ellenőrzést lehetőség szerint észszerűsíteni és integrálni kell.
- (25) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek tízéves időszakokat kell felölelniük, és áttekintést kell adniuk az energiarendszer és a szakpolitikák aktuális helyzetéről. Az energiaunió mind az öt dimenziójára vonatkozóan meg kell határozniuk a nemzeti célkitűzéseket és az e célkitűzések teljesítésére szolgáló megfelelő szakpolitikákat és intézkedéseket, és elemzéseken kell alapulniuk. A 2021-től 2030-ig tartó első tízéves időszakot felölelő integrált nemzeti energia- és klímaterveknek különös figyelmet kell fordítaniuk az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, a megújuló energia, az energiahatékonyság és a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra meghatározott célokra. A tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek összeegyeztethetők legyenek az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival, és hozzájáruljanak azokhoz. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy integrált nemzeti energia- és klímatervekben a már meglévő nemzeti stratégiákra vagy tervekre építhessenek. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek első tervezeteire és a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekre a későbbi tervekhez képest hosszabb határidő vonatkozik annak érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére arra, hogy a rendelet elfogadását követően elkészítsék első terveiket. Mindazonáltal arra ösztönözik a tagállamokat, hogy integrált nemzeti energia- és klímatervük első tervezetét 2018-ban a lehető leghamarabb nyújtsák be annak érdekében, hogy lehetőség legyen a megfelelő előkészítő munka elvégzésére, különösen az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) részes felei konferenciájának 1/CP.21. határozatával összhangban 2018-ban összehívandó támogató párbeszédre vonatkozóan.
- (26) Integrált nemzeti energia- és klímatervekben a tagállamoknak értékelniük kell az energiaszegénységben élő háztartások számát, figyelembe véve a vonatkozó nemzeti összefüggésben az alapvető életszínvonal biztosításához szükséges háztartási energetikai szolgáltatásokat, a meglévő szociális politikát és egyéb releváns politikákat, valamint a Bizottság indikatív iránymutatását a releváns mutatókról – ideértve a földrajzi eloszlást is – amelyek az energiaszegénység közös megközelítésén alapulnak. Abban az esetben, ha egy tagállam úgy találja, hogy jelentős számú energiaszegénységben élő háztartással rendelkezik, nemzeti tervébe az energiaszegénység csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzést kell belefoglalnia.
- (27) Létre kell hozni az integrált nemzeti energia- és klímatervek kötelező sablonját annak biztosítása érdekében, hogy minden nemzeti terv kellően átfogó legyen, és elősegítsék a nemzeti tervek összehasonlítását és összehangolását, kellő rugalmasságot biztosítva eközben a tagállamok számára, hogy a nemzeti tervek részleteit a nemzeti preferenciákat és sajátosságokat tükrözve határozzák meg.
- (28) Az energia- és éghajlat-politika területére vonatkozó szakpolitikák és intézkedések végrehajtása hatással van a környezetre. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nyilvánosság már korán és ténylegesen lehetőséget kapjon az integrált nemzeti energia- és klímatervek előkészítésében való részvételre és a konzultációra, adott esetben a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i egyezményével (Aarhusi Egyezmény) összhangban. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a szociális partnerek részvételét az integrált nemzeti energia- és klímatervek előkészítésében, valamint a nyilvános konzultációra vonatkozó kötelezett-ségeik teljesítése során törekedniük kell az adminisztratív összetettség korlátozására.
- (29) A nyilvános konzultáció lefolytatása során – az Aarhusi Egyezményvel összhangban – a tagállamoknak törekedniük kell az egyenlő részvétel biztosítására, a nyilvánosság tájékoztatására nyilvános hirdetések vagy más megfelelő eszközök, például az elektronikus média révén, a nyilvánosság számára valamennyi vonatkozó dokumentum hozzáférhetővé tételére, valamint a nyilvánosság részvételével kapcsolatos gyakorlati intézkedések bevezetésére.
- (30) Minden tagállamnak létre kell hoznia az állandó többszintű energiapolitikai párbeszédet a helyi hatóságok, a civil társadalmi szervezetek, az üzleti közösség, a beruházók és más érintett érdekelt felek részvételével, az energia- és éghajlat-politikák tekintetében tervbe vett különböző lehetőségek megvitatása céljából. E párbeszéd keretében meg

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

kell tudni vitatni a tagállam integrált nemzeti energia- és klímatervét, valamint hosszú távú stratégiáját. A párbeszédre bármely nemzeti struktúra – például weboldal, nyilvános konzultációs platform vagy más interaktív kommunikációs eszköz – segítségével sor kerülhet.

- (31) A regionális együttműködésnek kulcsszerepe van az energiaunió célkitűzései elérésének költségoptimalizált módon történő biztosításában. A Bizottságnak meg kell könnyítenie a tagállamok közötti ilyen együttműködést. A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy megjegyzéseket fűzzenek más tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveikhez azok véglegesítése előtt, hogy elkerülhető legyenek a következetlenségek és a többi tagállamra gyakorolt potenciális negatív hatások, továbbá biztosítható legyen a közös célkitűzések kollektív teljesítése. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek kidolgozása és véglegesítése, valamint az azok azt követő végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés elengedhetetlen az intézkedések hatékonyságának és eredményességének javításához, valamint a piaci integráció és az energiabiztonság elősegítéséhez.
- (32) Az e rendelet keretében történő együttműködés során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a meglévő regionális együttműködési fórumokat, például a balti energiapiacok összekötései tervét (BEMIP), a közép- és délkelet-európai földgáz-összeköttetések (CESEC), a közép-nyugati regionális energiapiacot (CWREM), az északi-tengeri országok tengeri szélenergia-hálózati kezdeményezését (NSCOGI), az ötoldalú energiaügyi fórumot, a Délnyugat-Európa összeköttetésével foglalkozó magas szintű munkacsoportot és az euromediterrán partnerséget. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy az Energiaközösség aláíróival, az Európai Gazdasági Térség harmadik ország tagjaival és adott esetben más érintett harmadik országokkal való együttműködést irányozzanak elő. Emellett a Bizottság a piaci integráció, a költségvetés hatékony politikák, a hatékony együttműködés, partnerségek és konzultációk előmozdítása érdekében e rendelettel összhangban azonosíthatja az energiaunió öt dimenziója közül egyet vagy többet lefedő, makroregionális vagy regionális további együttműködési lehetőségeket, hosszú távra előretekintve és a meglévő piaci feltételek alapján.
- (33) A Bizottság megbeszéléseket folytathat az érintett harmadik országokkal, hogy megvizsgálja az e rendeletben megállapított rendelkezések alkalmazásának rájuk való kiterjesztésének lehetőségét, különös tekintettel a regionális együttműködéssel kapcsolatos rendelkezésekre.
- (34) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek stabilnak kell lenniük, hogy a befektetői biztonság garantálása érdekében biztosítsák a nemzeti szakpolitikák és intézkedések átláthatóságát és kiszámíthatóságát. A nemzeti terveket azonban a jelentések által lefedett tízéves időszak folyamán egy alkalommal aktualizálni kell, hogy lehetőséget adjanak a tagállamoknak a lényegesen megváltozó körülményekhez való alkalmazkodásra. A 2021-től 2030-ig tartó időszakot felölelő tervek esetében a tagállamoknak 2024. június 30-ig kell aktualizálniuk a terveiket. A célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat csak azzal a céllal szabad módosítani, hogy azok tükrözzék a magasabb általánosan megcélzott szintet, különösen a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célok tekintetében. Az aktualizálás részeként a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tenniük az olyan kedvezőtlen környezeti hatások mérséklése érdekében, amelyek az integrált jelentéstétel keretében váltak nyilvánvalóvá.
- (35) A stabil hosszú távú üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési stratégiák alapvetően járulnak hozzá a gazdasági átalakuláshoz, a munkahelyteremtéshez, a növekedéshez és az átfogóbb fenntartható fejlesztési célok eléréséhez, valamint a Párizsi Megállapodásban rögzített hosszú távú célok elérésére irányuló, tisztességes és költséghatékony törekvéshez. Emellett a Párizsi Megállapodás feleit fel kell kérni arra, hogy 2020-ig közöljék az évszázad közepéig kitékintő, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáikat. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács 2018. március 22-én felkérte a Bizottságot, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban 2019 első negyedévéig terjesszen elő javaslatot egy, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, hosszú távú uniós stratégiára, figyelembe véve az integrált nemzeti energia- és klímaterveket.
- (36) A tagállamoknak legalább 30 éves távlatra hosszú távú stratégiákat kell kidolgozniuk, amelyek hozzájárulnak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti tagállami kötelezettségvállalások teljesítéséhez, a Párizsi Megállapodásban foglalt azon célkitűzéssel összefüggésben, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése jóval 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, és erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozódjon, valamint megvalósuljon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentése és a fokozottabb, nyelőkön keresztüli eltávolítás valamennyi ágazatban, összhangban az uniós célkitűzéssel. A tagállamoknak stratégiáikat nyílt és átlátható módon kell kidolgozniuk, és biztosítaniuk kell a nyilvánosság számára az elkészítésükben való részvételt. Integrált nemzeti energia- és klímaterveiknek és a hosszú távú stratégiáiknak összhangban kell állniuk egymással.
- (37) A földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF) ágazata erősen ki van téve az éghajlatváltozás következményeinek, és annak igen kiszolgáltatott. Az ágazatban ugyanakkor komoly potenciális lehetőségek rejlenek arra, hogy hosszú távon éghajlati előnyöket biztosítson, és jelentősen hozzájáruljon a hosszú távú uniós és nemzetközi éghajlat-politikai célok megvalósításához. Az ágazat több módon is hozzájárulhat az

éghajlatváltozás mérsékléséhez, különösen a kibocsátás csökkentése, a nyelők és a szénkészletek megtartása és növelése, valamint a fosszilis vagy szénintenzív anyagokat helyettesíteni képes bioanyagok biztosítása révén. A szénmegkötés hatékonyságát, a fenntartható erőforrás-gazdálkodást és a széntárolók hosszú távú stabilitását és alkalmazkodóképességét növelő fenntartható beruházások alapjául szolgáló hosszú távú stratégiák alapvető fontosságúak.

- (38) A további rendszer-összeköttetések kialakításakor fontos elvégezni a költségek és hasznok teljes körű értékelését, beleértve a műszaki, társadalmi-gazdasági és környezeti hatások összességét, a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírtak szerint, továbbá figyelembe kell venni a rendszer-összeköttetések pozitív externáliáit, így például a megújuló energiaforrások integrációját, az ellátás biztonságát és a belső piacon létrejövő megnövekedett versenyt.
- (39) Ahogy a tervezés esetében is, az energia- és éghajlat-politika területére vonatkozó ágazati uniós jog meghatározza azokat a jelentéstételi követelményeket, amelyek a piaci reformokat kiegészítve a változás előmozdításának hasznos eszközei voltak nemzeti szinten, azonban ezeket a követelményeket különböző időpontokban vezették be, ami átfedésekhez és a költséghatékonyság hiányához vezetett, valamint nem mérlegelték kellően a szakpolitikai területek, például az üvegházhatásúgáz-mérséklés, a megújuló energia, az energiahatékonyság és a piaci integráció közötti szinergiákat és kölcsönhatásokat. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek megfelelő nyomon követésének biztosítása és az adminisztratív összetettség csökkentése közötti egyensúly megteremtése érdekében a tagállamoknak két évente eredményjelentést kell készíteniük a tervek végrehajtásáról és az energiarendszert érintően bekövetkezett egyéb fejleményekről. Néhány jelentést azonban továbbra is évente kell benyújtani, különös tekintettel az UNFCCC és az uniós jogból adódó éghajlatvédelmi jelentéstételi követelményekre.
- (40) A tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseinek tükrözniük kell az integrált nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó sablonokban meghatározott elemeket. Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésekre vonatkozó sablont – technikai jellegük miatt, és mivel az első eredményjelentés 2023-ban esedékes – későbbi végrehajtási jogi aktusokban kell részletezni. Az eredményjelentéseket az Unióval, a többi tagállammal, a regionális és helyi hatóságokkal, a piaci szereplőkkel, köztük a fogyasztókkal, bármely egyéb érintett érdekelt féllel és a szélesebb nyilvánossággal szembeni átláthatóság biztosítása érdekében kell elkészíteni. A jelentéseknek fel kell ölelniük az energiaunió öt dimenzióját, az első időszak tekintetében pedig ezzel egyidejűleg hangsúlyt kell helyezniük a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret céljai közé tartozó területekre is.
- (41) Az Unió és tagállamai az UNFCCC alapján kötelesek arra, hogy – a Felek Konferenciája által jóváhagyott összehasonlítható módszerek felhasználásával – kidolgozzák, rendszeresen frissítsék, közzétegyék és a Felek Konferenciája számára jelentsék az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti jegyzékeket. Az üvegházhatást okozó gázok jegyzékei kulcsszerepet játszanak abban, hogy lehetővé váljon a dekarbonizáció dimenziójának végrehajtása terén elért haladás nyomon követése és az éghajlatvédelmi jogszabályoknak való megfelelés értékelése, különös tekintettel az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾.
- (42) Az UNFCCC Feleinek Konferenciája 1/CP.16. sz. határozata előírja, hogy nemzeti rendszereket kell létrehozni az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie e nemzeti rendszerek létrehozását.
- (43) Az 525/2013/EU rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok az információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, teljességének és összehasonlíthatóságának fontosságára mutattak rá. E tapasztalatokra építve ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy a tagállamok mind az öt dimenziót illetően megalapozott és következetes adatokat és feltevéseket alkalmazzanak, és a végső forgatókönyvek és az előrejelzések elkészítésekor felhasznált feltételezésekre, paraméterekre és módszertanokra vonatkozó részletes adatokat nyilvánosan elérhetővé tegyék, figyelembe véve a statisztikai korlátozásokat, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokat és az adatvédelmi szabályok betartását, továbbá az eredményjelentések fő elemeként beszámoljanak szakpolitikáikról, intézkedéseikről és előrejelzéseikről. Az ezekben a jelentésekben szereplő

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013/EU rendelete (2013. április 17.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018. június 19., 1. o.).

információk elengedhetetlenek az (EU) 2018/842 rendelet szerinti kötelezettségvállalások megfelelő időben történő végrehajtásának bizonyításához. Az uniós és tagállami szintű rendszerek működtetése és folyamatos fejlesztése a jelentéstételre vonatkozó jobb iránymutatással összekapcsolva várhatóan jelentős mértékben hozzájárul a dekarbonizáció dimenziója terén elért haladás nyomon követéséhez szükséges információk folyamatos javításához.

- (44) E rendeletnek biztosítania kell, hogy a tagállamok beszámoljanak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról és a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásról, elősegítve ezzel az Unió UNFCCC és Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak végrehajtását. Emellett az integrált nemzeti energia- és klímatervekkel összefüggésben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti fellépésekről és támogatásról szóló tájékoztatás is fontos, különös tekintettel az éghajlatváltozásnak az Unió energiaellátásának biztonságát érintő káros hatásaihoz való alkalmazkodásra, mint amilyen az erőművekhez szükséges hűtővíz és az energiatermelési célú biomassa rendelkezésre állása; ugyanilyen fontos az energiaunió külső dimenziója szempontjából releváns támogatásról szóló tájékoztatás.
- (45) A Párizsi Megállapodás megerősíti, hogy a feleknek az éghajlatváltozás kezelését célzó intézkedések meghozatalakor figyelembe kell venniük és tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokkal és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kötelezettségeiket, és elő kell mozdítaniuk azok teljesítését. A tagállamoknak ezért megfelelően be kell építeniük az emberi jogokkal és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szempontokat az integrált nemzeti energia- és klímatervekbe és a hosszú távú stratégiáikba. A kétéves eredményjelentéseikben be kell számolniuk arról, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek végrehajtása hogyan járul hozzá az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség előmozdításához.
- (46) A tagállamokra és a Bizottságra háruló adminisztratív terhek mérséklése érdekében a Bizottságnak online platformot (e-platform) kell létrehoznia a kommunikáció megkönnyítése, az együttműködés előmozdítása és a nyilvánosság információkhoz való hozzáféréseinek elősegítése érdekében. Az e-platformnak elő kell segítenie a jelentések megfelelő időben történő benyújtását, valamint a nemzeti jelentéstétel fokozott átláthatóságát. Az e-platformnak a meglévő jelentéstételi eljárásokra, adatbázisokra és e-eszközökre kell épülnie, és ki kell használnia azok előnyeit, ilyenek például az Európai Környezetvédelmi Ügynökség, az Eurostat és a Közös Kutatóközpont jelentéstételi eljárásai, adatbázisai és e-eszközei, valamint az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerből szerzett tapasztalatok.
- (47) A Bizottságnak biztosítania kell, hogy a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervek az interneten nyilvánosan elérhetőek legyenek. A Bizottságnak a végleges integrált nemzeti energia- és klímaterveket és azok frissítéseit, a hosszú távú stratégiákat és a tagállamok által szolgáltatott egyéb releváns jelentéstételi információkat az e-platform felhasználásával kell tárolnia és nyilvánosan hozzáférhetővé tennie, amint e platform megkezdte működését. Az e-platform működésének megkezdése előtt a Bizottság a saját honlapjait használja arra, hogy megkönnyítse a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekhez való nyilvános online hozzáférést.
- (48) A nemzeti tervezés és jelentéstétel keretében a Bizottságnak szolgáltatott adatokat illetően a tagállamoktól érkező információk nem ismételtetik meg azokat az adatokat és statisztikákat, amelyeket a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összefüggésben a Bizottságon (Eurostaton) keresztül már rendelkezésre bocsátottak ugyanabban a formában, mint amelyet az e rendeletben megállapított tervezési és jelentéstételi kötelezettségek előírnak, és amelyek az Eurostatnál továbbra is elérhetőek ugyanazokkal az értékekkel. Az integrált nemzeti energia- és klímatervekben bejelentett adatoknak és előrejelzéseknek az Eurostat adataira és európai statisztikák bejelentésére a 223/2009/EK rendelettel összhangban használt módszertanra kell épülniük, és összeegyeztethetőnek kell lenniük azokkal, amennyiben ezek rendelkezésre állnak, és az időzítés szempontjából is megfelelőek.
- (49) Az energiaunióra vonatkozó stratégia célkitűzéseinek közös elérése, különösen egy teljes mértékben működő és alkalmazkodóképes energiaunió létrehozása érdekében elengedhetetlen, hogy a Bizottság értékelje az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteit, az integrált nemzeti energia- és klímaterveket és – az eredményjelentések alapján – azok végrehajtását. Az első tízéves időszakban ez mindenekelőtt a 2030-ra vonatkozó uniós energia- és éghajlat-politikai célok elérését, valamint az e célok eléréséhez szükséges nemzeti hozzájárulásokat érinti. Ezeket az értékeléseket két évente, szükség esetén pedig évente kell elvégezni, és azokat a Bizottságnak az energiaunió helyzetéről szóló jelentésében kell egységes formában összegezni.
- (50) A Bizottság kezdeményezési joga, a rendes jogalkotási eljárás és az intézmények közötti hatalmi egyensúly kellő tiszteletben tartása mellett az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az energia- és éghajlat-politikák valamennyi dimenziójára kiterjedően évente foglalkoznia kell az energiaunió által elért haladással.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

- (51) A Bizottságnak értékelnie kell az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő szakpolitikáknak és intézkedéseknek az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működésére gyakorolt általános hatását, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre annak érdekében, hogy az Unióban a Párizsi Megállapodással való összhanghoz szükséges mértékben növekedjen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és elnyelésének mértéke.
- (52) A légi közlekedés a CO₂ és más anyagok – például a nitrogén-oxidok – kibocsátása következtében, illetve egyéb mechanizmusok, így például a cirrus felhők fokozott képződése miatt hatással van az éghajlatra. Mivel az e hatásokra vonatkozó tudományos ismeretek köre gyorsan bővül, az 525/2013/EU rendelet már előírta, hogy rendszeres időközönként újra kell értékelni a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ által okozott hatását. Az e tekintetben alkalmazott modellezést rendszeresen hozzá kell igazítani a tudományos fejlődéshez. Az ilyen hatások elemzése alapján a Bizottságnak 2020. január 1-jéig elő kell terjesztenie a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ által okozott hatásainak frissített értékelését, amelyet adott esetben az e hatások kezelésének legmegfelelőbb módjaira vonatkozó javaslatnak kell kísérnie.
- (53) Az UNFCCC üvegházhatású gázokra vonatkozó jelenlegi jelentéstételi iránymutatásainak megfelelően a metánkibocsátás számítása és jelentése egy százéves időszakra vonatkozó globális felmelegedési potenciálon alapul. Tekintettel a metán magas globális felmelegedési potenciáljára és viszonylag rövid légköri élettartamára, amely rövid és középtávon az éghajlatra gyakorolt jelentős hatáshoz vezet, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, milyen következményekkel járna a metánkibocsátás rövid és középtávú hatásainak csökkentésére szolgáló szakpolitikák és intézkedések végrehajtása az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan. A Bizottságnak fontolóra kell vennie a metánkibocsátások gyors kezelésére vonatkozó szakpolitikai lehetőségeket, és az e rendelet szerinti hosszú távú uniós stratégia szerves részeként a metánra vonatkozó uniós stratégiai tervet kell előterjesztenie.
- (54) A nemzeti és uniós szakpolitikák és az energiaunió célkitűzései közötti koherencia biztosításának elősegítése érdekében folyamatos párbeszédet kell teremteni a Bizottság és a tagállamok között, illetve adott esetben a tagállamok között. Adott esetben a Bizottságnak ajánlásokat kell kiadnia a tagállamok részére, többek között az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteiben megcélozandó szintre, a bejelentett integrált energia- és klímatervekben előirányzott szakpolitikáknak és intézkedéseknek ezt követő végrehajtására, valamint az energiaunió megvalósítása szempontjából releváns egyéb nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozóan. Bár az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 288. cikke értelmében az ajánlások nem kötelező erejűek, a tagállamoknak mégis kellően figyelembe kell venniük ezeket az ajánlásokat, és a későbbi eredményjelentésekben ki kell fejteniük, hogy ezt milyen módon tették. A megújuló energiára vonatkozó értékelést a Bizottságnak objektív kritériumok alapján kell elvégeznie. Amennyiben a Bizottság ajánlást ad ki valamely tagállam nemzeti tervének tervezetével kapcsolatban, ezt a lehető leghamarabb meg kell tennie, tekintettel egyrészt arra, hogy a Bizottságnak összesítenie kell valamennyi tagállam tervezett hozzájárulásainak számszerűsített mértékét annak érdekében, hogy fel tudja mérni az uniós szintű vállalás szintjét, másrészt pedig arra, hogy az érintett tagállamnak megfelelő időt kell hagyni ahhoz, hogy nemzeti tervének véglegesítését megelőzően kellőképpen figyelembe tudja venni a Bizottság ajánlásait, elkerülve annak a kockázatát, hogy a tagállam késedelmesen nyújtja be nemzeti tervét.
- (55) A megújuló energia költséghatékony alkalmazása az egyik alapvető objektív kritérium a tagállami hozzájárulások értékelése szempontjából. A megújuló energia alkalmazásával járó költségek szerkezete összetett, és tagállamonként jelentős különbségeket mutat. Nem csak a támogatási rendszerek költségeit tartalmazza, hanem többek között a létesítmények csatlakoztatásának, a készenléti rendszereknek és a rendszerek biztonsága garantálásának a költségeit, továbbá azokat a költségeket is, amelyek a környezetvédelmi korlátozások betartása kapcsán merülnek fel. Így amikor a tagállamokat e kritérium alapján hasonlítják össze, a megújuló energia alkalmazásával kapcsolatos valamennyi költséget figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy azokat a tagállam, a végső fogyasztók vagy a projektfejlesztők viselik. A tagállamok megújuló energiával kapcsolatos vállalásaira vonatkozó bizottsági ajánlásokat az e rendeletben meghatározott, objektív kritériumokon alapuló képlet alapján kell megfogalmazni. A tagállamok megújuló energiával kapcsolatos vállalásaira vonatkozó értékelésnek be kell mutatnia a tagállamok által tett relatív erőfeszítést, ugyanakkor figyelembe kell vennie a megújuló energia fejlesztését érintő lényeges körülményeket is. Az értékelésnek tartalmaznia kell olyan adatokat is, amelyek kvantitatív vagy kvalitatív adatokat tartalmazó független adatforrásból származnak.
- (56) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímatervek vagy azok frissített változatai nem elégségesek az energiaunió célkitűzéseinek, az első időszakban pedig különösen a megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as céloknak a közös eléréséhez, a Bizottságnak uniós szinten intézkedéseket kell hoznia e célkitűzések és célok közös elérésének biztosítása érdekében (megszüntetve ezzel a vállalások megcélzott szintjével kapcsolatos hiányosságokat). Amennyiben az Unió által e célkitűzések és célok elérése felé tett haladás nem elégséges azok megvalósításához, a Bizottságnak – az ajánlások megfogalmazásán túl – uniós szintű intézkedéseket kell javasolnia és gyakorolnia kell a felhatalmazását, vagy a tagállamoknak kell további intézkedéseket

hozniuk e célkitűzések és célok elérésének biztosítása érdekében (megszüntetve ezzel a megvalósítás terén fennálló hiányosságokat). Ezekben az intézkedésekben figyelembe kell venni továbbá a tagállamok által a megújuló energiára vonatkozó 2030-as cél elérése érdekében tett korai erőfeszítéseket, amelyek vagy arra irányulnak, hogy 2020-ra vagy 2020 előtt a megújuló forrásokból származó energia részaránya meghaladja a kötelező nemzeti céljukat, vagy pedig arra, hogy korai eredményeket érjenek el a 2020-ra kitűzött kötelező cél tekintetében vagy az Unió azon kötelező céljához való hozzájárulás terén, hogy a megújuló energia aránya 2030-ban elérje legalább a 32 %-ot. A megújuló energia területén ezek az intézkedések magukban foglalhatják a tagállamoktól a Bizottság által kezelt, a megújuló energiák uniós finanszírozására szolgáló mechanizmushoz érkező önkéntes pénzügyi hozzájárulásokat, amelyeket arra használnának fel, hogy Uniószerter hozzájáruljanak a megújuló energiával kapcsolatos legköltséghatékonyabb projektekhez, így lehetőséget adva a tagállamoknak arra, hogy a lehető legalacsonyabb költségráfordítás mellett járulhassanak hozzá az uniós cél eléréséhez. A tagállamok megújuló energiára vonatkozó 2020-as nemzeti céljainak 2021-től kezdődően kiindulási alapként kell szolgálniuk a megújuló energia részaránya tekintetében, és azokat a teljes időszak alatt fenn kell tartani. Az energiahatékonyság terén a további intézkedések különösen a termékek, az épületek és a közlekedés energiahatékonyságának javítására irányulhatnak.

- (57) A tagállamok megújuló energiára vonatkozó, az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott 2020-as nemzeti céljainak kell a 2021–2030-as időszakra vonatkozó nemzeti ütemterv-előirányzatuk kiindulási pontjaként szolgálniuk, kivéve abban az esetben, ha valamely tagállam önként úgy dönt, hogy magasabb kiinduló pontot határoz meg. Emellett ugyanerre az időszakra vonatkozóan a részarány kötelező kiinduló értékeként is kell, hogy szolgáljanak, amint az az (EU) 2018/2001 irányelvben is szerepel. Következésképpen az említett időszakban a megújuló forrásokból származó energiának az egyes tagállamok bruttó végsőenergia-fogyasztásán belüli részaránya nem lehet alacsonyabb a kiinduló értéknél.
- (58) Ha valamely tagállam egy egyéves időszak során az elvégzett mérések szerint nem tartja fenn a kiinduló értéknek megfelelő részarányt, akkor egy éven belül további intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy elérje a megfelelő részarányt. Ha egy tagállam ténylegesen megtette a szükséges intézkedéseket, és teljesítette a hiányosság orvoslására vonatkozó kötelezettségét, akkor úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó hiányosság megjelenésétől fogva megfelel az alapforgatókönyvében foglalt kötelező követelményeknek mind e rendelet, mind pedig az (EU) 2018/2001 irányelv értelmében.
- (59) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a megfelelő nyomon követés, és a tagállamok és a Bizottság korai korrekciós intézkedéseket tudjanak tenni, továbbá hogy elkerülhető legyen a „potyautas” magatartás, valamennyi tagállam ütemterv-előirányzatának (és következképpen az Unió ütemterv-előirányzatának) 2022-ban, 2025-ben és 2027-ben el kell érnie a megújuló energia részarányára vonatkozóan 2030-ra előirányozott teljes növekedés legalább egy bizonyos, ebben a rendeletben meghatározott százalékát. A Bizottság értékelni fogja, hogy elérték-e 2022-ban, 2025-ben és 2027-ben ezeket a referenciaértékeket, és ehhez többek között a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseire fog támaszkodni, amelyeket a tagállamoknak kell benyújtaniuk. A referenciaértékeket nem teljesítő tagállamoknak a következő eredményjelentésükben ki kell fejteniük, hogy miként fogják orvosolni az elmaradást. Ha nem sikerül teljesíteni az uniós indikatív referenciaértékeket, a referenciaértékeiket nem teljesítő tagállamoknak kiegészítő intézkedések végrehajtásával be kell hozniuk a lemaradásukat.
- (60) Az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a lehető legnaprakészebb információkat szolgáltatassák az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról és azok eltávolításáról. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a becslések statisztikai és egyéb információk – például adott esetben a 377/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott Kopernikusz-program által szolgáltatott űrtechnológián alapuló és egyéb műholdas rendszerek által szolgáltatott adatok – felhasználásával, a lehető legrövidebb időn belül elkészüljenek.
- (61) Az (EU) 2018/842 rendelet értelmében a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽³⁾ elfogadott éves kötelezettségvállalási ciklusnak folytatódnia kell. Ez a megközelítés megköveteli az üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékeinek átfogó felülvizsgálatát, hogy lehetővé váljék a megfelelés értékelése és szükség esetén korrekciós intézkedések alkalmazása. Az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés hiteles, egységes, átlátható módon és megfelelő időben való értékelése céljából egy olyan uniós szintű felülvizsgálati folyamatra van szükség, amely során ellenőrzik az üvegházhatást okozó gázok tagállamok által benyújtott jegyzékeit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (lásd e Hivatalos Lap 82. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 377/2014/EU rendelete (2014. április 3.) a Kopernikusz-program létrehozásáról és a 911/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2014.4.24., 44. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/406/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

- (62) A tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítania kell a szoros együttműködést az energiaunió végrehajtásával kapcsolatos valamennyi ügyben, az e rendelettel kapcsolatos ügyekben az Európai Parlament szoros bevonása mellett. A Bizottságnak adott esetben támogatnia kell a tagállamokat e rendelet végrehajtásában, különös tekintettel az integrált nemzeti energia- és klímatervek létrehozására és az ahhoz kapcsolódó kapacitásépítésre, beleértve a belső modellezési kapacitás belső erőforrásainak és adott esetben külső szakértelemnek a mozgósítását.
- (63) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek figyelembe vegyék az európai szemeszter keretében kiadott legújabb országspecifikus ajánlásokat.
- (64) A tagállamoknak az „első az energiahatékonyság” elvét kell alkalmazniuk, ami azt jelenti, hogy az energetikai tervezési, a szakpolitikai és a beruházási döntések meghozatala előtt meg kell fontolni, hogy az előirányzott tervezési, szakpolitikai és beruházási intézkedések részben vagy egészben felválthatóak-e költséghatékony, technikailag, gazdaságilag és környezetvédelmi szempontból megfelelő alternatív energiahatékonysági intézkedésekkel, az egyes döntések céljainak elérése mellett. Ez magában foglalja különösen azt, hogy az energiahatékonyságot az Unió energetikai infrastruktúrájára vonatkozó jövőbeli beruházási döntések során alapvető fontosságú elemként és kulcsfontosságú szempontként kell kezelni. Az említett költséghatékony alternatívák közé tartoznak az energiakereslet és az energiakínálat hatékonyságának növelésére irányuló intézkedések, ideértve különösen a költségoptimalizált végfelhasználási energia-megtakarításokat, a keresletoldali válaszingtézkedések kezdeményezését és az energia hatékonyabb átalakítását, szállítását és elosztását. A tagállamoknak emellett ösztönözniük kell ennek az elvnek az elterjesztését a regionális és helyi önkormányzatok körében, valamint a magánszektorban.
- (65) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek adott esetben éves munkaprogramjával összhangban értékelési, nyomonkövetési és jelentéstételi munkájával támogatnia kell a Bizottságot.
- (66) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az integrált nemzeti energia- és klímatervek általános keretének (sablonok) módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy a sablont hozzáigazítsa az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon módosításaihoz, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az Uniónak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti hozzájárulásaihoz, hogy figyelembe vegye a globális felmelegedési potenciálokban és a nemzetközileg elfogadott nyilvántartási iránymutatásokban bekövetkezett változásokat, hogy meghatározza az uniós nyilvántartási rendszer alapvető követelményeit, és létrehozza a nyilvántartásokat. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Szükség esetén figyelembe kell venni az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás alapján elfogadott határozatokat is.
- (67) E rendeletnek különösen a következő tekintetében történő végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni: az integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményjelentések; az alkalmazkodást célzó tevékenységekre, a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásra és az árverésekből származó bevételekre vonatkozó integrált jelentéstétel; az üvegházhatást okozó gázok megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeire, az üvegházhatást okozó gázok jegyzékeire és az üvegházhatást okozó gázok elszámolt kibocsátására és eltávolítására vonatkozó éves jelentéstétel; a megújuló energiák finanszírozására szolgáló mechanizmus; a nemzeti nyilvántartási rendszerek; a jegyzékek felülvizsgálata; a szakpolitikák, az intézkedések és az előrejelzések uniós és nemzeti rendszerei; valamint az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó szakpolitikákról, intézkedésekről és előrejelzésekről szóló beszámoló. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (68) Az e rendeletben meghatározott végrehajtási hatáskörök gyakorlása érdekében a Bizottságot feladataiban a 93/389/EGK határozat 8. cikke, a 280/2004/EK határozat 9. cikke és az 525/2013/EU rendelet 26. cikke által létrehozott, jelenlegi Éghajlatváltozási Bizottság helyébe lépő Éghajlatváltozási Bizottság valamint az Energiaunió-bizottság segíti. A szakpolitikák egységességének biztosítása és az ágazatok közötti szinergiák maximalizálása érdekében mindkét bizottság tagállami képviselőit meg kell hívni a másik bizottság üléseire.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (69) A Bizottságnak 2024-ben, majd ezt követően ötévente felül kell vizsgálnia e rendelet végrehajtását, és adott esetben módosító javaslatokat kell tennie a rendelet megfelelő végrehajtása és célkitűzései elérésének biztosítása érdekében E felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a fejleményeket és a Párizsi Megállapodás szerinti globális értékelés eredményeit.
- (70) E rendelet célja, hogy beépítsen, módosítson, felváltson és visszavonjon bizonyos tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségeket, amelyek jelenleg az energiával és az éghajlatváltozással kapcsolatos ágazati uniós jogi aktusokban találhatók, biztosítva ezzel a fő tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési elemek ésszerűsített és integrált megközelítését. Ennek megfelelően a következő jogi aktusokat kell módosítani:
- az Európai Parlament és a Tanács 94/22/EK irányelve ⁽¹⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve ⁽²⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve ⁽³⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 663/2009/EK rendelete ⁽⁴⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete ⁽⁵⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve ⁽⁶⁾;
 - a Tanács 2009/119/EK irányelve ⁽⁷⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve ⁽⁸⁾;
 - a 2012/27/EU irányelv;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve ⁽⁹⁾;
 - a Tanács (EU) 2015/652 irányelve ⁽¹⁰⁾;
- (71) A koherencia és a jogbiztonság érdekében e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg eltérések alkalmazását a villamos energia és a villamos energiával kapcsolatos kockázatokra való felkészültség területén alkalmazandó uniós ágazati jog alapján.
- (72) E rendeletbe teljes mértékben be kell építeni az 525/2013/EU rendelet rendelkezéseit is. Következésképpen az 525/2013/EU rendeletet 2021. január 1-jétől hatályon kívül kell helyezni. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy az 525/2013/EU rendelet alapján folytatódjon a 406/2009/EK határozat végrehajtása, továbbá hogy a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásához kapcsolódó bizonyos szempontok továbbra is a jog szintjén legyenek rögzítve, bizonyos rendelkezéseket ezen időpont után is alkalmazni kell.
- (73) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a javasolt intézkedések terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/22/EK irányelve (1994. május 30.) a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről (HL L 164., 1994.6.30., 3. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 663/2009/EK rendelete (2009. július 13.) az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról (HL L 200., 2009.7.31., 31. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 36. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2009/119/EK irányelve (2009. szeptember 14.) a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről (HL L 265., 2009.10.9., 9. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve (2013. június 12.) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról (HL L 178., 2013.6.28., 66. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács (EU) 2015/652 irányelve (2015. április 20.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról (HL L 107., 2015.4.25., 26. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet irányítási mechanizmust hoz létre a következők érdekében:

- a) az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak valamint az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatos hosszú távú, a Párizsi Megállapodással összhangban lévő uniós célkitűzéseknek az elérésére, a 2021-től 2030-ig tartó első tízéves időszak tekintetében pedig különösen az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljainak elérésére szolgáló stratégiák és intézkedések végrehajtása;
- b) a tagállamok közötti együttműködés ösztönzése, többek között adott esetben regionális szinten, az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérése érdekében;
- c) annak biztosítása, hogy az Unió és a tagállamok által az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás titkárságának küldött jelentéseket időben küldjék el, és azok, átláthatók, pontosak, koherensek, összehasonlíthatók és teljesek legyenek;
- d) hozzájárulás a nagyobb fokú szabályozási biztonsághoz, és a nagyobb befektetői biztonsághoz, továbbá a gazdasági fejlődés, a befektetések ösztönzése, a munkahelyteremtés és a társadalmi kohézió terén mutatkozó lehetőségek teljes kiaknázásának elősegítése;

Az irányítási mechanizmus a hosszú távú nemzeti stratégiákon, a 2021-től 2030-ig tartó időszaktól indulva tízéves időszakokat felölelő integrált nemzeti energia- és klímaterveken, a tagállamok ezekkel összefüggő integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseiben, valamint a Bizottság integrált ellenőrzési rendszerén alapul. Az irányítási mechanizmus tényleges lehetőségeket biztosít a nyilvánosság számára az említett nemzeti tervek és hosszú távú stratégiák elkészítésében való részvételre. Az irányítási mechanizmus egy strukturált, átlátható, ismétlődő folyamatot tartalmaz a Bizottság és a tagállamok között az integrált nemzeti energia- és klímatervek véglegesítése és azt követő végrehajtása, többek között a regionális együttműködés, valamint a Bizottság megfelelő fellépése tekintetében.

(2) Ez a rendelet alkalmazandó az energiaunió öt dimenziójára, amelyek egymáshoz szorosan kapcsolódnak és egymást kölcsönösen erősítik, és amelyek a következők:

- a) energiabiztonság;
- b) belső energiapiac,
- c) energiahatékonyság;
- d) dekarbonizáció; valamint
- e) kutatás, innováció és versenyképesség.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „szakpolitikák és intézkedések”: valamennyi olyan eszköz, amely hozzájárul az integrált nemzeti energia- és klímatervek célkitűzéseinek eléréséhez, és/vagy az UNFCCC 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti kötelezettségvállalások teljesítéséhez, adott esetben ideértve azokat a kötelezettségvállalásokat is, amelyek elsődlegesen nem az üvegházhatású gázok kibocsátásának a korlátozására és csökkentésére vagy az energiarendszer megváltoztatására irányulnak;
2. „meglévő szakpolitikák és intézkedések”: végrehajtott szakpolitikák és intézkedések és elfogadott szakpolitikák és intézkedések;
3. „végrehajtott szakpolitikák és intézkedések”: olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekre nézve az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjában az alábbi feltételek közül egy vagy több fennáll: közvetlenül alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog van hatályban, egy vagy több önkéntes megállapodást fogadtak el, pénzügyi erőforrásokat rendeltek hozzájuk, humán erőforrásokat mozgósítottak.

4. „elfogadott szakpolitikák és intézkedések”: olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekről az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjáig hivatalos kormányzati döntést hoztak, és egyértelmű kötelezettséget vállaltak a végrehajtásra;
5. „tervezett szakpolitikák és intézkedések”: megvitatás tárgyát képező alternatívák, amelyek esetében reális esély van arra, hogy az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtása után elfogadják és végrehajtják őket;
6. „szakpolitikák és intézkedések, valamint előrejelzések rendszere”: intézményi, jogi és eljárási intézkedéseknek a szakpolitikák és intézkedések, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések – többek között a 39. cikkben előírtaknak megfelelően történő – bejelentésére létrehozott rendszere;
7. „előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, illetve az energiarendszer fejleményei, beleértve a legalább mennyiségi becsléseket is a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre vonatkozóan, amelyek utolsó számjegye 0 vagy 5;
8. „az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek nem veszik figyelembe a szóban forgó előrejelzés kiindulási pontjaként kiválasztott évet követően tervezett, elfogadott vagy végrehajtott szakpolitikák és intézkedések hatásait;
9. „az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik, hogy az elfogadott és végrehajtott szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakorolnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése vagy az energiarendszer fejleményei terén;
10. „a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések vagy az energiarendszer fejleményei, amelyek figyelembe veszik, hogy az éghajlatváltozás mérséklése vagy az energiaügyi célkitűzések teljesítése érdekében elfogadott, végrehajtott és tervezett szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakorolnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére;
11. „az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljai”: az az Unió egészére vonatkozó kötelező cél, mely szerint 2030-ig az egész gazdaságban legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatású gázok hazai kibocsátását az 1990-es szinthez képest, valamint az az uniós szintű kötelező cél, hogy 2030-ig az Unió fogyasztásában a megújuló energia aránya elérje legalább a 32 %-ot, továbbá az arra vonatkozó uniós szintű kiemelt cél, hogy 2030-ig legalább 32,5 %-kal javuljon az energiahatékonyság, valamint a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra kitűzött 15 %-os cél, illetve e tekintetben az Európai Tanács által vagy az Európai Parlament és a Tanács által 2030-ra vonatkozóan a későbbiekben elfogadott bármely cél;
12. „nemzeti nyilvántartási rendszer”: intézményi, jogi és eljárási intézkedések a tagállamon belül létrehozott olyan rendszere, amely egyrészt az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére, másrészt a nyilvántartásban szereplő információk bejelentésére és archiválására szolgál;
13. „mutató”: mennyiségi, illetve minőségi tényező vagy változó, amely segíti a végrehajtás terén tett előrehaladás értékelését;
14. „fő mutatók”: az energiaunió öt dimenziója tekintetében elért előrehaladásra vonatkozó mutatók a Bizottság által javasoltak szerint;
15. „technikai kiigazítások”: az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékének e rendelet 38. cikke szerinti felülvizsgálatával összefüggésben végrehajtott és az eredeti becslések helyébe lépő kiigazítások, amennyiben a jegyzékben szereplő adatok hiányosak vagy nem a vonatkozó nemzetközi vagy uniós szabályokkal vagy iránymutatásokkal összhangban készültek;
16. „minőségbiztosítás”: felülvizsgálati eljárások tervezett rendszere, amely annak biztosítására szolgál, hogy az adatok minőségével kapcsolatos célok megvalósuljanak és – a minőség-ellenőrzési programok hatékonyságának előmozdítása és a tagállamok támogatása érdekében – a jelentésekben a lehető legpontosabb becslések és információk szerepeljenek;
17. „minőség-ellenőrzés”: rutinszerűen végzett műszaki tevékenységek rendszere, amely az adatok sértetlenségének, pontosságának és teljességének biztosítása, a hibák és hiányosságok azonosítása és kezelése, az adatok és más anyagok dokumentálása és archiválása, valamint az összes minőségbiztosítási tevékenység rögzítése céljából összeállított információk és becslések minőségének megállapítására és ellenőrzésére szolgál;

18. „első az energiahatékonyság”: az energiapolitikai tervezés, valamint a szakpolitikai és beruházási döntéshozatal során olyan alternatív költséghatékony energiahatékonysági intézkedéseknek a lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele, amelyek célja az energiakereslet és az energiakínálat hatékonyabbá tétele, különösen költséghatékony végfelhasználási energiamegtakarítások, keresleti válaszféltékendések kezdeményezése és hatékonyabb átalakítás, átvitel és elosztás révén, mindeközben szem előtt tartva a döntések célkitűzéseit;
19. „SET-terv”: a „Az európai energiarendszer átalakításának felgyorsítása egy integrált stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) segítségével” című bizottsági közleményben meghatározott stratégiai energiatechnológiai terv;
20. „korai erőfeszítések”:
 - a) a megújuló forrásokból származó energia tekintetében 2030-ra meghatározott uniós cél és a tagállamok kollektív hozzájárulásai közötti lehetséges különbség értékelésével összefüggésben a tagállam által elért, a megújuló forrásokból származó energiának a 2020-ra az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott kötelező tagállami célon felüli részaránya vagy a tagállamnak a 2020-ra meghatározott kötelező nemzeti cél elérése érdekében megtett korábbi előrelépései;
 - b) a Bizottságnak a megújuló forrásokból származó energia tekintetében a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelésén alapuló ajánlásainak összefüggésében a megújuló energia legalább 32 %-os részarányára vonatkozó 2030-ra kitűzött kötelező uniós célhoz való tagállami hozzájárulás korai végrehajtása a megújuló energiára vonatkozó nemzeti referenciaértékek mérten;
21. „regionális együttműködés”: az energiaunió öt dimenziójának legalább az egyikét lefedő partnerségben részt vevő két vagy több tagállam közötti együttműködés;
22. „megújuló forrásból származó energia vagy megújuló energia”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, megújuló forrásból származó energia vagy megújuló energia;
23. „teljes bruttó energiafogyasztás”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott teljes bruttó energiafogyasztás;
24. „támogatási rendszer”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott támogatási rendszer;
25. „erőmű-átalakítás”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározott erőmű-átalakítás;
26. „megújulóenergia-közösség”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 16. pontjában meghatározott megújulóenergia-közösség;
27. „távfűtés” vagy „távűtés”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott távfűtés vagy távűtés;
28. „hulladék”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 23. pontjában meghatározott hulladék;
29. „biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 24. pontjában meghatározott biomassza;
30. „mezőgazdasági biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 25. pontjában meghatározott mezőgazdasági biomassza;
31. „erdei biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 26. pontjában meghatározott erdei biomassza;
32. „biomassza-üzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 27. pontjában meghatározott biomassza-üzemanyagok;
33. „biogáz”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 28. pontjában meghatározott biogáz;
34. „folyékony bio-energiahordozó”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 32. pontjában meghatározott folyékony bio-energiahordozó;
35. „bioüzemanyag”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 33. pontjában meghatározott bioüzemanyag;
36. „fejlett bioüzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 34. pontjában meghatározott fejlett bioüzemanyagok;
37. „újrafeldolgozott szénalapú üzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 35. pontjában meghatározott újrafeldolgozott szénalapú üzemanyagok;
38. „keményítőben gazdag növények”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 39. pontjában meghatározott keményítőben gazdag növények;
39. „élelmiszer- és takarmánynövények”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 40. pontjában meghatározott élelmiszer- és takarmánynövények;

40. „lignocellulóz-tartalmú anyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 41. pontjában meghatározott lignocellulóz-tartalmú anyagok;
41. „maradvány”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 43. pontjában meghatározott maradvány;
42. „primerenergia-fogyasztás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott primerenergia-fogyasztás;
43. „végsőenergia-fogyasztás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 3. pontjában meghatározott végsőenergia-fogyasztás;
44. „energiahatékonyság”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott energiahatékonyság;
45. „energiamegtakarítás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott energiamegtakarítás;
46. „energiahatékonyság-javulás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott energiahatékonyság-javulás;
47. „energiahatékonysági szolgáltatás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott energiahatékonysági szolgáltatás;
48. „hasznos alapterület”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározott hasznos alapterület;
49. „energiagazdálkodási rendszer”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott energiagazdálkodási rendszer;
50. „kötelezett fél”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott kötelezett fél;
51. „végrehajtó állami hatóság”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 17. pontjában meghatározott végrehajtó állami hatóság;
52. „egyéni fellépés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott egyéni fellépés;
53. „energiaelosztó”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 20. pontjában meghatározott energiaelosztó;
54. „elosztórendszer-üzemeltető”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 6. pontjában és a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott elosztórendszer-üzemeltető;
55. „kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 22. pontjában meghatározott kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás;
56. „energiahatékonysági szolgáltató”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 24. pontjában meghatározott energiahatékonysági szolgáltató;
57. „energiahatékonyság-alapú szerződés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 27. pontjában meghatározott energiahatékonyság-alapú szerződés;
58. „kapcsolt energiatermelés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 30. pontjában meghatározott kapcsolt energiatermelés;
59. „épület”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott épület;
60. „közel nulla energiaigényű épület”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott közel nulla energiaigényű épület;
61. „hőszivattyú”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 18. pontjában meghatározott hőszivattyú;
62. „fosszilis üzemanyag”: nem megújuló, szénalapú energiaforrás, mint például a szilárd üzemanyag, földgáz és olaj.

2. FEJEZET

Integrált nemzeti energia- és klímatervek

3. cikk

Integrált nemzeti energia- és klímatervek

(1) Minden tagállam 2019. december 31-ig, majd 2029. január 1-jéig, azt követően pedig minden tizedik évben integrált nemzeti energia- és klímatervet nyújt be a Bizottságnak. A tervek tartalmazzák az e cikk (2) bekezdésében és az I. mellékletben meghatározott elemeket. Az első terv a 2021-től 2030-ig tartó időszakot öleli fel, szem előtt tartva a hosszabb távú kilátásokat. A következő tervek az előző terv által felölelt időszak végét közvetlenül követő tízéves időszakot ölelik fel.

- (2) Az integrált nemzeti energia- és klímatervek a következő fő szakaszokból állnak:
- az integrált nemzeti energia- és klímatervek létrehozása során követett eljárás áttekintése, amely egy összefoglalóból, az érdekelt felekkel folytatott nyilvános konzultációról és a részvételüknek, valamint ennek eredményeinek leírásából, továbbá a terv elkészítése során a többi tagállammal folytatott regionális együttműködés leírásából áll, a 10., 11. és 12. cikkben és az I. melléklet 1. része A. szakaszának 1. pontjában foglaltaknak megfelelően;
 - az energiaunió egyes dimenzióival kapcsolatos nemzeti célkitűzések, célok és hozzájárulások leírása, a 4. cikkben és az I. mellékletben foglaltaknak megfelelően;
 - a b) pontban meghatározott megfelelő célkitűzések, célok és hozzájárulások teljesítésével kapcsolatban tervezett szakpolitikák és intézkedések leírása, valamint a megfelelő célkitűzések, célok és hozzájárulások teljesítéséhez szükséges beruházások általános áttekintése;
 - az energiaunió öt dimenziójával kapcsolatos jelenlegi helyzet leírása, az energiarendszerek és az üvegházhatású gázok kibocsátása és elnyelése, valamint a b) pontban említett célkitűzésekre vonatkozó előrejelzések tekintetében, a már meglévő szakpolitikák és intézkedések leírásával együtt;
 - adott esetben a megújuló energiával és az energiahatékonysággal kapcsolatos célkitűzések, célok vagy hozzájárulások előtti, szabályozási és nem szabályozási jellegű korlátok és akadályok leírása;
 - a b) pontban említett célkitűzések teljesítése érdekében tervezett szakpolitikák és intézkedések hatásainak értékelése, beleértve azok összhangját az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó, a Párizsi Megállapodás szerinti hosszú távú célkitűzésekkel, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiákkal;
 - az energiaunió öt dimenziójához kapcsolódó versenyképességre irányulóan tervezett szakpolitikák és intézkedések hatásainak általános értékelése;
 - az e rendelet III. mellékletében meghatározott követelmények és struktúra szerint kidolgozott melléklet, amely a 2012/27/EU irányelv 7. cikkével és V. mellékletével összhangban meghatározza az energiamegtakarítási követelmények elérésére szolgáló tagállami módszereket és szakpolitikai intézkedéseket.

(3) Integrált nemzeti energia- és klímatervekben a tagállamok:

- minden érintett érdekelt fél számára korlátozzák az adminisztráció összetettségét és költségét;
- figyelembe veszik az energiaunió öt dimenziója közötti kölcsönös összefüggéseket, különösen az „első az energiahatékonyság” elvet;
- adott esetben olyan adatokat és alapfeltevéseket használnak fel, amelyek mind az öt dimenzió tekintetében megalapozottak és következetesek;
- értékelik az energiaszegénységben élő háztartások számát, figyelembe véve az adott nemzeti kontextusban az alapvető életszínvonal garantálásához szükséges háztartási energetikai szolgáltatásokat, a meglévő szociális politikát és egyéb releváns politikákat, valamint a Bizottság indikatív iránymutatásait a vonatkozó energiaszegénységi mutatókról.

Abban az esetben, ha az első albekezdés d) pontja alapján egy tagállam ellenőrizhető adatokra támaszkodó értékelése alapján úgy találja, hogy jelentős számú energiaszegénységben élő háztartással rendelkezik, tervébe az energiaszegénység csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzést kell belefoglalnia. Az érintett tagállamoknak integrált nemzeti energia- és klímatervekben fel kell vázolniuk az energiaszegénység kezelésére szolgáló esetleges szakpolitikákat és intézkedéseiket, beleértve a szociálpolitikai intézkedéseket és a más vonatkozó nemzeti programokat is.

(4) Az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervét minden tagállam nyilvánosan elérhetővé teszi.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet 1. része A. szakasza 2.1.1. és 3.1.1. pontjának, a B. szakasza 4.1. és 4.2.1. pontjának és a 2. része 3. pontjának módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy hozzáigazítsa ezeket a pontokat az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon módosításaihoz, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az Uniónak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti hozzájárulásaihoz.

4. cikk

Nemzeti célkitűzések, célok és hozzájárulások az energiaunió öt dimenziója tekintetében

Minden tagállam az integrált nemzeti energia- és klímatervében a következő fő célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat határozza meg az I. melléklet A. szakaszának 2. pontjában előírtak szerint:

a) a dekarbonizáció dimenziója tekintetében:

- az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és eltávolítás tekintetében és azzal a céllal, hogy elérjék az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére előírt, a gazdaság egészére vonatkozó uniós célt:
 - a tagállamoknak az üvegházhatású-gáz kibocsátásra vonatkozó kötelező nemzeti célja és az éves kötelező nemzeti határértékek az (EU) 2018/842 rendelet alapján;

- ii. a tagállamok kötelezettségvállalásai az (EU) 2018/841 rendelet alapján;
- iii. adott esetben az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérésére, valamint a Párizsi Megállapodással összhangban lévő, az üvegházhatásúgáz- kibocsátásra vonatkozó hosszú távú uniós kötelezettségvállalások teljesítésére irányuló egyéb célkitűzések és célok, beleértve az ágazati célokat és az alkalmazkodási célokat is;

(2) a megújuló energia tekintetében:

Az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett kötelező uniós cél elérése érdekében, amely szerint 2030-ra a megújuló energia részarányának el kell érnie legalább 32 %-ot, az e célhoz való hozzájárulás tekintetben, hogy a tagállamokban mekkora a megújuló forrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részaránya 2030-ban, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. 2022-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 18 %-át kitevő referenciaértéket. 2025-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 43 %-át kitevő referenciaértéket. 2027-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 65 %-át kitevő referenciaértéket.

2030-ra az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie legalább az adott tagállam tervezett hozzájárulását. Ha valamely tagállam várhatóan felülmúlja a 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti célját, ütemterv-előirányzatának kiindulópontja az az érték is lehet, amelyet az előrejelzések szerint el fog érni. A tagállamok ütemterv-előirányzatainak összességükben ki kell adniuk a 2022-ra, 2025-re és 2027-re meghatározott uniós referenciaértékeket és az Unió azon kötelező célját, mely szerint 2030-ra a megújuló energia részarányának el kell érnie legalább 32 %-ot. Az uniós célhoz való hozzájárulásuktól, valamint az e rendelet szerinti ütemterv-előirányzatuktól függetlenül a tagállamok nemzeti szakpolitikáik céljából szabadon megcélozhatnak magasabb szintet is;

b) az energiahatékonyság dimenziója tekintetében:

- (1) a 2012/27/EU irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és 3. cikkének (5) bekezdésében említett, a 2030-ra legalább 32,5 %-os energiahatékonyság-javulást előíró uniós célok eléréséhez nyújtott indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulás vagy a primer- vagy végsőenergia-fogyasztás, vagy a primer- vagy végsőenergia-megtakarítás, vagy pedig az energiaintenzitás alapján.

A tagállamoknak a 2020-ra várható primerenergia-fogyasztás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében és a 2030-ra várható primerenergia-fogyasztás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében kell meghatározniuk hozzájárulásukat, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. Ki kell fejteniük az alapul vett módszereket és a felhasznált átváltási tényezőket;

- (2) a 2012/27/EU irányelv energiamegtakarítási kötelezettségekről szóló 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a 2021 és 2030 közötti időszakban elérendő végfelhasználási energiamegtakarítás halmozott mennyisége;
- (3) a magán és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására vonatkozó hosszú távú stratégia indikatív mérföldkövei, az előrehaladás mérésére alkalmas, nemzeti szinten bevett mutatókat tartalmazó ütemterv, a várható energiamegtakarítás és a szélesebb körű előnyök tényeken alapuló becslése és a hozzájárulás a 2012/27/EU irányelv szerinti uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban.
- (4) a 2012/27/EU irányelvnek a közintézmények példamutató szerepéről szóló 5. cikke alapján a 2021 és 2030 közötti időszakban felújítandó teljes alapterület vagy az azzal egyenértékű éves energiamegtakarítás;

c) az energiabiztonság dimenziója tekintetében:

- (1) a következőkre vonatkozó nemzeti célkitűzések:

- az energiaforrások és a harmadik országokból származó energiaellátás fokozottabb diverzifikálása, amely irányulhat az energiainporttól való függőség csökkentésére;
- a nemzeti energiarendszer rugalmasságának növelése, valamint
- az energiaellátás korlátozásának vagy megszakadásának kezelése a regionális és a nemzeti energiarendszerek alkalmazkodóképességének javítása érdekében, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is;

d) a belső energiapiac dimenziója tekintetében:

- (1) a villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél figyelembevételével, egy olyan stratégiával együtt, amely tartalmazza az érintett tagállamokkal szoros együttműködésben meghatározott, 2021-től kezdődően alkalmazandó szintet, figyelembe véve a rendszer-összeköttetésekre vonatkozóan 2020-ra elérendő legalább 10 %-os célt és az intézkedés sürgősségére vonatkozó mutatókat, amelyek alapja a nagykereskedelmi piaci árdifferencia, a rendszerösszekötők névleges átviteli kapacitása a csúcsterheléshez viszonyítva és a telepített megújulóenergia-termelési kapacitásukhoz viszonyítva, az I. melléklet I. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározottak szerint. Minden egyes új rendszerösszekötőt társadalmi-gazdasági és környezeti költség-haszon elemzésnek kell alávetni, és csak abban az esetben szabad megvalósítani, ha a potenciális előnyök felülmúlják a költségeket;
- (2) a villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával és adott esetben azok modernizálásával kapcsolatos fő projektek, amelyek az energiaunió öt dimenziója szerinti célkitűzések és célok eléréséhez szükségesek;
- (3) a belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például: a rendszer rugalmasságának növelése, különösen az alkalmazandó jognak megfelelő piaci alapú árképzéssel kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések révén; piaci integráció és piac-összekapcsolás, amelynek célja a meglévő összeköttetések értékesíthető kapacitásának növelése, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válasz, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések biztosítása, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is, továbbá a belső energiapiaccal kapcsolatos egyéb nemzeti célkitűzések az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.3. pontjában meghatározottak szerint.

e) a kutatás, innováció és versenyképesség dimenziója tekintetében:

- (1) az energiaunióval kapcsolatos állami és – amennyiben létezik – magánkutatásra és innovációra vonatkozó nemzeti célkitűzések és finanszírozási célok, adott esetben megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is; e célkitűzéseknek és céloknak tükrözniük kell az energiaunióra vonatkozó stratégia és adott esetben a SET-terv prioritásait. Célkitűzései, céljai és hozzájárulásai meghatározásakor a tagállam támaszkodhat az uniós joggal összeegyeztethető, már meglévő nemzeti stratégiákra vagy tervekre.
- (2) ha ilyen rendelkezésre áll, a tiszta energia előmozdításával kapcsolatos, 2050-re vonatkozó nemzeti célkitűzések.

5. cikk

A tagállamok hozzájárulását meghatározó folyamat a megújuló energia területén

(1) A tagállam a 4. cikk a) pontjának (2) alpontja szerinti, a megújuló forrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részarányához való, 2030-ra és a következő nemzeti tervek által felölelt időszakok utolsó évére vonatkozó hozzájárulásában figyelembe veszi a következők mindegyikét:

- a) az (EU) 2018/2001 irányelvben előírt intézkedések;
- b) a 2012/27/EK irányelv alapján az energiahatékonysági cél elérése érdekében elfogadott intézkedések;
- c) bármely egyéb olyan meglévő intézkedés, amely a tagállamban vagy adott esetben uniós szinten a megújuló energia előmozdítását célozza;
- d) az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott, a megújuló energiaforrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztáson belüli részarányára vonatkozóan 2020-ra előírt kötelező nemzeti cél.
- e) adott esetben a megújuló energia telepítését érintő bármely lényeges körülmény, például:
 - i. a telepített energia méltányos eloszlása az Unióban;
 - ii. gazdasági feltételek és potenciál, beleértve az egy főre jutó GDP-t;
 - iii. a megújuló energia költséghatékony telepítésével kapcsolatos potenciál;
 - iv. földrajzi, környezeti és természeti korlátok, beleértve a nem összekapcsolt térségek és régiók korlátait;
 - v. a villamosenergia-rendszerösszeköttetés szintje a tagállamok között.
 - vi. egyéb lényeges körülmények, különösen a korai erőfeszítések.

Az első albekezdés e) pontja tekintetében minden tagállam megjelöli az integrált nemzeti energia- és klímatervében, hogy a megújuló energia telepítését érintően milyen lényeges körülményeket vett figyelembe.

(2) A tagállamok közösen biztosítják, hogy hozzájárulásaik együttesen elérjék a kitűzött célt, azaz 2030-ra a bruttó végsőenergia-fogyasztásban uniós szinten legalább 32 % legyen a megújuló forrásokból származó energia részaránya.

6. cikk

A tagállamok hozzájárulását meghatározó folyamat az energiahatékonyság területén

(1) A tagállam a 4. cikk b) pontjának (1) alpontja szerinti, 2030-ra és a következő nemzeti tervek által felölelt időszakok utolsó évére vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásában figyelembe veszi, hogy a 2012/27/EU irányelv 3. cikkével összhangban az Unió energiafogyasztása 2020-ban nem lehet több, mint legfeljebb 1 483 Mtoe primerenergia-fogyasztás vagy legfeljebb 1 086 Mtoe végsőenergia-fogyasztás, 2030-ban pedig nem lehet több, mint legfeljebb 1 273 Mtoe primerenergia-fogyasztás és/vagy legfeljebb 956 Mtoe végsőenergia-fogyasztás.

Emellett minden tagállamnak figyelembe kell vennie a következőket:

- a) a 2012/27/EU irányelvben előírt intézkedések;
 - b) egyéb olyan intézkedések, amelyek a tagállamban és uniós szinten az energiahatékonyság előmozdítását célozzák;
- (2) Az (1) bekezdésben említett hozzájárulásuk meghatározásakor a tagállamok figyelembe vehetik a primer- és végsőenergia-fogyasztást befolyásoló nemzeti körülményeket, például a következőket:

- a) a fennmaradó költséghatékony energiamegtakarítási potenciál;
- b) a bruttó hazai termék alakulása és előrejelzése;
- c) az energiaimport és az energiaexport változásai;
- d) az energiamix változásai és a fejlemények a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás területén; valamint
- e) korai fellépések.

Az első albekezdés vonatkozásában, az integrált nemzeti energia- és klímatervében minden tagállam megjelöli, hogy figyelembe vett-e bármely, a primer- és végsőenergia-fogyasztást érintő körülményt, és amennyiben igen, melyeket.

7. cikk

Nemzeti szakpolitikák és intézkedések az energiaunió mind az öt dimenziója tekintetében

A tagállamok az I. melléklettel összhangban az integrált nemzeti energia- és klímatervekben leírják az ahhoz szükséges fő meglévő és tervezett szakpolitikákat és intézkedéseket, hogy elérjék különösen a nemzeti tervben meghatározott célkitűzéseket, beleértve adott esetben a regionális együttműködést és a nemzeti és regionális szintű megfelelő finanszírozást előirányzó intézkedéseket, köztük az uniós programok és eszközök igénybevételét is.

A tagállamok általános áttekintést adnak a nemzeti tervben meghatározott célkitűzések, a célok és hozzájárulások eléréséhez szükséges beruházásokról, valamint általános értékelést adnak e beruházások forrásairól.

8. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek elemzési alapja

(1) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott struktúrájának és formátumának megfelelően leírják az integrált nemzeti energia- és klímaterv benyújtásának időpontjában vagy a legutolsó rendelkezésre álló információk alapján fennálló aktuális helyzetet az energiaunió mind az öt dimenziójával kapcsolatban, beleértve az energiarendszereket és az üvegházhatású gázok kibocsátását és eltávolítását is. A tagállamok továbbá az energiaunió mind az öt dimenziója tekintetében meghatározzák és leírják a legalább az említett terv időtartamára vonatkozó előrejelzéseiket a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján várható eredményekről. A tagállamoknak – adott esetben, és amennyiben lehetséges – törekedniük kell arra, hogy az ismertetés mind az öt dimenziót illetően emellett hosszabb távra, az integrált nemzeti energia- és klímaterv időtartamán túli időszakokra is kitékintsen.

- (2) A tagállamok az integrált nemzeti energia- és klímatervekben ismeretik a következők nemzeti és adott esetben regionális szintű értékelését:
- az energiarendszerek fejlődésére és az üvegházhatású gázok kibocsátásának és eltávolításának alakulására a tervezett szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok alapján gyakorolt hatás a terv időtartamára és a terv által felölelt időszak legutóbbi évét követő tízéves időszakra, beleértve az (1) bekezdésben említett, meglévő szakpolitikák és intézkedéseken vagy intézkedéscsomagokon alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is;
 - a 7. cikkben említett és az I. mellékletben tovább részletezett tervezett szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok makrogazdasági, és a megvalósíthatóság határain belül egészségügyi, környezeti, készségekre gyakorolt és társadalmi hatása a legalább 2030-ig tartó első tízéves időszakban, beleértve az e cikk (1) bekezdésében említett, meglévő szakpolitikák és intézkedéseken vagy intézkedéscsomagokon alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is. Az e hatások vizsgálatára használt módszertant nyilvánosságra kell hozni.
 - a meglévő szakpolitikák és intézkedéseknek vagy intézkedéscsomagoknak és a tervezett szakpolitikák és intézkedéseknek vagy intézkedéscsomagoknak egy szakpolitikai dimenzió belüli, valamint a különböző dimenziók közötti kölcsönhatása a legalább 2030-ig tartó első tízéves időszakban. Az ellátásbiztonságra, az infrastruktúrára és a piaci integrációra vonatkozó előrejelzéseket megalapozott energiahatékonysági forgatókönyvekkel kell összekapcsolni;
 - a meglévő szakpolitikák és intézkedések és a tervezett szakpolitikák és intézkedések milyen módon vonzzák a végrehajtásukhoz szükséges beruházásokat.
- (3) A tagállamok a nyilvánosság számára elérhetővé teszik a végleges forgatókönyvekhez és előrejelzésekhez felhasznált feltételezésekre, paraméterekre és módszertanokra vonatkozó átfogó információkat, figyelembe véve a statisztikai korlátozásokat, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokat és az adatvédelmi szabályok betartását.

9. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezete

- (1) A tagállamok 2018. december 31-ig, azt követően 2028. január 1-jéig, azt követően pedig minden tizedik évben – a 3. cikk (1) bekezdésével és az I. melléklettel összhangban – elkészítik és benyújtják a Bizottságnak integrált nemzeti energia- és klímaterv tervezetét.
- (2) A Bizottság értékeli az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezetét és a 34. cikkkel összhangban legkésőbb hat hónappal ezen integrált nemzeti energia- és klímatervek benyújtásának határideje előtt országspecifikus ajánlásokat tehet a tagállamoknak. Ezek az ajánlások különösen a következőket érinthetik:
- a célkitűzések, célok és hozzájárulások által megcélzott szint az energiaunió célkitűzéseinek, és különösen a megújuló energia és az energiahatékonyság tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok együttes elérésének szempontjából, valamint a tagállam által a villamosenergia-rendszerösszeköttetés 2030-ra megcélzott szintje, a 4. cikk d) pontjában említettek szerint, kellő figyelmet fordítva a megújuló energia telepítését és az energiafogyasztást érintően a kérdéses tagállam által az integrált nemzeti energia- és klímaterv tervezetében megjelölt releváns körülményekre és az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározott, a rendszer-összeköttetésekkel kapcsolatos, az intézkedések sürgősségére vonatkozó mutatókra;
 - a tagállami és uniós szintű intézkedésekkel kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések, valamint olyan egyéb szakpolitikák és intézkedések, amelyeknek határokon átnyúló jelentősége lehet;
 - bármely további olyan szakpolitika és intézkedés, amelyet az integrált nemzeti energia- és klímaterv esetleg előír;
 - az integrált nemzeti energia- és klímatervben foglalt meglévő és a tervezett szakpolitikák és intézkedéseknek az energiaunió egy dimenzióján belüli, valamint a különböző dimenziói közötti kölcsönhatása és ezek összegegyeztetetősége.
- (3) A tagállamok az integrált energia- és klímatervekben kellőképpen figyelembe veszik a Bizottság ajánlásait. Ha az érintett tagállam nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, az adott tagállamnak indokolást kell adnia és azt nyilvánosságra kell hoznia.
- (4) A 10. cikkben említett nyilvános konzultációval összefüggésben a tagállamoknak az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteit a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenniük.

10. cikk

Nyilvános konzultáció

Az uniós jog egyéb követelményeinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság már korán és ténylegesen lehetőséget kapjon az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezetének elkészítésében való részvételre – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges tervek elkészítésében való részvételre, jóval a tervek elfogadása előtt –, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiák elkészítésében való részvételre. A tagállamok a Bizottsághoz benyújtott ilyen dokumentumokhoz csatolják a nyilvánosság véleményének vagy előzetes véleményének összefoglalását. Amennyiben a 2001/42/EK irányelvet kell alkalmazni, a tervezetről az említett irányelvvel összhangban folytatott konzultációt úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a nyilvános konzultációra vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségeknek.

A tagállamok biztosítják a nyilvánosság tájékoztatását. A tagállamok észszerű időkereteket adnak meg, amelyek elegendő időt hagynak a nyilvánosság számára a tájékozódásra, a részvételre és véleményének kifejtésére. A tagállamok biztosítják a nyilvánosság tájékoztatását.

A tagállamok csökkentik az ennek a cikknek a végrehajtásával kapcsolatos adminisztráció összetettségét.

11. cikk

Az éghajlat- és energiapolitikával kapcsolatos többszintű párbeszéd

Minden tagállam a nemzeti szabályok szerint megteremti a többszintű éghajlat- és energiapolitikai párbeszédet, amelyben a helyi hatóságok, a civil társadalmi szervezetek, az üzleti közösség, a befektetők és más érdekelt felek és a lakosság is aktívan részt vehetnek és megvitathatják a különböző előirányzott energia- és éghajlat-politikai forgatókönyveket, a hosszú távúakat is beleértve, és áttekinthetik az elért haladást, kivéve, ha a tagállam már rendelkezik egy ugyanilyen célt szolgáló struktúrával. Az említett párbeszéd keretében az integrált nemzeti energia- és klímatervek is megvitathatók.

12. cikk

Regionális együttműködés

(1) A tagállamok a regionális együttműködés minden meglévő és lehetséges formájának figyelembevételével együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ténylegesen elérjék az integrált energia- és klímatervekben meghatározott célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat.

(2) Minden tagállam jóval azelőtt, hogy a 9. cikk (1) bekezdése alapján benyújtaná a Bizottságnak integrált energia- és klímaterve tervezetét – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges tervek előkészítése során, jóval azok elfogadása előtt – azonosítja a regionális együttműködés lehetőségeit, és egyeztet a szomszédos tagállamokkal, többek között regionális együttműködési fórumok keretében. Amennyiben azt helyénvalónak tartja, a tervet készítő tagállam az együttműködés iránt érdeklődő más tagállamokkal vagy harmadik országokkal is egyeztet. A szigeten fekvő olyan tagállamoknak, amelyek nem rendelkeznek más tagállamokkal villamosenergia-rendszerösszekötéssel, azokkal a tagállamokkal kell egyeztetniük, amelyekkel közös tengeri határuk van. Az egyeztetés érdekében megkeresett tagállamok számára ésszerű időt kell biztosítani a válaszadásra. Integrált nemzeti energia- és klímatervének tervezetében – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges nemzeti energia- és klímatervében – minden tagállam bemutatja legalább e regionális egyeztetés előzetes eredményeit, beleértve adott esetben azt is, hogy hogyan vette figyelembe a megkeresett tagállamok vagy harmadik országok észrevételeit.

(3) A tagállamok önkéntes alapon az integrált nemzeti energia- és klímaterveik és eredményjelentéseik egyes részeit közösen is kidolgozhatják, többek között regionális együttműködési fórumok keretében. Amennyiben így járnak el, az eredmény az integrált nemzeti energia- és klímatervük és az eredményjelentésük megfelelő részeinek helyébe lép. Két vagy több tagállam kérésére a Bizottság elősegíti ezt a munkát.

(4) A piaci integráció és a költséghatékony szakpolitikák és intézkedések elősegítése érdekében a tagállamok az integrált nemzeti energia- és klímaterveik tervezetének benyújtási határideje és a végleges tervek benyújtási határideje közötti időszakban ismertetik integrált nemzeti energia- és klímatervük tervezetét az érintett regionális együttműködési fórumokon a tervek véglegesítése céljából. Szükség esetén a Bizottság elősegíti az ilyen együttműködést és egyeztetést a tagállamok között, valamint ha további regionális együttműködési lehetőségeket azonosít, indikatív iránymutatást nyújthat a tagállamok számára az együttműködés és az egyeztetési eljárás hatékonyságának elősegítése érdekében.

- (5) A tagállamok az integrált energia- és klímaterveik végleges változtatában megfontolják a többi tagállamtól a (2) és (3) bekezdés alapján kapott észrevételeket, és e tervekben kifejtik, hogyan vették figyelembe ezeket az észrevételeket.
- (6) Az (1) bekezdésben említett célból a tagállamok regionális szinten és adott esetben regionális együttműködési fórumok keretében továbbra is együttműködnek az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt releváns szakpolitikák és intézkedések végrehajtása során.
- (7) A tagállamok az Energiaközösség aláíróival és az Európai Gazdasági Térség harmadik ország tagjaival is előírnyozhatnak együttműködést.
- (8) Amennyiben a 2001/42/EK irányelv rendelkezései alkalmazandók, az említett irányelv 7. cikkének megfelelően lefolytatott, a tervezetről való határokon átnyúló konzultációt úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a regionális együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségeknek, feltéve, hogy az e cikkben foglalt követelmények teljesülnek.

13. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek értékelése

A 3. és 14. cikk szerint benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervek és azok aktualizált változatai alapján a Bizottság értékeli különösen azt, hogy:

- a) a célkitűzések, célok és hozzájárulások elégségesek-e az energiaunió célkitűzéseinek, az első tízéves időszakban pedig különösen a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat- és energiapolitikai keret céljainak eléréséhez;
- b) a tervek megfelelnek-e a 3–12. cikk követelményeinek, és a tagállamok kellően figyelembe vették-e a Bizottságnak a 34. cikk alapján kiadott ajánlásait.

14. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek aktualizálása

- (1) 2023. június 30-ig, majd 2033. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente a tagállamok benyújtják a Bizottságnak a 3. cikkben említett, legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímaterveik aktualizálásának tervezetét, vagy indokolással szolgálnak a Bizottság számára annak igazolására, hogy a terv aktualizálása nem szükséges.
- (2) 2024. június 30-ig, majd 2034. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente a tagállamok benyújtják a Bizottságnak a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímaterveik aktualizált változatát, kivéve, ha az (1) bekezdésének megfelelően indokolással szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a terv aktualizálása nem szükséges.
- (3) A (2) bekezdésben említett aktualizálás során a tagállam akkor módosítja a 4. cikk a) pontjának (1) alpontjában a számszerűsített uniós célkitűzések, célok vagy hozzájárulások tekintetében meghatározott nemzeti célkitűzéseit, céljait vagy hozzájárulásait, ha a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímatervhez képest magasabb megcélzott szintet jelent be. A (2) bekezdésben említett aktualizálás során a tagállam csak abból a célból módosíthatja a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában és b) pontjában a számszerűsített uniós célkitűzések, célok és hozzájárulások tekintetében meghatározott nemzeti célkitűzéseit, céljait vagy hozzájárulásait, hogy a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímatervhez képest egyenértékű vagy magasabb megcélzott szintet jelentsen be.
- (4) A tagállamok erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervekben mérsékeljék azokat a káros környezeti hatásokat, amelyek a 17–25. cikk szerinti integrált jelentéssel részeként váltak nyilvánvalóvá.
- (5) A tagállamok a (2) bekezdésben említett aktualizálásokban figyelembe veszik az európai szemeszter keretében kiadott legújabb országspecifikus ajánlásokat, valamint a Párizsi Megállapodásból eredő kötelezettségeket.
- (6) A 9. cikk (2) bekezdésében, valamint a 10. és a 12. cikkben meghatározott eljárásokat alkalmazni kell az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervek elkészítésére és értékelésére.

(7) E cikk nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy az integrált nemzeti energia- és klímaterveikben meghatározott vagy hivatkozott nemzeti szakpolitikáikat bármikor módosítsák és kiigazítsák, feltéve, ha ezeket a módosításokat és kiigazításokat feltüntetik az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésben.

3. FEJEZET

Hosszú távú stratégiák

15. cikk

Hosszú távú stratégiák

(1) 2020. január 1-jéig, majd 2029. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente minden tagállam elkészíti és jelenti a Bizottságnak a legalább 30 éves kitekintéssel rendelkező hosszú távú stratégiáját. A tagállamoknak szükség esetén e stratégiákat ötévente aktualizálniuk kell.

(2) A (3) bekezdésben említett átfogó éghajlat-politikai célkitűzések elérése érdekében a Bizottság 2019. április 1-jéig javaslatot fogad el az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló hosszú távú uniós stratégiára vonatkozóan, amely összhangban áll a Párizsi Megállapodással és figyelembe veszi a tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveinek tervezetét. Az ebben a bekezdésben említett hosszú távú stratégiának tartalmaznia kell legalább a következőket:

a) a (3) bekezdésben említett célkitűzésekhez való uniós hozzájárulásra vonatkozó különböző forgatókönyvek, így többek között arra vonatkozó forgatókönyv, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást;

b) az a) pontban említett forgatókönyvek hatásai a fennmaradó globális és uniós szén-dioxid-költségvetésre, hogy ezek az információk felhasználhatók legyenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének költséghatékonyságáról, eredményességéről és méltányosságáról folytatott eszmecsere során.

(3) A tagállamok és az Unió hosszú távú stratégiai hozzájárulnak a következőkhöz:

a) az Unió és tagállamai által az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás alapján az emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és nyelőnkénti eltávolítására, valamint a szénmegkötés növelésének előmozdítására vállalt kötelezettségek teljesítése;

b) a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésének a teljesítése, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, valamint hogy erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozzák;

c) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentésének és fokozottabb nyelőnkénti eltávolításának a megvalósítása valamennyi ágazatban, összhangban azzal az uniós célkitűzéssel, hogy – az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület szerint szükséges kibocsátáscsökkentésekkel összefüggésben – az Unió az üvegházhatású gázok kibocsátását költséghatékony módon csökkentse, és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célok elérése érdekében fokozza a nyelőnkénti eltávolítást, hogy az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és nyelőnkénti eltávolítása tekintetében az Unión belül a lehető leghamarabb egyensúlyt érjen el, továbbá adott esetben ezután negatív kibocsátást érjen el;

d) egy rendkívül energiahatékony, nagymértékben a megújuló energián alapuló energiarendszer az Unióban;

(4) A tagállamok hosszú távú stratégiáinak tartalmazniuk kell a IV. mellékletben meghatározott elemeket. Emellett a tagállamok és az Unió hosszú távú stratégiai a következőkre terjednek ki:

a) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és a fokozottabb nyelőnkénti eltávolításnak az összesített értéke;

b) az üvegházhatású-kibocsátás csökkentése és a fokozottabb nyelőnkénti eltávolítás az egyes ágazatokban, beleértve többek között a villamosenergia-ágazatot, az ipart, a közlekedést, a fűtési és hűtési ágazatot, valamint az épületeket (lakóépületek és a harmadik ágazat épületei), a mezőgazdaságot, a hulladékgazdálkodást és a földhasználatot, a földhasználat-megváltoztatást és az erdőgazdálkodást (LULUCF) is;

c) a várható haladás az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátású gazdaság felé tartó átmenetben, beleértve az üvegházhatásúgáz-intenzitást, a bruttó hazai termék CO₂-intenzitását, a hosszú távú beruházásokra vonatkozó kapcsolódó becsléseket és a kapcsolódó kutatási, fejlesztési és innovációs stratégiákat;

d) a megvalósíthatóság határain belül a dekarbonizációt célzó intézkedések várt társadalmi-gazdasági hatása, beleértve többek között a makrogazdasági és a társadalmi fejlődéssel, az egészségügyi kockázatokkal és a környezetvédelemmel kapcsolatos szempontokat;

e) kapcsolatok más nemzeti hosszú távú célkitűzésekkel, tervezési tevékenységekkel, valamint egyéb szakpolitikákkal, intézkedésekkel és beruházásokkal.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy azt hozzáigazítsa az Unió hosszú távú stratégiájának vagy az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon fejleményeihez, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az UNFCCC és különösen a Párizsi Megállapodás alapján elfogadott vonatkozó határozatokhoz.

(6) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az e cikkben említett hosszú távú stratégiákkal.

(7) A tagállamok és a Bizottság hosszú távú stratégiáikról és azok bármely esetleges aktualizált változatáról haladéktalanul tájékoztatják a nyilvánosságot és azokat haladéktalanul a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják, többek között a 28. cikkben említett e-platform révén. A tagállamok és a Bizottság a végleges eredmények vonatkozó adatait a nyilvánosság számára elérhetővé teszik, ügyelve a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokra és az adatvédelmi szabályok betartására.

(8) A Bizottság azzal támogatja a tagállamokat hosszú távú stratégiáik elkészítésében, hogy tájékoztatást nyújt az azok alapjául szolgáló mögöttes tudományos ismeretekről és a tudás és a legjobb gyakorlatok megosztásának lehetőségeiről, többek között adott esetben irányutatót adva a tagállamoknak a stratégiáik kialakítási és végrehajtási szakaszában.

(9) A Bizottság értékeli, hogy a hosszú távú nemzeti stratégiák megfelelőek-e az energiaunió 1. cikkben meghatározott célkitűzéseinek és céljainak együttes eléréséhez, és tájékoztat az esetlegesen fennmaradó kollektív elmaradásról.

16. cikk

A metánra vonatkozó stratégiai terv

Tekintettel a metán magas globális felmelegedési potenciáljára és viszonylag rövid légköri élettartamára, a Bizottság megvizsgálja a metánkibocsátásnak az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátására gyakorolt rövid és középtávú hatásainak csökkentésére szolgáló szakpolitikák és intézkedések végrehajtásának következményeit. Adott esetben figyelembe véve a körforgásos gazdaság célkitűzéseit, a Bizottság megfontolja a metánkibocsátások gyors kezelésére vonatkozó szakpolitikai lehetőségeket, és a 15. cikkben említett hosszú távú uniós stratégia szerves részeként a metánra vonatkozó uniós stratégiai tervet terjeszt elő.

4. FEJEZET

Jelentéstétel

1. szakasz

Kétéves eredményjelentés és annak nyomon követése

17. cikk

Integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések

(1) A 26. cikk sérelme nélkül 2023. március 15-ig, majd azt követően kétévente minden tagállam beszámol a Bizottságnak integrált nemzeti energia- és klímaterve végrehajtásának helyzetéről, mégpedig egy olyan integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés formájában, amely felöleli az energiaunió mind az öt dimenzióját.

(2) Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés a következő elemekre terjed ki:

- a) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott célkitűzések, célok és hozzájárulások elérése felé tett előrelépés, valamint az ezek teljesítéséhez szükséges szakpolitikák és intézkedések finanszírozása és végrehajtása felé tett előrelépés, beleértve a tényleges beruházások áttekintését a beruházásokra vonatkozó eredeti feltételezésekhez képest;
- b) adott esetben a 11. cikkben említett párbeszéd létrehozása terén elért előrehaladásra vonatkozó információk;
- c) a 20–25. cikkben említett információk, valamint adott esetben a szakpolitikákkal és intézkedésekkel kapcsolatos frissítések az említett cikkekkel összhangban;
- d) az alkalmazkodásra vonatkozó információk a 4. cikk (1) bekezdése (a) pontjának megfelelően;
- e) amennyire lehetséges, az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt szakpolitikák és intézkedések levegőtisztaságra és a légszennyező anyagok kibocsátására gyakorolt hatásának számszerűsítése;

Az Unió és a tagállamok az UNFCCC Felelősek Konferenciája 2/CP.17. sz. határozata alapján kétévenként jelentést küldenek az UNFCCC titkárságnak, és az UNFCCC 12. cikke alapján a nemzeti közleményeiket is továbbítják a titkársághoz.

(3) Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés tartalmazza a 26. cikk (3) bekezdésében említett éves jelentésekben szereplő információkat, valamint a 18. cikkben említett jelentésekben szereplő, az üvegházhatású gázok emberi eredetű forrásonkénti kibocsátására és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint előrejelzésekkel kapcsolatos információkat.

(4) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett Energiaunió-bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkra vonatkozó struktúra, formátum, technikai részletek és eljárás meghatározására.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A (2) bekezdés c) pontjában említett információk és aktualizálások gyakoriságát és körét összhangba kell hozni a megfelelő befektetői biztonság biztosításának szükségességével.

(6) Amennyiben a Bizottság a 32. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint ajánlásokat adott ki, az érintett tagállam az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésében szerepelteti az ezen ajánlások nyomán elfogadott vagy elfogadni és végrehajtani tervezett szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó információkat. Ezeknek az információknak adott esetben tartalmazniuk kell a végrehajtás részletes menetrendjét.

Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, indokolást kell adnia.

(7) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott jelentéseiket.

18. cikk

Integrált jelentéstétel az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos szakpolitikákról és intézkedésekről, valamint az előrejelzésekről

(1) A tagállamok 2021. március 15-ig, majd azt követően két évente jelentik a Bizottságnak a következőkre vonatkozó információkat:

- a) nemzeti szakpolitikáik és intézkedéseik vagy intézkedésomagjaik a VI. mellékletben meghatározottak szerint; és
- b) az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti előrejelzések az V. melléklet 2. részében felsorolt gázonként vagy gázcsoportonként (fluorozott szénhidrogének és perfluor-karbonok). A nemzeti előrejelzéseknek figyelembe kell venniük az uniós szinten elfogadott valamennyi szakpolitikát és intézkedést, és tartalmazniuk kell a VII. mellékletben meghatározott információkat.

(2) A tagállamok a rendelkezésre álló legaktuálisabb előrejelzéseket nyújtják be. Amennyiben valamely tagállam minden második év március 15-ig nem nyújtja be a teljes előrejelzési becslését, és a Bizottság megállapítja, hogy a tagállamnak nem áll módjában a becslési hiányosságokat orvosolni azt követően, hogy azokra a Bizottság minőségbiztosítási vagy minőség-ellenőrzési eljárásai során fény derült, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva az uniós előrejelzések összeállításához szükséges becsléseket készíthet.

(3) A tagállamok az előző jelentés benyújtását követő év március 15-ig közölnék a Bizottsággal minden, az (1) bekezdés értelmében bejelentett információkban a jelentéstételi időszak első évében bekövetkezett jelentős változást.

(4) A tagállamok elektronikus formában a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják az (1) bekezdés szerinti nemzeti előrejelzéseiket és a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és az üvegházhatású gázok kibocsátását korlátozó uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására gyakorolt hatásaira vonatkozó esetleges megfelelő értékeléseket, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló esetleges technikai jelentéseket. Ezen előrejelzéseknek és értékeléseknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalom meghatározásokat és az alapfeltevéseket.

19. cikk

Integrált jelentéstétel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti fellépésekről, a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásról és az árverésekből származó bevételről

(1) A tagállamok – az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott jelentéstételi követelményekkel összhangban – 2021. március 15-ig, majd azt követően két évente beszámolnak a Bizottságnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti terveikről és stratégiáikról, felvázolva az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás elősegítése céljából végrehajtott és tervezett intézkedéseiket, beleértve a VIII. melléklet 1. részében meghatározott információkat is.

(2) A tagállamok 2021. július 31-ig, majd azt követően minden évben (X év) beszámolnak a Bizottságnak arról, hogy miként használták fel azokat a bevételeiket, amelyekre a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése és 3d. cikkének (1) vagy (2) bekezdése szerinti árverés útján történő értékesítése révén tettek szert, ideértve a VIII. melléklet 3. részében meghatározott információkat is.

(3) A tagállamok – az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott vonatkozó jelentéstételi követelményekkel összhangban – 2021. szeptember 30-ig és azt követően minden évben (X év) beszámolnak a Bizottságnak a fejlődő országoknak nyújtott támogatásokról, ideértve a VIII. melléklet 2. részében meghatározott információkat is.

(4) A tagállamok a VIII. melléklet 2. részének b) pontjában meghatározott információk kivételével nyilvánosságra hozzák az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott jelentéseiket.

(5) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja, hogy a tagállamoknak a struktúrát, a formát és a benyújtást illetően milyen eljárást kell követniük az információk e cikk szerinti bejelentése során.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

20. cikk

A megújuló energiára vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következőkre vonatkozó információkat:

a) a következő ütemtervek és célkitűzések végrehajtása:

- (1) a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztásban elért összesített részarányára vonatkozó nemzeti ütemterv-előirányzat 2021 és 2030 között;
- (2) a megújuló energiának a végsőenergia-fogyasztásban 2021 és 2030 között elért ágazonkénti részarányára vonatkozó becsült ütemtervek a villamosenergia-, fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban;
- (3) a 2021 és 2030 között a megújuló energia összesített és ágazonkénti ütemterveinek elérésére használt megújulóenergia-technológiánkénti becsült ütemtervek, beleértve a várható teljes bruttó végsőenergia-fogyasztást technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, Mtoe-ben kifejezve, valamint a teljes tervezett beépített teljesítményt, technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, MW-ban kifejezve;
- (4) a bioenergia iránti keresletre vonatkozó pályák, hőenergia, villamos energia és közlekedés szerinti bontásban, valamint a biomassza kínálatára vonatkozó pályák, alapanyagok és származás szerinti bontásban (különbséget téve a hazai termelés és a behozatal között). Az erdei biomassza esetében értékelni kell annak forrását és a LULUCF-nyelőkre gyakorolt hatását;
- (5) adott esetben egyéb nemzeti ütemtervek és célkitűzések, beleértve a hosszú távú és az ágazati ütemterveket és célkitűzéseket is (például a biomasszából a hő hasznosítása nélkül előállított villamos energia részaránya, a megújuló energia részaránya a távfűtésben, a megújuló energia felhasználása az épületekben, a városok, megújulóenergia-közösségek és a termelő-fogyasztók által előállított megújuló energia), a szennyvízkezelésből származó iszap hasznosításával előállított energia;

b) a következő szakpolitikák és intézkedések végrehajtása:

- (1) végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések a megújuló energia tekintetében az e rendelet 4. cikk a) pontja (2) alpontjában megadottak szerint 2030-ra kitűzött kötelező uniós szintű célhoz való hozzájárulás érdekében, beleértve az ágazat- és technológiaspecifikus intézkedéseket is, külön felülvizsgálva az (EU) 2018/2001 irányelv 23–28. cikkében meghatározott intézkedések végrehajtását;
- (2) ha vannak ilyenek, a regionális együttműködésre irányuló különleges intézkedések;
- (3) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül az olyan pénzügyi támogatásra vonatkozó különleges intézkedések – az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve –, amelyek célja a megújuló forrásokból előállított energia villamos energia, fűtés és hűtés, valamint közlekedés céljára történő felhasználásának előmozdítása;
- (4) adott esetben a megújuló forrásokból előállított villamos energia azon támogatásának értékelése, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2018/2001 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében kell biztosítaniuk;
- (5) az (EU) 2018/2001 irányelv 15–18. cikkében meghatározott követelmények teljesítésére szolgáló különleges intézkedések;
- (6) adott esetben az olyan nélkülözhetetlen kapacitás szükségességének értékelésére, átláthatóvá tételére és csökkentésére irányuló konkrét intézkedések, amelyek a megújuló forrásból származó energia korlátozásához vezethetnek;

- (7) a tagállamok által az (EU) 2018/2001 irányelv 21. cikkének (6) bekezdése és 22. cikkének (5) bekezdése értelmében a megújuló forrásokból előállított energia saját fogyasztásra való termelésének és a megújulóenergia-közösségeknek az előmozdítására és megkönnyítésére létrehozandó támogató keret szerinti szakpolitikák és intézkedések összefoglalása;
 - (8) a biomasszából, különösen az új biomassza feltárásából származó energia felhasználását előmozdító intézkedések, figyelembe véve a biomassza- ideértve a fenntartható biomasszát is – rendelkezésre állását, valamint az előállított és felhasznált biomassza fenntarthatóságára irányuló intézkedéseket;
 - (9) a megújuló energia részarányának a fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban való növelését célzó, már meglévő intézkedések;
 - (10) a villamosenergia-vásárlási megállapodások alkalmazását megkönnyítő politikák és intézkedések;
- c) a IX. melléklet 1. részében meghatározottak szerint.

21. cikk

Az energiahatékonyságra vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a következő nemzeti ütemtervek, célkitűzések és célok végrehajtása:
- (1) az éves primerenergia- és végsőenergia-fogyasztás ütemterv-előirányzata 2021 és 2030 között, mint a 2030-ra vonatkozó uniós szintű cél eléréséhez nyújtott nemzeti energia-megtakarítási hozzájárulás, az alapul vett módszereket is beleértve;
 - (2) a magán és köztulajdonban lévő hazai lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására vonatkozó hosszú távú stratégia indikatív mérföldkövei és a hozzájárulás a 2012/27/EU irányelv szerinti uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban;
 - (3) adott esetben a nemzeti tervben meghatározott egyéb nemzeti célkitűzések aktualizálása;
- b) a következő szakpolitikák és intézkedések végrehajtása:
- (1) végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulás, valamint a 6. cikkben említett egyéb célkitűzések elérése érdekében, beleértve az épületek energiahatékonyságának előmozdítására szolgáló tervezett intézkedéseket és eszközöket (a pénzügyi jellegűeket is), a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra energiahatékonysági potenciáljának hasznosítására irányuló intézkedéseket és az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedéseket is;
 - (2) adott esetben olyan piaci alapú eszközök, amelyek ösztönzik az energiahatékonyság javítását, beleértve az energiaadókat és -illetékeket és a kibocsátási egységeket is, de nem csak ezekre szorítkozva;
 - (3) a 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke szerinti és az e rendelet III. mellékletének megfelelő nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és alternatív intézkedések;
 - (4) a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkének megfelelő hosszú távú felújítási stratégiák;
 - (5) a közszektorban az energetikai szolgáltatásokat előmozdító szakpolitikák és intézkedések, valamint az energiahatékonyság-alapú szerződéseket és az egyéb energiahatékonysági szolgáltatási modelleket hátráltató szabályozási és nem szabályozási jellegű akadályok felszámolására irányuló intézkedések;
 - (6) adott esetben az energiahatékonyság terén folytatott regionális együttműködés;
 - (7) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben az energiahatékonyság terén nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;
- c) a IX. melléklet 2. részében meghatározottak szerint.

22. cikk

Az energiabiztonságra vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következők végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) az energiaforrások és az ellátás diverzifikálására vonatkozó nemzeti célkitűzések;
- b) adott esetben a harmadik országokból származó energiainporttól való függőség csökkentésére irányuló nemzeti intézkedések;

- c) azon képesség fejlesztésére irányuló nemzeti célkitűzések, hogy kezelni tudják az energiaellátás korlátozását vagy megszakadását, a földgáz- és villamosenergia-ellátást is beleértve;
- d) nemzeti célkitűzések a nemzeti energiarendszer rugalmasságának elsősorban hazai megújuló energiaforrásokkal, keresletoldali válaszingtézkedésekkel és energiatárolással történő növelése érdekében;
- e) az a)–d) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- f) az a)–d) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés;
- g) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;

23. cikk

A belső energiapiacra vonatkozó integrált jelentéstétel

(1) A tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következő célkitűzések és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) a villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél tekintetében, valamint az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározott mutatók, továbbá az e szint elérésére szolgáló stratégia végrehajtására irányuló intézkedések, az engedélyek megadásával kapcsolatos intézkedéseket is beleértve;
- b) a villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával kapcsolatos alapvető projektek, amelyek az energiaunió öt dimenziója célkitűzéseinek és céljainak eléréséhez szükségesek;
- c) adott esetben az előirányzott fő infrastrukturális projektek, a közös érdekű projekteken kívül, beleértve a harmadik országokat érintő infrastrukturális projekteket és a megvalósíthatóság határain belül ezek általános értékelését abból a szempontból, hogy mennyiben egyeztethetők össze az energiaunió törekvéseivel és céljaival, és mennyiben járulnak hozzá azokhoz;
- d) adott esetben a belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például a rendszer rugalmasságának növelése, a piaci integráció és a piac-összekapcsolás a meglévő rendszerösszekötők értékesíthető kapacitásának növelése céljából, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válaszingtézkedések, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések;
- e) adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvételével, a keresletoldali válaszingtézkedésekkel és a – többek között aggregáláson keresztüli – tárolással kapcsolatos nemzeti célkitűzések és intézkedések;
- f) adott esetben az energiarendszerekben történő fogyasztói részvétel biztosítására, továbbá az annak biztosítására vonatkozó nemzeti célkitűzések és intézkedések, hogy a saját termelés és az új technológiák – beleértve az okos mérőeszközöket – a fogyasztók javát szolgálják;
- g) a villamosenergia-rendszer megfelelőségének biztosítására vonatkozó intézkedések;
- h) az a)–g) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- i) az a)–h) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés;
- j) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben a belső energiapiac terén és adott esetben a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó céllal kapcsolatosan nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;
- k) az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságát növelő intézkedések, beleértve a napon belüli piac-összekapcsolás kiépítését és a határkeresztesző kiegyenlítő szabályozási piacokat is.

(2) A tagállamok által az (1) bekezdés alapján szolgáltatott információknak összhangban kell lenniük a nemzeti szabályozó hatóságoknak a 2009/72/EK irányelv 37. cikke (1) bekezdésének e) pontjában és a 2009/73/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett jelentésével, és adott esetben azon kell alapulniuk.

24. cikk

Az energiaszegénységre vonatkozó integrált jelentéstétel

Amennyiben a 3. cikk (3) bekezdése d) pontjának második albekezdése alkalmazandó, az érintett tagállam az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésében szerepelteti a következőket:

- a) információk az energiaszegénységben élő háztartások számának csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzés felé tett előrelépésre vonatkozóan; valamint

- b) kvantitatív információk az energiaszegénységben élő háztartások számára vonatkozóan, és amennyiben rendelkezésre áll, információk az energiaszegénység kezelésére szolgáló szakpolitikákról és intézkedésekről;

A Bizottság megosztja az Energiaszegénység Európai Megfigyelőközpontjával az e cikk értelmében a tagállamok által közölt adatokat.

25. cikk

A kutatásra, innovációra és versenyképességre vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következő célkitűzések és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) adott esetben a SET-terv célkitűzéseit és szakpolitikáit a nemzeti kontextusba beillesztő nemzeti célkitűzések és szakpolitikák;
- b) a tisztaenergia-technológiákkal kapcsolatos kutatásra és innovációra ráfordított összesített állami és – amennyiben léteznek – magánkiadásokra, valamint a technológiaköltségekre és a teljesítmény fejlesztésére vonatkozó nemzeti célkitűzések;
- c) adott esetben az energiaigényes és a nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó ipari ágazatok dekarbonizálására szolgáló technológiák bevezetése és adott esetben a kapcsolódó szén-dioxid-szállítási, -felhasználási és -tárolási infrastruktúra tekintetében 2050-re meghatározott hosszú távú célokat tartalmazó nemzeti célkitűzések;
- d) az energiatámogatások kivezetésére irányuló nemzeti célkitűzések, különös tekintettel a fosszilis üzemanyagokra;
- e) a b) és c) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- f) együttműködés más tagállamokkal a b)–d) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén, beleértve a szakpolitikáknak és intézkedéseknek a SET-tervvel összefüggésben történő összehangolását, mint például a kutatási programoknak és a közös programoknak az összehangolását;
- g) adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve.

2. szakasz

Éves jelentéstétel

26. cikk

Éves jelentéstétel

- (1) A tagállamok 2021. március 15-ig és azt követően minden évben (X év) jelentik a Bizottságnak a következőket:

- a) a 2009/119/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében említett információk;
- b) a 2013/30/EU irányelv IX. mellékletének 3. pontjában említett információk az említett irányelv 25. cikkével összhangban.

- (2) A tagállamok 2021. július 31-ig, majd azt követően évente (X. év) beszámolnak a Bizottságnak az üvegházhatású gázok X–1. évi kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeikről.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a tagállamok üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékei, illetve – amennyiben egy tagállam ezen időpontig nem nyújtja be megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékét – a saját becslései alapján évente elkészíti az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzéket. A Bizottság minden év szeptember 30-án hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat a nyilvánosság számára.

- (3) 2023-tól kezdődően a tagállamok minden év (X. év) március 15-éig meghatározzák és jelentik a Bizottságnak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatait, minden év január 15-éig pedig az előzetes adatokat, beleértve az üvegházhatású gázokra és a jegyzékre vonatkozó, az V. mellékletben felsorolt információkat is. Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatairól szóló jelentésnek tartalmaznia kell a nemzeti jegyzékről szóló teljes és naprakész jelentést is. A jelentések kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság rendelkezésére bocsátja az V. melléklet 1. része n) pontjában említett információkat.

- (4) A tagállamok minden év április 15-éig benyújtják az UNFCCC titkárságának nemzeti jegyzékeiket, amelyek tartalmazzák a (3) bekezdéssel összhangban az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adataival kapcsolatban a Bizottságnak benyújtott információkat. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente összeállítja az üvegházhatású gázok uniós jegyzékét és az erre vonatkozó jelentést, és ezeket minden év április 15-ig megküldi az UNFCCC titkárságának.

(5) A tagállamok 2027-ben és 2032-ben január 15-ig, illetve március 15-ig jelentik a Bizottságnak az (EU) 2018/841 rendelet 14. cikke szerinti megfelelési jelentések céljából a LULUCF-elszámolásaikhoz készített nemzeti jegyzékeik előzetes és végleges adatait.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy:

- a) módosítsa az V. melléklet 2. részét úgy, hogy új anyagokat vesz fel az üvegházhatású gázok jegyzékébe, illetve anyagokat töröl a jegyzékből, az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott idevágó határozatokkal összhangban;
- b) kiegészítse ezt a rendeletet úgy, hogy elfogadja a globális felmelegedési potenciálok értékeit, és meghatározza a jegyzékekre vonatkozó iránymutatásokat, amelyeket az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott megfelelő határozatokkal összhangban kell alkalmazni;

(7) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, hogy a tagállamok milyen struktúrák, technikai részletek, formátumok és folyamatok alapján nyújtsák be e cikk (2) bekezdése szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeket, e cikk (3) bekezdése szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékeket, valamint az (EU) 2018/841 rendelet 5. és 14. cikke szerinti, az üvegházhatású gázok kibocsátására és eltávolítására vonatkozó elszámolást.

Amikor javaslatot tesz ezekre a végrehajtási jogi aktusokra, a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás által ezen információk nyomon követésére és jelentésére meghatározott menetrendet és az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott megfelelő határozatokat annak biztosítása érdekében, hogy az Unió megfeleljen az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás feleként rá háruló jelentéstételi kötelezettségeknek. E végrehajtási jogi aktusok meghatározzák továbbá az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése tekintetében a Bizottság és a tagállamok között folytatandó együttműködés és koordináció menetrendjét.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

27. cikk

Jelentéstétel a 2020-ra kitűzött célok megvalósításáról

2022. április 30-ig minden tagállam jelentést tesz a Bizottságnak egyrészt a 2012/27/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján megállapított, 2020-ig teljesítendő nemzeti energiahatékonysági célkitűzései megvalósításáról, megadva az e rendelet IX. melléklete 2. részében foglalt információkat, másrészt a megújuló forrásokból előállított energia részarányára vonatkozóan a 2009/28/EK irányelv I. mellékletének a 2020. december 31-én hatályos változatában 2020-ra meghatározott, kötelező nemzeti átfogó célértékek megvalósításáról, a következő információkat is megadva:

- a) a megújuló forrásokból előállított energia ágazatokon belüli (villamosenergia-, fűtési és hűtési, valamint közlekedési ágazatbeli) és összesített aránya 2020-ban;
- b) a megújuló energia vonatkozásában 2020-ra kitűzött nemzeti célok elérésére szolgáló intézkedések, ideértve a támogatási rendszerekre, az eredetigazolásokra, valamint az adminisztratív eljárások egyszerűsítésére vonatkozó intézkedéseket is;
- c) gabonafélékből és egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor-, illetve olajnövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók által képviselt energia részaránya a közlekedési ágazat energiafogyasztásában;
- d) a 2009/28/EK irányelv IX. melléklete A. részének a 2020. december 31-én hatályos változatában felsorolt alapanyagokból előállított, közlekedési célú bioüzemanyagok és biogáz, valamint egyéb üzemanyagok részaránya a közlekedési ágazat energiafogyasztásában.

3. szakasz

Jelentéstételi platform

28. cikk

E-platform

(1) A Bizottság online platformot (e-platform) hoz létre a Bizottság és a tagállamok közötti kommunikáció megkönnyítése és a tagállamok közötti együttműködés előmozdítása, valamint az információkhoz való nyilvános hozzáférés megkönnyítése érdekében.

(2) A tagállamok az ebben a fejezetben említett jelentések Bizottsághoz történő benyújtására használják az e-platformot, amint az működésbe lép.

(3) Az e-platform 2020. január 1-jén kezdi meg működését. A Bizottság az e-platformot arra használja, hogy megkönnyítse az e fejezetben említett jelentésekhez, a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekhez és azok frissített változataihoz, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiákhoz való nyilvános online hozzáférést, figyelembe véve az üzleti adatok érzékenységet és az adatvédelmi szabályoknak való megfelelést.

5. FEJEZET

Az uniós célok elérésének biztosítása az elért haladás és a szakpolitikai válaszok összesített értékelésével – a Bizottság által végzett ellenőrzés

29. cikk

Az előrehaladás értékelése

(1) 2021. október 31-ig, azt követően pedig minden második évben a Bizottság különösen az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések, az e rendelet alapján jelentett egyéb információk, a mutatók és – ha elérhetők – az európai statisztikák és adatok alapján értékeli a következőket:

- a) az uniós szinten az energiaunió célkitűzéseinek elérése felé tett előrehaladás, az első tízéves időszakban az Unió a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljait is beleértve, hogy elkerülhető legyen az Unió megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as céljainak hiányos teljesítése;
- b) az egyes tagállamok célkitűzéseinek, céljainak és hozzájárulásainak teljesítése, valamint az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén elért haladás;
- c) a tagállamok által a 26. cikk alapján szolgáltatott kibocsátási adatok alapján a légi közlekedés globális éghajlatra gyakorolt teljes hatása, ideértve a nem CO₂-vel kapcsolatos kibocsátást vagy hatásokat, továbbá ezen értékelés javítása a tudományos eredményekre és adott esetben a légi közlekedés adataira való hivatkozás révén.
- d) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő szakpolitikáknak és intézkedéseknek az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működésére gyakorolt általános hatása;
- e) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt szakpolitikák és intézkedések általános hatása az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer (EU ETS) működésére és a kibocsátási egységek keresleti és kínálati egyensúlyára az európai szén-dioxid-piacon.

(2) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a megújuló forrásokból előállított energiának az Unió bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részaránya terén elért haladást, mégpedig egy olyan uniós ütemterv-előirányzat alapján, amely 2020-ban 20 %-ról indul, és a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozó uniós cél tekintetében a 2020 és 2030 közötti időszakban 2022-ra legalább 18 %-os, 2025-re 43 %-os, 2027-re pedig 65 %-os teljes növekedést mutató referenciaértéket ér el, 2030-ban pedig eléri azt a 2030-ra kitűzött uniós célt, miszerint az energia legalább 32 %-át megújuló energiaforrásokból kell előállítani.

(3) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a 2030-ra vonatkozóan 1 273 Mtoe primerenergiában és 956 Mtoe végsőenergiában meghatározott uniós szintű maximális energiafogyasztás közös elérése terén tett haladást a 2012/27/EU irányelv 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban.

Az értékelés során a Bizottság a következő lépéseket teszi:

- a) mérlegeli, hogy a legfeljebb 1 483 Mtoe primerenergia-fogyasztásban és legfeljebb 1 086 Mtoe végsőenergia-fogyasztásban meghatározott uniós mérföldköveket 2020-ban elérték-e;
- b) értékeli, hogy a tagállamok által elért haladás azt mutatja-e, hogy az Unió egésze az első albekezdésben említett 2030-as energiafogyasztási szint felé halad, figyelembe véve a tagállamok által az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésekben szolgáltatott információk értékelését;
- c) felhasználja az uniós és nemzeti szintű energiafogyasztás jövőbeli alakulásának előrejelzésére szolgáló modellezési gyakorlatok eredményeit, és felhasznál más kiegészítő elemzéseket is;
- d) kellően figyelembe veszi a primer- és végsőenergia-fogyasztást érintő azon lényeges körülményeket, amelyeket a tagállamok a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban az integrált nemzeti energia- és klímatervekben megjelöltek.

(4) A belső energiapiac területén a Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelése részeként értékeli, hogy a tagállam milyen előrehaladást ért el a villamosenergia-hálózatoknak az általa 2030-ra megvalósítani kívánt összekapcsoltsági szintje felé.

(5) A Bizottság 2021. október 31-ig, azt követően pedig minden évben – különösen az e rendelet szerint jelentett információk alapján – értékeli, hogy az Unió és tagállamai megfelelő haladást értek-e el a következő követelmények teljesítése terén:

- a) az UNFCCC 4. cikke és a Párizsi Megállapodás 3. cikke szerint vállalt kötelezettségek, az UNFCCC Feleinek Konferenciája, illetve az UNFCCC Feleinek – a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciája által elfogadott határozatokban meghatározottak szerint;
- b) az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkében és az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében meghatározott kötelezettségek;
- c) az integrált nemzeti energia- és klímatervben az energiaunió célkitűzéseinek elérése, az első tízéves időszakban pedig az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljainak elérése tekintetében meghatározott célkitűzések.

(6) Értékelésében a Bizottság figyelembe veszi az európai szemeszter keretében kiadott legutóbbi országspecifikus ajánlásokat.

(7) A Bizottság az e cikk szerint elvégzett értékeléséről a 35. cikkben említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentésben számol be.

30. cikk

Az energiaunió átfogó célkitűzései és az (EU) 2018/842 rendelet célkitűzési közötti összeegyeztethetlenségek

(1) A 29. cikk szerinti értékelés alapján a Bizottság a 34. cikk alapján ajánlást ad ki a tagállam számára, ha az adott tagállamban bekövetkezett szakpolitikai fejlemények nem egyeztethetők össze az energiaunió átfogó célkitűzéseivel.

(2) A rugalmassági intézkedéseknek az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján történő igénybevételére készülő tagállam, amint az említett információ elérhetővé válik, az integrált nemzeti energia- és klímatervben feltünteti a tervezett igénybevétel szintjét, valamint az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében foglalt követelmények teljesítése érdekében a 2021 és 2030 közötti időszakban tervezett politikákat és intézkedéseket.

31. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervekben megcélzott elégtelen szintre adott válasz

(1) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteinek a 9. cikk szerinti értékelése alapján, vagy a végleges tervek frissített változata tervezeteinek a 14. cikk szerinti értékelése alapján és egy iteratív folyamat részeként a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a tagállamok által meghatározott célkitűzések, célok és hozzájárulások nem elégségesek az energiaunióval kapcsolatos célok kollektív teljesítéséhez, és különösen az első tízéves időszakot tekintve az Unió megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra kitűzött kötelező erejű céljának, illetve az energiahatékonyságra vonatkozó 2030-ra kitűzött céljának teljesítéséhez, akkor a megújuló energiával kapcsolatos uniós cél vonatkozásában ajánlásokat intéz, a többi energiauniós célkitűzés tekintetében pedig ajánlásokat intézhet azokhoz a tagállamokhoz, amelyek hozzájárulását elégtelennek ítéli, abból a célból hogy fokozzák törekvéseiket a kollektív vállalás megfelelő szintjének biztosítása érdekében.

(2) Amennyiben eltérés mutatkozik az 2030-as uniós célok és a kollektív tagállami hozzájárulások között a megújuló energia területén, a Bizottság értékelését a II. mellékletben meghatározott képlet alapján végzi el, amely az 5. cikk (1) bekezdése első albekezdése e) pontjának i.–v. alpontjában felsorolt objektív kritériumokon alapul, és kellően figyelembe veszi a megújuló energia alkalmazását érintő, a tagállam által az 5. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban megjelölt lényeges körülményeket.

Ha az energiahatékonyság területén az Unió 2030-ra vonatkozó célja és a nemzeti hozzájárulások összege között eltérés van, a Bizottság értékeli különösen a 6. cikk (2) bekezdésében felsorolt releváns körülményeket, a tagállamok által az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szolgáltatott információkat, az energiafogyasztás jövőbeli trendjeivel kapcsolatos modellezési gyakorlatok eredményeit és adott esetben egyéb kiegészítő elemzéseket.

E cikk egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, és kizárólag annak értékelése céljából, hogy az Unió 2030-ra kitűzött célja és a tagállamok kollektív hozzájárulásai között van-e különbség, a Bizottság az értékelés során megbecsüli azon tagállamok nemzeti hozzájárulásait, amelyek nem nyújtották be integrált nemzeti energia- és éghajlat-klímatervezetét a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban.

A megújuló energia területén e becslése során a Bizottság figyelembe veszi a tagállamnak az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott kötelező nemzeti célkitűzését, a megújuló energia fejlődésével kapcsolatos modellezés eredményeit és az e rendelet II. mellékletében meghatározott képlet alapján számított eredményeket. Az energiahatékonyság területén figyelembe veszi az energiafogyasztás jövőbeli trendjeivel kapcsolatos modellezési gyakorlatokat és adott esetben az egyéb kiegészítő elemzéseket.

A megújuló energiaforrásokra vonatkozó hozzájárulásnak a II. mellékletben meghatározott képlet alapján történő értékelése során a Bizottság figyelembe veszi a kis vagy szigetüzemben működő energiarendszerekben, illetve a tagállami rendszerekben az ellátás biztonságára és a hálózati stabilitásra gyakorolt esetleges negatív hatásokat, amennyiben a szinkronterület változása miatt jelentős következmények lehetnek.

Az energiahatékonyságra vonatkozó hozzájárulás értékelése során a Bizottság figyelembe veszi a villamosenergia rendszer működésére és a hálózati stabilitásra gyakorolt esetleges hatásokat a tagállamokban, amennyiben a szinkronterület változása miatt jelentős következmények lehetnek.

(3) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek és azok 14. cikk szerinti frissített változatainak értékelése alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervekben, illetve azok frissítéseiben szereplő célkitűzések, célok és hozzájárulások nem elégségesek az energiaunió célkitűzéseinek – különösen az első tízéves időszakra kitűzött, a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as uniós célok – a közös eléréséhez, akkor uniós szintű intézkedéseket javasol és gyakorolja felhatalmazását e célkitűzések és célok közös elérésének biztosítása érdekében. A megújuló energia tekintetében ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a tagállamok 2030-as uniós célokhoz való hozzájárulásai által megcélzott szintet, amelyet az integrált nemzeti energia- és klímatervekben és azok frissített változataiban határoznak meg.

32. cikk

Az Unió energia- és éghajlatpolitikai célkitűzései és céljai felé tett elégtelen előrehaladásra adott válasz

(1) Amennyiben a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelés alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy valamely tagállam elégtelen előrehaladást ért el az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervében meghatározott célkitűzései, céljai és hozzájárulásai, a megújuló energiára vonatkozó referenciapontjai teljesítése vagy a szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén, akkor a 34. cikk alapján ajánlást ad ki az érintett tagállamnak.

A megújuló energia területére vonatkozó ajánlások kibocsátásakor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által az 5. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően közölt lényeges körülményeket. A Bizottság emellett figyelembe veszi a megújuló energiára vonatkozó azon projekteket, amelyekről már végleges beruházási döntést hoztak, feltéve, hogy ezek a projektek a 2021–2030-as időszakban megkezdik működésüket, és jelentős hatást gyakorolnak a tagállamok nemzeti hozzájárulásaira.

A megújuló energia területére vonatkozó ajánlásaiban a Bizottság figyelembe veszi a 6. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt objektív kritériumokat és a tagállamok által a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően közölt nemzeti körülményeket.

(2) Amennyiben a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseinek a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint elvégzett összesített értékelése és adott esetben egyéb információforrások alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy fennáll a kockázata annak, hogy az Unió nem teljesíti az energiaunió célkitűzéseit, különösen az első tízéves időszakban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret céljait, akkor a 34. cikk alapján e kockázat mérséklése érdekében ajánlásokat adhat ki valamennyi tagállamnak címezve.

A megújuló energia területén a Bizottság értékeli, hogy a (3) bekezdésben meghatározott nemzeti intézkedések elegendőek-e a megújuló energiára vonatkozó uniós célok eléréséhez. Amennyiben a nemzeti intézkedések nem elegendőek, a Bizottság az ajánlásokon túlmenően megfelelő uniós szintű intézkedéseket javasol, és gyakorolja felhatalmazását, hogy biztosítsa a megújuló energia tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok elérését.

Az energiahatékonyság területén a Bizottság adott esetben az ajánlásokon túlmenően uniós szintű intézkedéseket javasol és gyakorolja felhatalmazását az energiahatékonyság tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok elérésének biztosítása érdekében.

Az energiahatékonyság területén e további intézkedések különösen az alábbiak energiahatékonyságát javíthatják:

- a) a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti termékek;
- b) a 2010/31/EU és a 2012/27/EU irányelv szerinti épületek; valamint
- c) a közlekedés.

(3) Ha a Bizottság a megújuló energia területét illetően a 29. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elvégzett értékelése alapján azt a következtetést vonja le, hogy a 29. cikk (2) bekezdésében említett uniós ütemterv-előirányzat egy vagy több referenciaértéke 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben nem valósult meg, akkor azok a tagállamok, amelyek 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben nem teljesítettek a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában meghatározott nemzeti referenciaértékek közül egyet vagy többet, gondoskodnak arról, hogy a Bizottság értékelésének kézhezvételétől számított egy éven belül kiegészítő intézkedéseket hajtanak végre a nemzeti referenciapontjuktól való elmaradás leküzdése érdekében; ilyen intézkedések lehetnek például a következők:

- a) a megújuló energia alkalmazását növelő nemzeti intézkedések;
- b) a megújuló energia fűtési és hűtési ágazatra vonatkozó, az (EU) 2018/2001 irányelv 23. cikkének (1) bekezdésében meghatározott részarányának kiigazítása;
- c) a megújuló energia közlekedési ágazatra vonatkozó, az (EU) 2018/2001 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében meghatározott részarányának kiigazítása;
- d) önkéntes pénzügyi befizetés az uniós szinten létrehozott megújuló energiával kapcsolatos finanszírozási mechanizmusba, amely hozzájárul a megújuló energiával kapcsolatos projektekhez, és amelyet közvetlenül vagy közvetve a Bizottság kezel a 33. cikkben foglaltak szerint;
- e) az (EU) 2018/2001 irányelv szerinti együttműködési mechanizmusok alkalmazása.

Ezekben az intézkedésekben figyelembe kell venni azokat a szempontokat, amelyeket a Bizottság az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint figyelembe vesz. Az érintett tagállamok ezeket az intézkedéseket nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseik részeként ismertetik.

(4) 2021. január 1-jétől kezdődően a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az egyes tagállamok bruttó végsőenergia-fogyasztásán belüli részaránya nem lehet alacsonyabb annál a kiinduló értéknél, amely megegyezik az adott tagállamban a megújuló forrásokból előállított energia részarányára vonatkozóan 2020-ra meghatározott, az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt nemzeti átfogó célértékkel. Ha egy tagállam nem tartja fenn az egyéves időtartam során mért kiinduló értéknek megfelelő részarányt, akkor egy éven belül olyan kiegészítő intézkedéseket – például az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének a)–e) pontjában felsoroltakat – hoz, amelyek elégségesek ahhoz, hogy egy éven belül megszűnjön az elmaradás.

Azokat a tagállamokat, amelyek teljesítik a kiinduló értéktől való elmaradás megszüntetésére vonatkozó kötelezettséget, úgy kell tekinteni, mint amelyek teljesítik az e bekezdés első albekezdésének első mondatában és az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket azon időtartam egésze során, amelyben az elmaradás bekövetkezett.

Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének d) pontja alkalmazásában a tagállamok felhasználhatják a 2003/87/EK irányelv szerinti éves kibocsátási egységekből származó bevételeiket.

(5) Amennyiben egy tagállamban a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett egy vagy több nemzeti referenciapont alá csökken, a 17. cikk értelmében a Bizottságnak benyújtott következő integrált jelentésben ki kell fejtenie, hogy miként fogja orvosolni a nemzeti referenciapontokhoz viszonyított elmaradást.

(6) Amennyiben az energiahatékonyság területén – az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott uniós szintű intézkedések sérelme nélkül – a Bizottság a 2022-ben, 2025-ben és 2027-ben a 29. cikk (1) és (3) bekezdése alapján elvégzett értékelése alapján azt a következtetést vonja le, hogy a 29. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett uniós energiahatékonysági cél közös elérése felé tett haladás nem elégséges, akkor a 2010/31/EU és 2012/27/EU irányelvben meghatározott intézkedéseken túl uniós szinten további intézkedéseket javasol és gyakorolja a felhatalmazását annak biztosítása érdekében, hogy a 2030-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célok teljesüljenek.

(7) Az e cikk (3) bekezdésében említett valamennyi tagállamnak a 17. cikkben említett következő eredményjelentése keretében részleteznie kell a felmerülő hiányosságok megszüntetésére irányuló további végrehajtott, elfogadott és tervezett intézkedéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285, 2009.10.31., 10. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2017.7.28., 1. o.).

(8) Amennyiben a rendszer-összeköttetések területén a Bizottság a 29. cikk (1) és (4) bekezdése szerinti értékelése alapján 2025-ben azt a következtetést vonja le, hogy elégtelen az előrehaladás, a Bizottság 2026-ig együttműködik az érintett tagállamokkal a feltárt körülmények orvoslása érdekében.

33. cikk

Az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus

(1) 2021. január 1-ig a Bizottság létrehozta a 32. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmust a megújuló energiával kapcsolatos új uniós projektek pályázati úton történő támogatására azzal a céllal, hogy az uniós ütemterv-előirányzattól való eltérés megszűnjön. A támogatást lehet többek között a piaci árakat meghaladó árprium formájában is nyújtani, mégpedig a legkisebb költségre vagy árpriumra pályázó projekteket támogatva.

(2) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a finanszírozási mechanizmus hozzájárul az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti keret létrehozásához, amelynek célja a megújuló energia használatának támogatása az Unióban, függetlenül az uniós ütemterv-előirányzattól való eltéréstől. E célból:

- a) az uniós cél teljesítéséhez való hozzájárulás érdekében a tagállamok 32. cikk szerinti befizetéseit ki lehet egészíteni további forrásokból, például uniós alapokból, magánszektorbeli hozzájárulásokkal vagy a tagállamok által teljesített kiegészítő befizetésekkel;
- b) a finanszírozási mechanizmus többek között alacsony kamatú hitelek, támogatások vagy ezek kombinációja révén nyújthat támogatást, és többek között az (EU) 2018/2001 irányelv 9. cikke szerinti tagállamok közötti közös projekteket és az említett irányelv 11. cikkében említett harmadik országokkal közös projekteket való tagállami részvételt támogathat.

(3) A tagállamoknak jogukban áll eldönteni, hogy engedélyezik-e a területükön található létesítmények finanszírozási mechanizmuson keresztüli támogatását, és ha igen, milyen feltételek mellett.

(4) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett Energiaunió-bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a finanszírozási mechanizmus létrehozásához és működéséhez szükséges rendelkezéseket, mindenekelőtt az alábbiakat:

- a) az egyes pályázatokban foglalt árprium maximális szintjének számítására vonatkozó módszertan;
- b) az alkalmazandó pályázati forma, többek között a teljesítési feltételek és a kapcsolódó szankciók;
- c) a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak és az azokból eredő tagállami statisztikai előnyöknek a kiszámítására vonatkozó módszertan;
- d) a tagállamok részvételének minimumkövetelményei, figyelembe véve annak szükségességét, hogy biztosítani kell mind a mechanizmus folytonosságát a tagállami befizetések elegendően hosszú időtartama révén, mind pedig a lehető legnagyobb rugalmasságot a tagállamok részvétele tekintetében;
- e) a fogadó tagállam részvételét és/vagy jóváhagyását biztosító rendelkezések, és szükség esetén a kiegészítő rendszer-költség-díjakra vonatkozó rendelkezések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A finanszírozási mechanizmus keretében finanszírozott létesítményekben termelt megújuló energiát minden évben statisztikailag hozzá kell rendelni a részt vevő tagállamokhoz, befizetéseik relatív arányában. Az e finanszírozási mechanizmus által támogatott olyan projektek, amelyeket a tagállamok befizetéseitől eltérő forrásokból finanszíroznak, nem a tagállamok nemzeti hozzájárulásába számítanak bele, hanem az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelező erejű uniós célba.

34. cikk

A Bizottság tagállamokhoz címzett ajánlásai

(1) A Bizottság adott esetben ajánlásokat ad ki a tagállamok számára, hogy biztosítsa az energiaunió célkitűzéseinek elérését. A Bizottság ezeket az ajánlásokat haladéktalanul nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

- (2) Amikor e rendelet erre a cikkre hivatkozik, a következő elveket kell alkalmazni:
- az érintett tagállamnak kellő mértékben figyelembe kell vennie az ajánlást a tagállamok közötti, valamint az Unió és a tagállamok közötti szolidaritás szellemében;
 - a tagállamoknak az ajánlás kiadásának évét követő évben készített integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésükben ismertetniük kell, hogy hogyan vették kellő mértékben figyelembe az ajánlást. Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, indokolást kell adnia;
 - az ajánlásoknak ki kell egészíteniük az európai szemeszter keretében kiadott legutóbbi országspecifikus ajánlásokat.

35. cikk

Az energiaunió helyzetéről szóló jelentés

- (1) A Bizottság minden évben október 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az energiaunió helyzetéről szóló jelentést.
- (2) Az energiaunió helyzetéről szóló jelentés a következő elemeket tartalmazza:
- a 29. cikk alapján végzett értékelés;
 - adott esetben a 34. cikk szerinti ajánlások;
 - a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (5) bekezdésében említett szén-dioxid-piac működéséről szóló jelentés, beleértve az említett irányelv alkalmazásáról szóló tájékoztatást, az ugyanazon irányelv 21. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 - 2023-tól kezdődően két évente jelentés az uniós bioenergia fenntarthatóságáról, amely tartalmazza a X. mellékletben meghatározott információkat;
 - két évente jelentés az önkéntes rendszerekről, amelyek tekintetében a Bizottság az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése szerint határozatot fogadott el; a jelentés tartalmazza az e rendelet XI. mellékletében meghatározott információkat;
 - a 2009/72/EK irányelv alkalmazásáról szóló általános eredményjelentés;
 - a 2009/73/EK irányelv alkalmazásáról szóló általános eredményjelentés az említett irányelv 52. cikke alapján;
 - átfogó eredményjelentés a 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikkében említett nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerekről és alternatív szakpolitikai intézkedésekről;
 - két évente átfogó jelentés a köz- és magántulajdonú lakás- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújításáról, összhangban az egyes tagállamok által a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban létrehozott hosszú távú felújítási stratégiákban meghatározott ütemtervekkel;
 - négy évente átfogó eredményjelentés a 2010/31/EU irányelv 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban a közel nulla energiaigényű épületek számának tagállami növekedéséről;
 - átfogó eredményjelentés a tagállamok által a teljes és működő energiapiac létrehozása terén elért haladásról;
 - a tényleges üzemanyag-minőség a különböző tagállamokban és a legfeljebb 10 mg/kg maximális kéntartalmú üzemanyagok földrajzi elterjedtsége, hogy áttekintést adjanak az üzemanyagok minőségére vonatkozó adatokról a különböző tagállamokban, amelyekről a 98/70/EK irányelv alapján jelentést tesznek;
 - versenyképességre vonatkozó eredményjelentés;
 - tagállami előrehaladás az energiatámogatások fokozatos kivezetése terén, különös tekintettel a fosszilis üzemanyagokra;
 - az energiaunió megvalósítása szempontjából fontos egyéb kérdések, beleértve az állami és magántámogatást is;
 2019. október 31-ig, azt követően pedig minden negyedik évben a 2009/31/EK irányelv végrehajtásának értékelése.

36. cikk

Az irányítási mechanizmus nyomon követése

Az energiaunió helyzetéről szóló, a 35. cikkben említett jelentés keretében a Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az integrált nemzeti energia- és klímatervek végrehajtásáról. Az Európai Parlament és a Tanács éves alapon foglalkozik az energiaunió terén elért előrehaladással az energia- és éghajlat-politikák valamennyi területén.

6. FEJEZET

Unió és nemzeti rendszerek az üvegházhatású gázok kibocsátásáról és nyelőkénti eltávolításáról

37. cikk

Unió és nemzeti nyilvántartási rendszerek

(1) A tagállamok 2021. január 1-jéig nemzeti nyilvántartási rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek, amely nyilvántartási rendszerek az V. melléklet 2. részében foglalt, üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásának és nyelőkénti eltávolításának becslésére és annak biztosítására szolgálnak, hogy az üvegházhatású gázokra vonatkozó jegyzékeik naprakészek, átláthatóak, pontosak, koherensek, összehasonlíthatóak és teljesebbek legyenek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jegyzékbe vételért felelős illetékes hatóságai hozzáférjenek az e rendelet XII. mellékletében meghatározott információkhoz, felhasználhassák az 517/2014/EU rendelet 20. cikke alapján létrehozott jelentéstételi rendszereket az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeiben megadott fluortartalmú gázok becslésének javítására, és elvégezhesék az e rendelet V. melléklete 1. részének i) és j) pontjában említett éves konzisztencia-ellenőrzést.

(3) Ez a rendelet – az üvegházhatású gázok uniós jegyzéke tekintetében – a nemzeti jegyzékek naprakészségének, átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében uniós nyilvántartási rendszert hoz létre. A Bizottság kezeli és fenntartja ezt a rendszert, valamint annak folyamatos fejlesztésére törekszik, amely magában foglalja egy minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési program létrehozását, a minőségi célkitűzések meghatározását és a jegyzék minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tervének kidolgozását, az e cikk (5) bekezdése alapján az uniós jegyzék összeállítására vonatkozó kibocsátási becslések elkészítésére vonatkozó eljárásokat, valamint a 38. cikkben említett felülvizsgálatokat.

(4) A Bizottság a tagállamok által a 26. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint benyújtott, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó előzetes jegyzék adatait pontosságuk vizsgálata érdekében előzetes ellenőrzésnek veti alá. Ezen ellenőrzések eredményét a benyújtási határidőtől számított hat héten belül megküldi a tagállamoknak. A tagállamok az X-2 évre vonatkozó végleges jegyzékük március 15-ig történő benyújtásával együtt válaszolnak az előzetes ellenőrzés során esetlegesen felmerült releváns kérdésekre.

(5) Amennyiben egy tagállam március 15-ig nem küldi el az uniós jegyzék összeállításához szükséges adatokat tartalmazó jegyzéket, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva és szorosan együttműködve a tagállam által benyújtott adatok kiegészítése céljából becsléseket készíthet. A Bizottság erre a célra az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékének elkészítéséhez alkalmazandó iránymutatásokat használja.

(6) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el a nemzeti nyilvántartási rendszerekkel kapcsolatos információk tartalmára, struktúrájára, formátumára és benyújtási eljárására vonatkozó szabályok és a nemzeti nyilvántartási rendszerek létrehozására, működtetésére és működésére vonatkozó követelmények meghatározása céljából.

Ezen végrehajtási jogi aktusok javaslatok a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerveit által elfogadott idevágó határozatokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A Bizottság a 43. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése érdekében, és azokban meghatározza az uniós nyilvántartási rendszer létrehozására, működtetésére és működésére vonatkozó követelményeket. Ezen felhatalmazáson alapuló aktusok javaslatok a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerveit által elfogadott idevágó határozatokat.

38. cikk

A jegyzék felülvizsgálata

(1) 2027-ben és 2032-ben a Bizottság elvégzi a tagállamok által az e rendelet 26. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott nemzeti jegyzékek adatainak átfogó felülvizsgálatát, hogy ellenőrizze a tagállamok által az (EU) 2018/842 rendelet 4., 9. és 10. cikke alapján elért üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentést vagy -korlátozást, az (EU) 2018/841 rendelet 4. és 14. cikke alapján elért kibocsátáscsökkentést és nyelők általi eltávolítást, valamint az uniós jogban meghatározott minden egyéb üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentés vagy -korlátozási célt. A tagállamok teljes mértékben közreműködnek e folyamatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett átfogó felülvizsgálat a következőkre terjed ki:

a) a bejelentett információk átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzése;

- b) az olyan esetek azonosítása céljából végzett ellenőrzések, amikor a jegyzékben szereplő adatokat nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze;
- c) az olyan esetek azonosítása céljából végzett ellenőrzések, amikor a LULUCF-elszámolást nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze;
- d) adott esetben – a tagállamokkal konzultálva – a szükséges technikai korrekciók kiszámítása.

(3) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az átfogó felülvizsgálat – beleértve az e cikk (2) bekezdésében említett feladatokat – lefolytatására vonatkozó ütemtervet és eljárásokat, biztosítandó, hogy a tagállamokkal le lehessen folytatni a szükséges konzultációkat a felülvizsgálatokból levont következtetésekről.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az adott évekre vonatkozó kibocsátások teljes összegét, amelyek az egyes tagállamokra vonatkozó jegyzékek helyesbített adataiból adódnak, miután elvégezték az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatok és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatok felülvizsgálatát, továbbá meghatározzák az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és eltávolítások teljes összegét.

(5) Az egyes tagállamokra vonatkozó, az (EU) 2018/841 rendelet 15. cikke alapján létrehozott nyilvántartásokban a négy hónappal az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus közzétételét követően rögzített adatokat kell felhasználni az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének való megfelelés ellenőrzésére, ideértve ezen adatok amiatt bekövetkező változásait is, hogy a tagállamok élnek az (EU) 2018/841 rendelet 11. cikke szerinti rugalmassági intézkedésekkel.

(6) 2021 és 2026 vonatkozásában az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szerinti megfelelésellenőrzésre azokat az adatokat kell felhasználni, amelyeket az egyes tagállamokra vonatkozó, az (EU) 2018/842 rendelet 12. cikke alapján létrehozott nyilvántartásokban két hónappal azt követően rögzítettek, hogy az e cikk (5) bekezdése szerint ellenőrizték az (EU) 2018/841 rendeletnek való megfelelést. Az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szerinti megfelelésellenőrzést a 2022–2025-ös és a 2027–2030-as évek mindegyike tekintetében egy hónappal az előző évre vonatkozó megfelelésellenőrzés időpontja után végzik el. Ez az ellenőrzés kiterjed a tagállamok által az (EU) 2018/842 rendelet 5., 6. és 7. cikke alapján igénybe vett rugalmassági intézkedések hatására az adatokban bekövetkező változásokra is.

39. cikk

A szakpolitikák és intézkedések, valamint az előrejelzések uniós és nemzeti rendszerei

(1) A tagállamok és a Bizottság 2021. január 1-jéig – a szakpolitikákról és intézkedésekről történő jelentéstétel, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések jelentése céljából – nemzeti, illetve uniós rendszereket működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek. Ezek a rendszerek magukban foglalják a szakpolitikák értékelése, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítése érdekében a tagállamokon és az Unión belül meghozott releváns intézményi, jogi és eljárási intézkedéseket.

(2) A tagállamok és a Bizottság törekednek arra, hogy biztosítsák a 18. cikkben említett, a szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk naprakészségét, átláthatóságát, pontosságát, koherenciáját, összehasonlíthatóságát és teljességét, ideértve adott esetben adatok, módszerek és modellek használatát és alkalmazását, valamint minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tevékenységek, továbbá érzékenységi elemzések elvégzését is.

(3) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdése és a 18. cikk szerinti szakpolitikák, intézkedések és előrejelzések nemzeti és uniós rendszereire vonatkozó információk szerkezetének, formátumának és benyújtási eljárásának megállapítása céljából.

Amikor javaslatot tesz ezekre a végrehajtási jogi aktusokra, a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott idevágó határozatokat, beleértve a nemzetközileg elfogadott jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen információk ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó menetrendet is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

A nyilvántartások létrehozása és működtetése

- (1) Az Unió és a tagállamok nyilvántartásokat hoznak létre és tartanak fenn azzal a céllal, hogy pontosan elszámolják a Párizsi Megállapodás 4. cikkének (13) bekezdése szerint nemzetileg meghatározott hozzájárulást és az említett megállapodás 6. cikke szerinti nemzetközi szinten átadott mérséklési eredményeket.
- (2) Az Unió és a tagállamok jegyzéküket egy vagy több másik tagállammal közösen egységesített rendszerben is vezethetik.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartások adatait hozzáférhetővé kell tenni a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő számára.
- (4) A Bizottság a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azzal a céllal, hogy e rendeletet kiegészítve létrehozza az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokat, továbbá hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban az Unió és a tagállamok nyilvántartásain keresztül megvalósítsa az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által hozott megfelelő határozatok szükséges technikai végrehajtását.

7. FEJEZET

Együtműködés és támogatás

41. cikk

A tagállamok és az Unió közötti együttműködés

- (1) A tagállamok együttműködnek és teljes mértékben összehangolják tevékenységeiket egymással és az Unióval az e rendelet szerinti kötelezettségeikkel kapcsolatban, különösen a következők tekintetében:
- a) az integrált nemzeti energia- és klímatervek elkészítésének, elfogadásának, bejelentésének és értékelésének folyamata a 9–13. cikk szerint;
 - b) az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések elkészítésének, elfogadásának, bejelentésének és értékelésének folyamata a 17. cikk szerint és az éves jelentéstétel a 26. cikk szerint;
 - c) a Bizottság ajánlásaihoz kapcsolódó és ezeket az ajánlásokat kezelő eljárás a 9. cikk (2) és (3) bekezdése, a 17. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (1) bekezdése, a 31. cikk (1) bekezdése, valamint a 32. cikk (1) és (2) bekezdése szerint;
 - d) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének és a jegyzékről szóló jelentésnek a 26. cikk (4) bekezdése szerinti összeállítás;
 - e) az UNFCCC 12. cikke szerinti uniós nemzeti közlemény elkészítése és a 2/CP.17. sz. határozat vagy az UNFCCC szervei által az e határozat elfogadását követően elfogadott határozatok szerinti uniós kétéves jelentés elkészítése;
 - f) az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti felülvizsgálati és megfelelési eljárások az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerint alkalmazandó határozatokkal összhangban, valamint a 38. cikkben említett, az üvegházhatású gázok tagállami jegyzékeinek felülvizsgálatára vonatkozó uniós eljárás;
 - g) az UNFCCC titkárságára benyújtott vagy benyújtandó jegyzékekben és a jegyzékekről szóló jelentésekben a 38. cikkben említett uniós felülvizsgálati eljárást követően elvégzett bármilyen kiigazítás, illetve egyéb változtatás;
 - h) az üvegházhatású gázok kibocsátásáról megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzék összeállítása a 26. cikk (2) bekezdése alapján.
- (2) A Bizottság a tagállamok kérésére technikai támogatást nyújthat a tagállamoknak az e rendelet szerinti kötelezettségekkel kapcsolatban.

42. cikk

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerepe

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség az éves munkaprogramjával összhangban segíti a Bizottság munkáját a dekarbonizációs és energiahatékonysági dimenzióval kapcsolatban annak érdekében, hogy a Bizottság eleget tudjon tenni a 15–21., 26., 28., 29., 35., 37., 38., 39. és a 41. cikkben foglalt rendelkezéseknek. Ez magában foglalja, amennyiben szükséges, a következők támogatását:

- a) a tagállamok által a szakpolitikákkal, az intézkedésekkel és az előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk összeállítása;
- b) a tagállamok által az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatban bejelentett információkra vonatkozó minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások lefolytatása;

- c) becslések elkészítése vagy az Európai Bizottság rendelkezésére álló becslések kiegészítése a tagállamok által az előrejelzésekkel kapcsolatban nem jelentett adatokra vonatkozóan;
- d) a Bizottság által az energiaunió helyzetéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak készített jelentéshez szükséges adatok összeállítása, amennyiben azok elérhetők az európai statisztikákban, időzítésük pedig megfelelő;
- e) az e rendelet alapján összegyűjtött információk terjesztése, többek között az éghajlatváltozás mérséklését célzó tagállami szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó adatbázis fenntartása és naprakésszé tétele, valamint az európai éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó platform fenntartása és naprakésszé tétele, a hatások, a sérülékenységek és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében;
- f) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének elkészítése során a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások elvégzése;
- g) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének összeállítása és az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése;
- h) becslések készítése az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeiben nem szereplő adatokra vonatkozóan;
- i) a 38. cikkben említett felülvizsgálat elvégzése;
- j) az üvegházhatású gázok kibocsátásáról megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzék összeállítása.

8. FEJEZET

Záró rendelkezések

43. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 3. cikk (5) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 37. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2018. december 24-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (5) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 37. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 3. cikk (5) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése, a 26. cikk (6) bekezdése, a 37. cikk (7) bekezdése és a 40. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

44. cikk

A bizottságok

- (1) A Bizottságot a következő bizottságok segítik:
 - a) a 19. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (7) bekezdésében, a 37. cikk (6) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében és a 39. cikk (3) bekezdésében említett kérdések végrehajtása tekintetében az Éghajlatváltozási Bizottság; továbbá
 - b) a 17. cikk (4) bekezdésében és a 33. cikk (4) bekezdésében említett kérdések végrehajtása tekintetében az Energiaunió-bizottság.

- (2) Ezek a bizottságok a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságoknak minősülnek.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában hivatkozott Éghajlatváltozási Bizottság felváltja az 525/2013/EU rendelet 26. cikkével létrehozott bizottságot.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bizottságok valamelyike horizontális kérdésekkel és közös fellépésekkel foglalkozik, tájékoztatja az (1) bekezdésben említett másik bizottságot a politikák következetességének biztosítása és az ágazatok közötti szinergiák maximalizálása érdekében.
- (5) Az egyes tagállamok képviselő(ke)t jelölnek ki az Éghajlatváltozási Bizottságba és az Energiaunió-bizottságba. Az egyes bizottságok képviselőit meghívják a másik bizottság üléseire.
- (6) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

45. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden globális értékelést követő hat hónapon belül beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, az energiaunió irányításához való hozzájárulásáról, a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaihoz való hozzájárulásáról, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célok elérése felé tett előrehaladásról, az energiaunió további célkitűzéseiről és arról, hogy az e rendeletben meghatározott tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési rendelkezések megfelelnek-e az egyéb uniós jogoknak vagy az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez és a Párizsi Megállapodáshoz kapcsolódó határozatoknak. A Bizottság adott esetben a jelentéshez jogalkotási javaslatokat csatolhat.

46. cikk

A 94/22/EK irányelv módosításai

A 94/22/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;
2. A 9. cikket el kell hagyni.

47. cikk

A 98/70/EK irányelv módosításai

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 7a. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) minden egyes üzemanyag- vagy energiatípus forgalomba hozott teljes mennyisége; valamint”;
 - b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megkövetelik a forgalmazóktól, hogy 2020. december 31-ig a lehető legfokozatosabban, legfeljebb 10 %-kal csökkentsék a forgalomba hozott üzemanyagokból és energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv II. mellékletében meghatározott, üzemanyagokra vonatkozó kiindulási értékhez képest. E csökkentésnek az alábbiakból kell állnia:”
2. A 8. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság biztosítja, hogy a (3) bekezdésnek megfelelően benyújtott információk megfelelő módon késedelem nélkül elérhetővé váljanak.”

48. cikk

A 2009/31/EK irányelv módosításai

A 2009/31/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, ideértve a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett nyilvántartást is. Az első jelentést 2011. június 30-ig kell a Bizottságnak

megküldeni. A jelentés a Bizottság által végrehajtási jogi aktusok révén elfogadott kérdőív vagy sablon alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 30. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A kérdőívet vagy sablont az első jelentés benyújtási határideje előtt legalább hat hónappal meg kell küldeni a tagállamoknak.”

2. A 38. cikk (1) bekezdését el kell hagyni.

49. cikk

A 663/2009/EK rendelet módosításai

A 663/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 27. cikk (1) és (3) bekezdését el kell hagyni;
2. A 28. cikket el kell hagyni.

50. cikk

A 715/2009/EK rendelet módosításai

A 715/2009/EK rendelet 29. cikkét el kell hagyni.

51. cikk

A 2009/73/EK irányelv módosításai

A 2009/73/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikket el kell hagyni;
2. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság nyomon követi és felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását, és általános eredményjelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 35. cikkében említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentés mellékleteként.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlatpolitika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.)”

52. cikk

A 2009/119/EK tanácsi irányelv módosítása

A 2009/119/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes tagállamok minden év március 15-ig megküldik a Bizottságnak a tárolt készletek (1) bekezdésben említett jegyzékének összesítő másolatát, amelynek tartalmaznia kell legalább a jegyzékben szereplő biztonsági készletek mennyiségét és jellegét a megelőző naptári év utolsó napjára vonatkozóan.”.

53. cikk

A 2010/31/EU irányelv módosításai

A 2010/31/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam hosszú távú felújítási stratégiát dolgoz ki annak támogatása érdekében, hogy a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújítás révén 2050-re nagy energiahatékonyságú és dekarbonizált épületállománnyá váljon, megkönnyítve a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való költséghatékony átalakítását. Minden hosszú távú felújítási stratégiának magában kell foglalnia:”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés szerinti hosszú távú felújítási stratégiát az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkében említett a végleges integrált nemzeti energia- és klímaterv részeként kell benyújtani a Bizottsághoz. Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (1) bekezdése szerinti első hosszú távú felújítási stratégiát 2020. március 10-ig kell benyújtani a Bizottsághoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.)”

2. Az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében „A jelentést befoglalhatják a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe” mondatot el kell hagyni.

3. A 9. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) „Az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkében említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentés részeként a Bizottság minden negyedik évben beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok által a közel nulla energiaigényű épületek számának növelése terén elért előrelépésről. E bejelentett információk alapján a Bizottság szükség szerint cselekvési tervet dolgoz ki, és az (EU) 2018/1999 rendelet 34. cikkével összhangban ajánlásokat és intézkedéseket javasol az említett épületek számának növelésére és a legjobb gyakorlatok ösztönzésére a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását illetően.”

4. A 10. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni;

5. A 14. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E jelentést az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkében említett tagállami integrált nemzeti energia- és klímaterv részeként kell benyújtani a Bizottsághoz.”

6. A 15. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E jelentést az (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikkében említett, a tagállamok integrált nemzeti energia- és klímatervének részeként kell benyújtani a Bizottsághoz.”

54. cikk

A 2012/27/EU irányelv módosításai

A 2012/27/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikket el kell hagyni.

2. A 18. cikk (1) bekezdésének e) pontját el kell hagyni.

3. A 24. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1), (3), (4) és (11) bekezdést el kell hagyni;
 - b) a (2) bekezdést el kell hagyni.
4. a XIV. mellékletet el kell hagyni.

55. cikk

A 2013/30/EU irányelv módosítása

A 2013/30/EU irányelv 25. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az (EU) 2018/1999 európai parlament és tanácsi rendelet (*) 26. cikkében említett éves jelentéstétel részeként évente jelentik a Bizottságnak a IX. melléklet 3. pontjában meghatározott információkat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.)”

56. cikk

Az (EU) 2015/652 irányelv módosításai

Az (EU) 2015/652 irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) „A tagállamok az ezen irányelv III. mellékletében foglaltak szerint minden év december 31-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének való megfeleléssel kapcsolatos előző naptári évi adataikat.”

2. Az I. melléklet 2. része 1. pontjának h) alpontját, valamint 2., 3., 4. és 7. pontját el kell hagyni.

3. A III. melléklet a következőképpen módosul:

- a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok jelentik a 3. pontban felsorolt adatokat. Ezeket az adatokat minden, az adott tagállamban forgalomba hozott üzemanyag és energia tekintetében jelenteni kell. Amennyiben többféle bioüzemanyagot kevernek a fosszilis üzemanyagokhoz, minden egyes bioüzemanyag vonatkozó adatait meg kell adni.”;

- b) a 3. pont e) és f) pontját el kell hagyni.

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a jelentett adatok konzisztenciáját biztosító, a jelentés készítéséhez használt sablonok közül a következőket el kell hagyni:

- Származás – Egyedüli forgalmazó
- Származás – Közös forgalmazók
- Beszerzési hely

- b) a formátummal kapcsolatos megjegyzések 8. és 9. pontját el kell hagyni.

57. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 525/2013/EU rendelet – az e rendelet 58. cikkében meghatározott átmeneti rendelkezésekre is figyelemmel – 2021. január 1-jével hatályát veszti, kivéve az 525/2013/EU rendelet 26. cikkének (1) bekezdését, amely 2018. december 24-ével veszti hatályát. A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a XIII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

58. cikk

Átmeneti rendelkezések

E rendelet 57. cikkétől eltérve az 525/2013/EU rendelet 7. cikkét és 17. cikke (1) bekezdésének a) és d) pontját továbbra is alkalmazni kell az említett cikkekben előírt adatokat tartalmazó jelentésekre 2018-ra, 2019-re és 2020-ra vonatkozóan.

Az 525/2013/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdését továbbra is alkalmazni kell a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszak vonatkozásában.

Az 525/2013/EU rendelet 19. cikkét továbbra is alkalmazni kell az üvegházhatású gázok jegyzéke adatainak felülvizsgálatára 2018-ra, 2019-re és 2020-ra vonatkozóan.

Az 525/2013/EU rendelet 22. cikkét továbbra is alkalmazni kell az említett cikkben előírt jelentés benyújtására.

A koherencia és a jogbiztonság érdekében e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg eltérések alkalmazását a villamosenergia és a villamosenergiával kapcsolatos kockázatokra való felkészültség területén alkalmazandó uniós ágazati jog alapján.

59. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

A 40. cikket, az 53. cikk (2)–(4) bekezdését, az 54. cikk (3) bekezdésének a) pontját, az 54. cikk (4) bekezdését, valamint az 55. cikket 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. december 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

I. MELLÉKLET

AZ INTEGRÁLT NEMZETI ENERGIA- ÉS KLÍMATERVEK ÁLTALÁNOS KERETE

1. rész

Általános keret

A. SZAKASZ: NEMZETI TERV

1. A TERV LÉTREHOZÁSÁNAK ÁTTEKINTÉSE ÉS FOLYAMATA

1.1. Összefoglaló

- i. A terv politikai, gazdasági, környezeti és társadalmi kontextusa
- ii. Az energiaunió öt dimenziójára vonatkozó stratégia
- iii. A terv fő célkitűzéseit, szakpolitikáit és intézkedéseit tartalmazó áttekintő táblázat

1.2. Az aktuális szakpolitikai helyzet áttekintése

- i. Nemzeti és uniós energiarendszer és a nemzeti terv szakpolitikai kontextusa
- ii. Az energiaunió öt dimenziójára vonatkozó jelenlegi energia- és éghajlat-politikák és intézkedések
- iii. A határokon átnyúló jelentőséggel bíró fő kérdések
- iv. A nemzeti energia- és klímatervek végrehajtásának igazgatási felépítése

1.3. A nemzeti és uniós szervekkel folytatott egyeztetés és azok részvétele, valamint az egyeztetés eredménye

- i. A nemzeti parlament részvétele
- ii. A helyi és regionális hatóságok részvétele
- iii. Konzultáció az érdekelt felekkel, köztük a szociális partnerekkel, valamint a civil társadalom és a nyilvánosság szerepvállalása
- iv. Konzultáció más tagállamokkal
- v. A Bizottsággal folytatott iteratív eljárás

1.4. A terv elkészítése során folytatott regionális együttműködés

- i. A más tagállamokkal közösen és összehangolva megtervezett elemek
- ii. Annak kifejtése, hogy a regionális együttműködést miként veszik figyelembe a tervben

2. NEMZETI CÉLKITŰZÉSEK ÉS CÉLOK

2.1. A dekarbonizáció dimenziója

2.1.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás ⁽¹⁾

- i. A 4. cikk a) pontjának (1) alpontjában meghatározott elemek
- ii. adott esetben egyéb nemzeti célkitűzések és célok, amelyek összhangban vannak a Párizsi Megállapodással és a meglévő hosszú távú stratégiákkal; Adott esetben az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló átfogó uniós kötelezettségvállaláshoz való hozzájárulás, egyéb célkitűzések és célok, beleértve az ágazati célokat és az alkalmazkodási célokat is, ha rendelkezésre állnak.

2.1.2. Megújuló energia

- i. A 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában meghatározott elemek

⁽¹⁾ Biztosítandó az összhang a 15. cikk szerinti hosszú távú stratégiákkal.

-
- ii. a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztásban elért ágazonkénti részarányára vonatkozó becsült nemzeti ütemtervek 2021 és 2030 között a villamosenergia-, fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban;
 - iii. A 2021 és 2030 között a megújuló energia összesített és ágazonkénti pályáinak elérésére a tagállamok által felhasználni tervezett megújulóenergia-technológiák szerinti becsült ütemtervek, beleértve a várható teljes bruttó végsőenergia-fogyasztást technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, Mtoe-ben kifejezve, valamint a teljes tervezett beépített teljesítményt (felosztva az új kapacitás és az erőmű-átalakítás között), technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, MW-ban kifejezve;
 - iv. a bioenergia iránti keresletre vonatkozó becsült ütemtervek, a hőenergia, a villamos energia és a közlekedés szerinti bontásban, valamint a biomassza kínálatára vonatkozó becsült pályák, alapanyagok és eredet (különbséget téve hazai termelés és behozatal között) szerinti bontásban Az erdei biomassza esetében értékelni kell annak forrását és a LULUCF-nyelőkre gyakorolt hatását
 - v. Adott esetben más nemzeti ütemtervek és célkitűzések, beleértve a hosszú távú és ágazati pályákat és célkitűzéseket is (például a megújuló energia részaránya a távfűtésben, a megújuló energia felhasználása az épületekben, a városok, megújulóenergia közösségek és a termelő-fogyasztók által előállított megújuló energia, a szennyvízkezelésből származó iszapból visszanyert energia);
-

2.2. Az energiahatékonyság dimenziója

- i. A 4. cikk b) pontjában meghatározott elemek
 - ii. A 2030-ra, 2040-re és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldkövek, a hazai szinten meghatározott, az előrehaladás mérésére alkalmas mutatók, a várható energiamegtakarítás és a szélesebb körű előnyök tényeken alapuló becslése, és azok hozzájárulása az uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, amint az a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására irányuló hosszú távú stratégiákban meghatározott ütemtervekben szerepel, összhangban a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével
 - iii. Adott esetben egyéb nemzeti célkitűzések, beleértve a hosszú távú célokat és stratégiákat és az ágazati célokat is, továbbá nemzeti célkitűzések például olyan területeken, mint a közlekedési ágazat vagy a fűtés és hűtés energiahatékonysága
-

2.3. Az energiabiztonság dimenziója

- i. A 4. cikk c) pontjában meghatározott elemek
 - ii. Az alábbiak fokozására vonatkozó nemzeti célkitűzések: az energiaforrások és a harmadik országokból származó energiaellátás diverzifikálása a regionális és nemzeti energiarendszerek ellenállóképességének erősítése érdekében
 - iii. Adott esetben a harmadik országokból származó energiaiporttól való függőség csökkentésére irányuló nemzeti intézkedések a regionális és nemzeti energiarendszerek ellenállóképességének erősítése érdekében
 - iv. Nemzeti célkitűzések a nemzeti energiarendszer rugalmasságának elsősorban hazai energiaforrásokkal, keresztoldali válaszintézkedésekkel és energiatárolással történő növelése érdekében
-

2.4. A belső energiapiac dimenziója

2.4.1. Villamosenergia-összeköttetések

- i. A villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-rendszer-összeköttetésre vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél tekintetében, egy olyan stratégiával együtt, amely tartalmazza az érintett tagállamokkal szoros együttműködésben meghatározott, 2021-től kezdődően alkalmazandó szintet, figyelembe véve a 2020-ra elérendő legalább 10 %-os célt és az intézkedés sürgősségére vonatkozó alábbi mutatókat:
 - (1) A nagykereskedelmi piacon tapasztalt, a 2 EUR/MWh indikatív küszöbértéket meghaladó árkülönbség tagállamok, régiók vagy ajánlattételi övezetek között;
 - (2) Rendszerösszekötők esetében a csúcsterhelés 30 %-ánál kisebb névleges átviteli kapacitás;
 - (3) Rendszerösszekötők esetében a telepített megújulóenergia-termelési kapacitás 30 %-ánál kisebb névleges átviteli kapacitás.

Minden egyes új rendszerösszekötőt társadalmi-gazdasági és környezeti költség-haszon elemzésnek kell alávetni, és csak abban az esetben szabad megvalósítani, ha a potenciális előnyök felülmúlják a költségeket

2.4.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával és adott esetben azok modernizálásával kapcsolatos fő projektek, amelyek az energiaunió stratégiájának öt dimenziója szerinti célok és célkitűzések eléréséhez szükségesek
- ii. Adott esetben az előirányzott fő infrastrukturális projektek, a közös érdekű projekteken kívül ⁽¹⁾

2.4.3. Piaci integráció

- i. A belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például a rendszer rugalmasságának növelése, különösen a kompetitív módon meghatározott villamosenergia-áraknak a vonatkozó ágazati joggal összhangban történő előmozdítása kapcsán, a piaci integráció és a piac-összekapcsolás a meglévő összeköttetések értékesíthető kapacitásának növelése érdekében, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válaszingedések, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- ii. Adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvételével, a keresletoldali válaszingedésekkel és a – többek között aggregáláson keresztül – tárolással kapcsolatos nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- iii. Adott esetben az energiarendszerekben történő fogyasztói részvétel, továbbá annak biztosítására vonatkozó nemzeti célkitűzések, hogy a saját termelés és az új technológiák – beleértve az okos mérőeszközöket – a fogyasztók javát szolgálják
- iv. A villamosenergia-rendszer megfelelőségének biztosítására, valamint az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságára vonatkozó nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- v. Adott esetben az energiafogyasztók védelmére és a kiskereskedelmi energiaszektor versenyképességének javítására vonatkozó nemzeti célkitűzések

2.4.4. Energiaszegénység

Adott esetben az energiaszegénységre vonatkozó nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is

2.5. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. Az energiaunióval kapcsolatos állami és – amennyiben létezik – magánkutatásra vonatkozó nemzeti célkitűzések és finanszírozási célok, adott esetben megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- ii. Adott esetben a tiszta energiát használó technológiák előmozdításával kapcsolatos 2050-re vonatkozó nemzeti célkitűzések, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák, köztük az energiaigényes és a nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó ipari ágazatok dekarbonizálására szolgáló technológiák bevezetése és adott esetben a kapcsolódó szén-dioxid-szállítási és -tárolási infrastruktúra tekintetében (2050-re) meghatározott hosszú távú célokat is tartalmazó nemzeti célkitűzések
- iii. Adott esetben a versenyképességre vonatkozó nemzeti célkitűzések

3. SZAKPOLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK

3.1. A dekarbonizáció dimenziója

3.1.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás

- i. A 2.1.1. pontban említett, az (EU) 2018/842 rendelet alapján meghatározott cél elérését célzó szakpolitikák és intézkedések, valamint az (EU) 2018/841 rendeletnek való megfelelést célzó szakpolitikák és intézkedések, amelyek az eltávolítás fokozása érdekében felölelik az összes fontos kibocsátó ágazatot, és egy olyan hosszú távú jövőképpel és céllal rendelkeznek, hogy létrehozzák az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságot, és a Párizsi Megállapodással összhangban megteremtik az egyensúlyt a kibocsátások és az eltávolítás között
- ii. Adott esetben az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- iii. Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazhatóságának sérelme nélkül, adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve

⁽¹⁾ A transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.) összhangban.

3.1.2. Megújuló energia

- i. A megújuló energia vonatkozásában 2030-ra kitűzött kötelező uniós szintű célhoz való nemzeti hozzájárulás megvalósításához szükséges szakpolitikák és intézkedések, valamint a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett ütemtervek és – amennyiben alkalmazhatók vagy rendelkezésre állnak – az e melléklet 2.1.2. pontjában említett elemek, ideértve az ágazat- és technológiaspecifikus intézkedéseket is ⁽¹⁾
- ii. adott esetben a regionális együttműködésre vonatkozó különleges intézkedések, valamint – választható jelleggel – a megújuló forrásokból előállított energia becsült többletermelése, amelyet át lehet adni más tagállamoknak, hogy azok elérjék a 2.1.2. pontban említett nemzeti hozzájárulásokat és ütemterveket
- iii. Az olyan pénzügyi támogatásra vonatkozó különleges intézkedések – adott esetben az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve –, amelynek célja a megújuló forrásokból előállított energia termelésének előmozdítása és a villamos energia, fűtés és hűtés, valamint közlekedés céljára történő felhasználása
- iv. Adott esetben a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia azon támogatásának értékelése, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2018/2001 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében biztosítaniuk kell
- v. Különleges intézkedések egy vagy több kapcsolattartó pont bevezetésére, az adminisztratív eljárások egyszerűsítésére, tájékoztatás és képzés nyújtására, valamint az energiavásárlási megállapodások megkönnyítésére
A tagállamok által az (EU) 2018/2001 irányelv 21. cikkének (6) bekezdése és 22. cikkének (5) bekezdése értelmében a saját fogyasztásra termelés és az megújulóenergia-közösségek fejlesztésének előmozdítására és megkönnyítésére létrehozandó támogató keret szerinti szakpolitikák és intézkedések összefoglalása
- vi. A megújuló forrásokból előállított távfűtésre és -hűtésre szolgáló új infrastruktúra kiépítése szükségének értékelése
- vii. Adott esetben a biomasszából előállított energia használatának támogatását célzó különleges intézkedések, különösen az új biomassza-mobilizálások tekintetében, az alábbiak figyelembevételével:
 - a biomassza rendelkezésre állása, beleértve a fenntartható biomasszát is: mind a hazai termelés, mind pedig a harmadik országokból származó behozatal
 - más ágazatok (mezőgazdaság, erdészeti alapú ágazatok) egyéb biomassza-felhasználásai; továbbá a biomassza-előállítás és -felhasználás fenntarthatóságára irányuló intézkedések

3.1.3. A dimenzió egyéb elemei

- i. Adott esetben az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszert érintő nemzeti szakpolitikák és intézkedések, valamint annak értékelése, hogy ezek hogyan egészítik ki az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszert és milyen hatással vannak rá
- ii. Adott esetben az egyéb nemzeti célok elérését célzó szakpolitikák és intézkedések
- iii. Az alacsony kibocsátású mobilitás elérését célzó szakpolitikák és intézkedések (beleértve a közlekedés villamosítását is)
- iv. Adott esetben az energiatámogatások, és különösen a fosszilis üzemanyagok támogatásának fokozatos megszüntetésére irányulóan tervezett nemzeti szakpolitikák, ütemtervek és intézkedések

3.2. Az energiahatékonyság dimenziója

Tervezett szakpolitikák, intézkedések és programok a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulások, valamint a 2.2. pontban említett egyéb célkitűzések elérése érdekében, beleértve az épületek energiahatékonyságának előmozdítására szolgáló tervezett intézkedéseket és eszközöket (a pénzügyi jellegűeket is), különösen a következők tekintetében:

- i. A 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke, valamint 20. cikkének (6) bekezdése szerinti és az e rendelet II. mellékletével összhangban kidolgozandó energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és alternatív szakpolitikai intézkedések
- ii. Hosszú távú felújítási stratégiák a magán és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújításának támogatására ⁽²⁾, beleértve a költséghatékony mélyfelújításokat ösztönző szakpolitikákat és intézkedéseket is a nemzeti épületállomány legrosszabb teljesítményű szegmenseire irányulóan, összhangban a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével

⁽¹⁾ Ezen intézkedések megtervezésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a meglévő létesítmények életciklusának végét és az erőmű-átalakítás lehetőségét.

⁽²⁾ A 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban.

- iii. A közszektorban az energiahatékonysági szolgáltatásokat előmozdító szakpolitikák és intézkedések, valamint az olyan szabályozási és nem szabályozási jellegű akadályok felszámolására irányuló intézkedések leírása, amelyek gátolják az energiahatékonyság-alapú szerződések alkalmazását és az egyéb energiahatékonysági szolgáltatási modelleket ⁽¹⁾
- iv. Egyéb tervezett szakpolitikák, intézkedések és programok a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulások, valamint a 2.2. pontban említett egyéb célkitűzések elérése érdekében (például a közintézmények példamutató szerepét előmozdító intézkedések, energiahatékony közbeszerzés, az energetikai auditokat és az energiagazdálkodási rendszereket előmozdító intézkedések ⁽²⁾, a fogyasztók tájékoztatására és képzésére irányuló intézkedések ⁽³⁾ és az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedések ⁽⁴⁾)
- v. Adott esetben a helyi energia-közösségek a fenti i., ii., iii. és iv. alpontban szereplő szakpolitikák és intézkedések végrehajtásához történő hozzájárulásban játszott szerepének előmozdítására vonatkozó szakpolitikák és intézkedések ismertetése
- vi. A földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra energiahatékonysági potenciáljának kiaknázására irányuló intézkedések leírása ⁽⁵⁾
- vii. Adott esetben az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- viii. Az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve

3.3. Az energiabiztonság dimenziója ⁽⁶⁾

- i. A 2.3. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések ⁽⁷⁾
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4. A belső energiapiac dimenziója ⁽⁸⁾

3.4.1. Villamosenergia-infrastruktúra

- i. Az összeköttetés 4. cikk d) pontjában meghatározott célszintjének elérésére irányuló szakpolitikák és intézkedések
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés ⁽⁹⁾
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A 2.4.2. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések, beleértve adott esetben azokat az egyedi intézkedéseket is, amelyek célja a közös érdekű projektek és más kulcsfontosságú infrastrukturális projektek teljesítésének lehetővé tétele
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés ⁽¹⁰⁾
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4.3. Piaci integráció

- i. A 2.4.3. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 18. cikkével összhangban.

⁽²⁾ A 2012/27/EU irányelv 8. cikkével összhangban.

⁽³⁾ A 2012/27/EU irányelv 12. és 17. cikkével összhangban.

⁽⁴⁾ A 2012/27/EU irányelv 19. cikkével összhangban.

⁽⁵⁾ A 2012/27/EU irányelv 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

⁽⁶⁾ A szakpolitikáknak és intézkedéseknek tükrözniük kell az „első az energiahatékonyság” elvet.

⁽⁷⁾ Biztosítani kell az összhangot a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 280, 2017.10.28, 1. o.) előírt megelőzési cselekvési tervekkel és veszélyhelyzeti tervekkel, valamint a villamosenergia-ágazatban a kockázatokra való felkészülésről és a 2005/89/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló [a COM(2016)0862 javaslat szerinti] (EU) 2018/2001 rendeletben előírt felkészülési tervekkel.

⁽⁸⁾ A szakpolitikáknak és intézkedéseknek tükrözniük kell az „első az energiahatékonyság” elvet.

⁽⁹⁾ A közös érdekű projektek regionális csoportjain kívül, amelyeket 347/2013/EU rendelet alapján hoztak létre.

⁽¹⁰⁾ A közös érdekű projektek regionális csoportjain kívül, amelyeket 347/2013/EU rendelet alapján hoztak létre.

- ii. Az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságát növelő intézkedések, például intelligens hálózatok, aggregálás, keresletoldali válaszingtezkedések, tárolás, elosztott energia-termelés, teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és valós idejű árjelzések, beleértve a napon belüli piac-összekapcsolás kiépítését és a határkeresztező kiegyenlítő szabályozási piacokat is.
- iii. Adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvétele, a keresletoldali válaszingtezkedések és a – többek között aggregáláson keresztül – tárolás biztosítására irányuló intézkedések
- iv. A fogyasztók, különösen a kiszolgáltatót és adott esetben energiaszegénységben élő fogyasztók védelmére, valamint a kiskereskedelmi energiapiac versenyképességének és az ott folyó versenynek a javítására irányuló intézkedések
- v. Azon intézkedések leírása, amelyekn keresztül lehetővé teszik és kidolgozzák a keresletoldali válaszingtezkedéseket, ideértve azokat is, amelyek a dinamikus árszabás támogatása érdekében a díjszabásokkal foglalkoznak ⁽¹⁾

3.4.4. Energiaszegénység

- i. Adott esetben a 2.4.4. pontban meghatározott célkitűzések elérését célzó szakpolitikák és intézkedések

3.5. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. A 2.5. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések
- ii. Adott esetben együttműködés más tagállamokkal ezen a területen, beleértve adott esetben az arra vonatkozó információkat is, hogy a SET-terv célkitűzéseit és szakpolitikáit miként illesztik bele a nemzeti kontextusba
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

B. SZAKASZ: ELEMZÉSI ALAP ⁽²⁾

4. A JELENLEGI HELYZET ÉS ELŐREJELZÉSEK A MEGLÉVŐ SZAKPOLITIKÁKKAL ÉS INTÉZKEDÉSEKKEL ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

4.1. Az energiarendszert és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás alakulását befolyásoló legfontosabb külső tényezők prognosztizált fejlődése

- i. Makrogazdasági előrejelzések (GDP és a népességnövekedés)
- ii. Ágazati változások, amelyek várhatóan érintik az energiarendszert és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat
- iii. Globális energiatrendek, a fosszilis üzemanyagok nemzetközi árai, a kibocsátási egységek ára az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben
- iv. A technológiai költségek alakulása

4.2. A dekarbonizáció dimenziója

4.2.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás

- i. A jelenlegi üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -eltávolítások aktuális trendjei az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben, az erőfeszítés-megosztási és a LULUCF-ágazatokban valamint a különböző energiaágazatokban
- ii. Az ágazati fejlemények előrejelzése a meglévő nemzeti és uniós szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 15. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

⁽²⁾ A terv B. szakaszában jelentendő paraméterek és változók részletes listáját lásd a 2. részben.

⁽³⁾ A jelenlegi helyzet a nemzeti terv benyújtásának időpontjában (vagy a legkésőbbi rendelkezésre álló időpontban) fennálló állapotokat tükrözi. A meglévő szakpolitikák és intézkedések közé a végrehajtott és elfogadott szakpolitikák és intézkedések tartoznak. Az elfogadott szakpolitikák és intézkedések olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekről a nemzeti terv benyújtásának időpontjában kormányzati döntést hoztak, és egyértelmű kötelezettséget vállaltak a végrehajtás folytatására. A végrehajtott szakpolitikák és intézkedések olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekre az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjában a következők közül egy vagy több alkalmazandó: közvetlenül alkalmazandó európai vagy nemzeti jogszabály van érvényben, egy vagy több önkéntes megállapodást fogadtak el, pénzügyi erőforrásokat rendeltek hozzájuk, humán erőforrásokat mozgósítottak.

⁽⁴⁾ A külső tényezők kiválasztása alapulhat a 2016-os uniós referencia-forgatókönyv alapfeltevésein, illetve az ugyanezekre a változókra vonatkozó más későbbi szakpolitikai forgatókönyveken. Emellett a 2016-os uniós referencia-forgatókönyv tagállamokra vonatkozó eredményei, valamint az ezt követő többi szakpolitikai forgatókönyv eredményei hasznos információforrások lehetnek a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló nemzeti előrejelzések és a hatásvizsgálatok kidolgozásakor.

4.2.2. Megújuló energia

- i. A megújuló energia aktuális részaránya a bruttó végsőenergia-fogyasztásban és a különböző ágazatokban (fűtés és hűtés, villamos energia és közlekedés), valamint technológiák szerint ezen ágazatok mindegyikében
 - ii. A fejlődés indikatív előrejelzése a meglévő szakpolitikák alapján 2030-ig (kitekintéssel 2040-ig)
-

4.3. Az energiahatékonyság dimenziója

- i. Az aktuális primer- és végsőenergia-fogyasztás a gazdaságban és ágazatok szerint (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási és közlekedési szektort)
 - ii. A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és a hatékony távfűtés és -hűtés alkalmazásában rejlő aktuális potenciál ⁽¹⁾
 - iii. Az 1.2. ii. pontban ismertetett meglévő energiahatékonysági szakpolitikákat, intézkedéseket és programokat mérlegelő előrejelzések a primer- és végsőenergia-fogyasztás tekintetében, minden egyes ágazatot legalább 2040-ig vizsgálva (a 2030-as évet is beleértve) ⁽²⁾
 - iv. A nemzeti számítások eredményeként kapott minimális energiahatékonysági követelmények költségek szempontjából optimális szintje a 2010/31/EU irányelv 5. cikke szerint
-

4.4. Az energiabiztonság dimenziója

- i. A jelenlegi energiamix, a hazai energiaforrások, a behozattól való függőség, a kapcsolódó kockázatokkal együtt
 - ii. A fejlődés előrejelzése a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)
-

4.5. A belső energiapiac dimenziója

4.5.1. Villamosenergia-összeköttetések

- i. A rendszer-összeköttetés jelenlegi szintje és a fő rendszerösszekötők ⁽³⁾
- ii. A rendszerösszekötők bővítési követelményeire vonatkozó előrejelzések (a 2030-as évet is beleértve) ⁽⁴⁾

4.5.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A jelenlegi villamosenergia-átviteli és földgázszállítási infrastruktúra fő jellemzői ⁽⁵⁾
- ii. A hálózat bővítési követelményeire vonatkozó előrejelzések legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve) ⁽⁶⁾

4.5.3. Villamosenergia- és gázpiacok, energiaárak

- i. A villamosenergia- és gázpiacok aktuális helyzete, az energiaárakat is beleértve
 - ii. A fejlődés előrejelzése a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)
-

4.6. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. A karbonszegény technológiák ágazatának aktuális helyzete és – a lehetséges mértékben – pozíciója a világpiacon (ezt az elemzést uniós vagy globális szinten kell elvégezni)
 - ii. Az állami és – adott esetben – magánforrásokból a karbonszegény technológiákra fordított kutatási és innovációs kiadások aktuális szintje, a szabadalmak aktuális száma és a kutatók aktuális száma
 - iii. Az árak jelenlegi három legfontosabb elemének kibontása (energia, hálózat, adók/illetékek)
 - iv. Az energiatámogatások leírása, a fosszilis üzemanyagokat is beleértve
-

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

⁽²⁾ Ez a megszkott referencia-előrejelzés szolgál alapul a 2030-ra vonatkozó végső- és primerenergia-fogyasztási célhoz (amelyet a 2.3. pont ismertet), valamint az átváltási tényezőkhöz.

⁽³⁾ A jelenlegi átviteli és szállítási infrastruktúrának az átvitelrendszer- és szállítási rendszer-üzemeltetők (TSO-k) által elvégzett áttekintése alapján.

⁽⁴⁾ A TSO-k nemzeti hálózatfejlesztési tervei és regionális beruházási tervei alapján.

⁽⁵⁾ A jelenlegi átviteli és szállítási infrastruktúrának a TSO-k által elvégzett áttekintése alapján.

⁽⁶⁾ A TSO-k nemzeti hálózatfejlesztési tervei és regionális beruházási tervei alapján.

5. A TERVEZETT SZAKPOLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK HATÁSVIZSGÁLATA ⁽¹⁾

5.1. A 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések hatása az energiarendszerekre, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra és -eltávolításra, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is (a 4. szakaszban bemutatottak szerint).

- i. Az energiarendszerek fejlődésére és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -eltávolításnak, valamint adott esetben a légszennyező anyagok kibocsátásának alakulására vonatkozó előrejelzések az (EU) 2016/2284 irányelvvel összhangban a tervezett szakpolitikák és intézkedések alapján, legalább a terv által felölelt időszakot követő tíz évre (beleértve a terv által felölelt időszak utolsó évét is), ideértve a megfelelő uniós szakpolitikákat és intézkedéseket is.
- ii. A szakpolitikák közötti (az egy szakpolitikai dimenzió belüli, meglévő és tervezett szakpolitikák és intézkedések, valamint a különböző dimenziók meglévő és tervezett szakpolitikái és intézkedései közötti) kölcsönhatás értékelése legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, különösen az energiahatékonysági/energiamegtakarítási politikáknak az energiarendszer méretezésére gyakorolt hatásai alapos megértésének az érdekében, valamint azért, hogy csökkentsék az energiaellátás terén a nem nyereséges beruházások kockázatát
- iii. A már meglévő és a tervezett szakpolitikák és intézkedések közötti, illetve az azok és az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések közötti kölcsönhatás értékelése

5.2. Makrogazdasági és a megvalósíthatóság határain belül a 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések egészségügyi, környezeti, foglalkoztatási, oktatási, készségekre gyakorolt és társadalmi hatása, beleértve az átmeneti aspektusokat is (a költségek és az elért haszon, valamint a költséghatékonyság tekintetében) legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is

5.3. A beruházási igények áttekintése

- i. A jelenlegi beruházások és jövőbeli beruházásokra vonatkozó feltételezések a tervezett politikák és intézkedések vonatkozásában
- ii. Ágazati vagy piaci kockázati tényezők vagy akadályok nemzeti vagy regionális összefüggésben
- iii. További állami finanszírozási támogatások vagy erőforrások elemzése a ii. alpont alapján azonosított hiányosságok felszámolására

5.4. A 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések hatása más tagállamokra és a regionális együttműködésre legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is

- i. A lehetséges mértékig a szomszédos tagállamok és a régió többi tagállamainak energiarendszerére kifejtett hatás
 - ii. Az energiaárakra, a közművekre és az energiapiac integrációjára kifejtett hatás
 - iii. Adott esetben a regionális együttműködésre gyakorolt hatás
-

2. rész

A nemzeti tervek B. szakaszában jelentendő paraméterek és változók listája ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

A következő paramétereket, változókat, energiamérlegeket és mutatókat a nemzeti tervek „Elemzési alap” című B. részében kell jelenteni, amennyiben alkalmazzák:

1. Általános paraméterek és változók

(1) Népség [millió]

⁽¹⁾ A tervezett szakpolitikák és intézkedések a megvitatandó alternatívákat jelentik, amelyek esetében reális esély van arra, hogy a nemzeti terv vagy eredményjelentés benyújtása után elfogadják és végrehajtják azokat. Ebből adódóan az 5.1.i. szakasz szerinti előrejelzéseknek nem csak a végrehajtott és elfogadott szakpolitikákat és intézkedéseket kell tartalmazniuk (a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzések), hanem a tervezett szakpolitikákat és intézkedéseket is.

⁽²⁾ A 2021-től 2030-ig tartó időszakot felölelő terv tekintetében: a lista mindegyik paramétere/változója tekintetében mind a 4., mind pedig az 5. szakaszban ötéves intervallumokban jelenteni kell a 2005 és 2040 közötti időszak (adott esetben a 2005 és 2050 közötti időszak) trendjeit, a 2030-as év vonatkozásában is. A külső alapfeltevéseken, illetve a modellezés eredményén alapuló paramétereket jelezni kell.

⁽³⁾ A bejelentett adatoknak és előrejelzéseknek lehetőség szerint az EUROSTAT adataira és a megfelelő ágazati jogszabályokban az európai statisztikák bejelentésére használt módszertanra kell épülniük, és összeegyeztethetőnek kell lenniük azokkal, mivel az európai statisztikákról szóló 223/2009/EK rendelettel összhangban az európai statisztikák a jelentéstételi és ellenőrzési célra felhasznált statisztikai adatok elsődleges forrásai.

⁽⁴⁾ Megjegyzés: minden előrejelzést változatlan áron kell elvégezni (az árak tekintetében 2016 a bázisév).

⁽⁵⁾ A Bizottság ajánlásokat fog kiadni az előrejelzések fő paramétereire vonatkozóan, legalább a kőolaj, a földgáz és a szén importára, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer szén-dioxid-ára tekintetében.

- (2) GDP [millió EUR]
- (3) Ágazati bruttó hozzáadott érték (beleértve a fő ipari, építőipari, szolgáltatási és mezőgazdasági ágazatokat) [millió EUR]
- (4) A háztartások száma [ezer]
- (5) A háztartások mérete [lakos/háztartás]
- (6) Az egy háztartás rendelkezésére álló jövedelem [EUR]
- (7) Utaskilóméter: minden közlekedési módban, azaz a közúti (a személygépjárművet és a buszokat lehetőleg külön kezelve), vasúti, légi és (ha van) belföldi hajózás között felosztva [millió személyszállítási km]
- (8) Áruszállítási tonnakilóméter: minden szállítási mód a nemzetközi tengeri hajózás kivételével, azaz a közúti, vasúti, légi és belföldi hajózás (belvízi utak és nemzeti felségvizek a tengereken) között felosztva [millió tonnakilóméter]
- (9) A kőolaj, földgáz és kőszén üzemanyagok nemzetközi importára [EUR/G] vagy EUR/toe] a Bizottság ajánlásai alapján
- (10) A szén-dioxidnak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben szereplő ára [EUR/EUA] a Bizottság ajánlásai alapján
- (11) Az EUR és az USD átváltási árfolyamaira (ha alkalmazandó) vonatkozó feltevések [EUR/pénznem és USD/pénznem]
- (12) Fűtési napok száma (fűtési napfokszám)
- (13) Hűtési napok száma (hűtési napfokszám)
- (14) A technológiaköltségekre vonatkozó feltevések, amelyeket a releváns technológiák modellezésére használnak fel

2. Energiamérlegek és mutatók

2.1. Energiaellátás

- (1) Belföldi termelés üzemanyag-típusonként (az összes jelentős mennyiségben termelt energiatermék) [ktoe]
- (2) Nettó behozatal üzemanyag-típusonként (a villamos energiát is beleértve, felosztva az EU-n belülről és kívülről érkező nettó behozatalra) [ktoe]
- (3) A harmadik országoktól való importfüggőség [%]
- (4) A fő energiahordozók (köztük a földgáz és villamos energia) fő behozatali forrásai (országok)
- (5) Bruttó belföldi fogyasztás az üzemanyag-típusok forrása szerint (köztük a szilárd üzemanyag, valamennyi energiatermék: kőszén, kőolaj és kőolajtermékek, földgáz, atomenergia, villamos energia, származtatott hő, megújuló energiaforrások, hulladék) [ktoe]

2.2. Villamos energia és hő

- (1) Bruttó villamosenergia-termelés [GWh]
- (2) Bruttó villamosenergia-termelés üzemanyagonként (minden energiatermék) [GWh]
- (3) A kapcsolt energiatermelés részaránya a teljes villamosenergia- és hőenergia-termelésben [%]
- (4) Villamosenergia-termelési kapacitás forrásonként, beleértve a visszavont kapacitásokat és az új beruházásokat is [MW]
- (5) Hőenergia-termelésből származó hőtermelés
- (6) Villamos energia és a hőenergia kapcsolt termeléséből származó hőtermelés, beleértve az ipari hulladékhőt is
- (7) Határokon átnyúló rendszer-összeköttetési kapacitások a földgáz és a villamos energia tekintetében [a villamos energiára vonatkozó meghatározás a folyamatban lévő tárgyalások szerint alakul, amelyek 15 %-os rendszer-összeköttetési célt vesznek alapul] és ezek előrevetített kihasználtsága

2.3. Átalakítási ágazat

- (1) A hőenergia-termelés során felhasznált üzemanyagok (köztük szilárd, kőolaj, földgáz) [ktoe]
- (2) Egyéb átalakítási folyamatok üzemanyag-felhasználása [ktoe]

2.4. Energiafogyasztás

- (1) Primer- és végsőenergia-fogyasztás [ktoe]
- (2) Végsőenergia-fogyasztás ágazonként (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási, mezőgazdasági és közlekedési szektort (személy- és áruszállítás szerint felbontva, ha rendelkezésre áll)) [ktoe]
- (3) Végsőenergia-fogyasztás üzemanyagok szerint (minden energiatermék) [ktoe]
- (4) Nem energetikai célú végső fogyasztás [ktoe]
- (5) A teljes gazdaság primerenergia-intenzitása (primerenergia-fogyasztás a GDP-re vetítve) [toe/EUR]
- (6) Végsőenergia-intenzitás ágazatok szerint (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási és közlekedési szektort (személy- és áruszállítás szerint felbontva, ha rendelkezésre áll))

2.5. Árak

- (1) Villamosenergia-árak a felhasználó ágazat típusa szerint (lakossági, ipari, szolgáltatási szektor)
- (2) Nemzeti kiskereskedelmi üzemanyagárak (adóval együtt, forrásonként és ágazonként) [EUR/ktoe]

2.6. Beruházások

Beruházási költségek az energiaátalakítási, -ellátási, -átviteli/szállítási és -elosztási ágazatban

2.7. Megújuló energiák

- (1) A megújuló forrásokból származó energia bruttó végső fogyasztása és a megújuló energia részaránya a bruttó végsőenergia-fogyasztásban, ágazatok (villamos energia, fűtés és hűtés, közlekedés) és technológiák szerinti bontásban
- (2) A megújuló energiából származó villamosenergia- és hőenergia-előállítás az épületekben; ide tartoznak – amennyiben rendelkezésre állnak – a fotovillamos rendszerek, a naphőenergia-rendszerek, a biomassza, a hőszivattyúk, a geotermikus rendszerek, valamint más decentralizált megújulóenergia-rendszerek által előállított, felhasznált és a hálózatba visszatáplált energiára vonatkozó lebontott adatok
- (3) Adott esetben egyéb nemzeti ütemtervek, köztük a hosszú távú vagy ágazati ütemtervek is; az élelmiszer-ralapú és fejlett bioüzemanyagok részaránya, a megújuló energia részaránya a távfűtésben, valamint a városok és megújulóenergia-közösségek által előállított megújuló energia.

3. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra és -eltávolításra vonatkozó mutatók

- (1) Üvegházhatásúgáz-kibocsátások szakpolitikai ágazonként (EU ETS, erőfeszítés-megosztás és LULUCF)
- (2) Üvegházhatásúgáz-kibocsátások az IPCC-ágazatok és gázok szerint (adott esetben az EU ETS és az erőfeszítés-megosztási ágazatok szerinti bontásban) [tCO₂eq]
- (3) A gazdaság egészének szén-dioxid-intenzitása [tCO₂eq/GDP]
- (4) A CO₂-kibocsátáshoz kapcsolódó mutatók
 - a) A belföldi villamosenergia- és hőenergia-termelés üvegházhatásúgáz-intenzitása [tCO₂eq/MWh]
 - b) A végsőenergia-fogyasztás üvegházhatásúgáz-intenzitása ágazonként [tCO₂eq/toe]
- (5) A nem CO₂-kibocsátáshoz nem kapcsolódó mutatók
 - a) Állattartás: Tejelő tehén [1 000 darab], nem tejelő tehén [1 000 darab], juh [1 000 darab], sertés [1 000 darab], baromfi [1 000 darab]
 - b) Szintetikus műtrágyák alkalmazásából eredő nitrogénbevitel [kt nitrogén]
 - c) Trágya alkalmazásából eredő nitrogénbevitel [kt nitrogén]
 - d) Nitrogént megkötő növények által megkötött nitrogén [kt nitrogén]

- e) A talajba visszaforgatott növénymaradványokban lévő nitrogén [kt nitrogén]
 - f) A megművelt szerves talaj területe [hektár]
 - g) Települési szilárd hulladék keletkeztetése
 - h) Hulladéklerakókba kerülő települési szilárd hulladék
 - i) Visszanyert CH₄ aránya a hulladéklerakóban keletkező összes CH₄-ből [%]
-

II. MELLÉKLET

NEMZETI HOZZÁJÁRULÁSOK A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKBÓL ELŐÁLLÍTOTT ENERGIÁNAK
A 2030. ÉVI BRUTTÓ VÉGSŐ ENERGIAFOGYASZTÁSBAN KÉPVISELT RÉSZARÁNYÁHOZ

1. Az alábbi indikatív képlet az 5. cikk (1) bekezdése e) pontjának i–v. alpontjában felsorolt objektív kritériumokat foglalja magában, amelyek mindegyike százalékpontokban van kifejezve:
 - a) a tagállam 2020. évi kötelező nemzeti célkitűzése az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében található táblázat harmadik oszlopában meghatározottak szerint;
 - b) átalányalapú hozzájárulás („ $C_{\text{átalány}}$ ”);
 - c) az egy főre jutó GDP összegén alapuló hozzájárulás („ C_{GDP} ”);
 - d) potenciál alapú hozzájárulás („ $C_{\text{potenciál}}$ ”);
 - e) a tagállam rendszer-összeköttetési szintjét tükröző hozzájárulás („ $C_{\text{összeköttetés}}$ ”).
2. A $C_{\text{átalány}}$ értéknek minden tagállam esetében azonosnak kell lennie. A tagállamok $C_{\text{átalány}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
3. A C_{GDP} hozzájárulást az Eurostat 2013 és 2017 közötti időszak uniós átlagához viszonyított, vásárlóerő-egységben kifejezett egy főre jutó GDP-indexe alapján osztják fel a tagállamok között, ahol az egyes tagállamok vonatkozásában az index felső értékhatárát az uniós átlag 150 %-ában határozzák meg. A tagállamok C_{GDP} hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
4. A $C_{\text{potenciál}}$ hozzájárulást a megújuló energiaforrások 2030. évi tagállami arányai közötti, a PRIMES forgatókönyvben és az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti céljában feltüntetett különbség alapján osztják fel a tagállamok között. A tagállamok $C_{\text{potenciál}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
5. A $C_{\text{összeköttetés}}$ hozzájárulást a 2017-es uniós átlaghoz viszonyított, a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, a teljes telepített termelési kapacitáshoz képesti nettó átviteli kapacitással mért részesedési index alapján osztják fel a tagállamok között, ahol az egyes tagállamok vonatkozásában a rendszer-összeköttetési index felső értékhatárát az uniós átlag 150 %-ában határozzák meg. A tagállamok $C_{\text{összeköttetés}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célok közötti különbség 10 %-át teszik ki.

III. MELLÉKLET

A 2012/27/EU IRÁNYELV 7. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRA SZOLGÁLÓ TAGÁLLAMI INTÉZKEDÉSEK ÉS MÓDSZEREK BEJELENTÉSE

A tagállamok a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének (5) pontja szerint értesítik a Bizottságot az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek működtetésére, valamint az említett irányelv 7a. és 7b. cikkében és 20. cikkének (6) bekezdésében említett alternatív szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan javasolt részletes módszertanukról.

1. A 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszak alatt elérendő energiamegtakarítási követelmény szintjének kiszámítása, bemutatva, hogy miként veszik figyelembe a következő elemeket:
 - a) a 2019. január 1. előtti legutóbbi hároméves időszakra átlagolt éves végsőenergia-fogyasztás [ktoe-ben];
 - b) a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban elérendő végfelhasználási halmozott energiamegtakarítás teljes mennyisége [ktoe-ben];
 - c) a végső energiafogyasztás kiszámításában használt adatok és azok forrásai, kitérve a más statisztikai források használatának és az így kapott mennyiségek eltéréseinek indokolására (ha az Eurostattól eltérő forrásokat használnak);
2. Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy élnek a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (2) bekezdése szerinti lehetőségek valamelyikével, a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti teljes időszakban elérendő energiamegtakarítási követelmény szintjét is bejelentik, bemutatva, hogy a következő elemek hogyan kerülnek figyelembevételre:
 - a) saját éves megtakarítási rátájuk;
 - b) saját számítási kiinduló értékük és a számításból részben vagy egészben kizárt, közlekedésben felhasznált értékesített energiavolumen, [ktoe-ben];
 - c) a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszak alatt számított energiamegtakarítás halmozott mennyisége (a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjai szerinti opciók alkalmazása előtt) [ktoe-ben];
 - d) a 2012/27/EK irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjában említett opciók alkalmazása:
 - i. a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek végső energiafelhasználása [ktoe-ben], a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjával összhangban;
 - ii. az energiaátalakítási, -szállítási és -elosztási ágazatban elért energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], beleértve a hatékony távfűtési és hűtési infrastruktúrát is, a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének c) pontjával összhangban;
 - iii. a 2008. december 31. óta újonnan végrehajtott, 2020-ban és azt követően még hatással bíró egyedi fellépésekből származó, mérhető, ellenőrizhető energiamegtakarítás [ktoe-ben] a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének d) pontjával összhangban;
 - iv. a szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], amennyiben bizonyítható, hogy e szakpolitikai intézkedések olyan, 2018. január 1-jétől 2020. december 31-ig végrehajtott egyedi fellépéseket eredményeznek, amelyek 2020. december 31-ét követően hoznak megtakarításokat a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének e) pontjával összhangban;
 - v. a megújulóenergia-technológiák használatát előmozdító szakpolitikai intézkedések eredményeként a saját használatú épületeken vagy épületekben előállított energia mennyisége [ktoe-ben] a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének f) pontjával összhangban;
 - vi. a 2014. január 1. és 2020. december 31. között elérendő halmozott energiamegtakarítást meghaladó energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], amelyet a tagállam a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének g) pontjával összhangban a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti időszakban számol el;
 - e) a teljes energiamegtakarítás halmozott mennyisége [ktoe-ben] (a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjában említett opciók alkalmazását követően);

3. Szakpolitikai intézkedések a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében említett energiamegtakarítási követelmények elérése tekintetében:

3.1. A 2012/27/EU irányelv 7a. cikkében említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer:

- a) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer leírása;
- b) a megtakarítás várható halmozott és éves mennyisége és a kötelezettségi időszak(ok) időtartama;
- c) a kötelezett felek és felelősségi köreik;
- d) a célzott ágazatok;
- e) az intézkedés keretében támogatható intézkedések;
- f) a 2012/27/EU irányelv következő rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó információk:
 - i. adott esetben egyedi intézkedések, az energiamegtakarításnak az energiaszegénység által érintett háztartásokban elérendő hányada, a 7. cikk (11) bekezdésével összhangban;
 - ii. az energiahatékonysági szolgáltatók vagy más harmadik felek által elért megtakarítások a 7a. cikk (6) bekezdésének a) pontjával összhangban;
 - iii. „banki tevékenységek és hitelfelvétel” a 7a. cikk (6) bekezdése b) pontjával összhangban;
- g) információ az energiamegtakarításokkal folytatott kereskedésről.

3.2. A 2012/27/EU irányelv 7b. cikkében és 20. cikkének (6) bekezdésében említett alternatív intézkedések (az adózás kivételével):

- a) a szakpolitikai intézkedés típusa;
- b) a szakpolitikai intézkedés tömör leírása, beleértve minden egyes bejelentett szakpolitikai intézkedés tervezési jellemzőit;
- c) az egyes intézkedések alapján várható megtakarítás teljes halmozott és éves összege és/vagy az energiamegtakarítás mennyisége a köztes időszakokhoz képest;
- d) a végrehajtó állami hatóságok, részt vevő vagy megbízott felek és a szakpolitikai intézkedés(ek) végrehajtásával kapcsolatos felelősségi köreik;
- e) a célzott ágazatok;
- f) az intézkedés keretében támogatható intézkedések;
- g) adott esetben az energiaszegénységet célzó konkrét szakpolitikai intézkedések vagy egyedi intézkedések.

3.3. Információk az adózási intézkedésekről:

- a) az adózási intézkedés tömör leírása;
- b) az adózási intézkedés időtartama;
- c) a végrehajtó állami hatóság;
- d) az egyes intézkedések alapján várható megtakarítás teljes halmozott és éves mennyisége;
- e) célzott ágazatok és az adózási réteg;
- f) a számítás módszertana, beleértve, hogy milyen árrugalmasságokat alkalmaznak, és azokat miként állapították meg, összhangban a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének (4) pontjával.

4. A 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke és 20. cikkének (6) bekezdése alapján bejelentett intézkedésekre vonatkozó számítási módszer (az adózási intézkedések kivételével):

- a) a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének 1. pontjában említett felhasznált mérési módszerek;
- b) az energiamegtakarítás kifejezésére használt módszer (primer- és végsőenergia-megtakarítás);
- c) az intézkedések élettartama és az, hogy idővel milyen mértékben csökkennek a megtakarítások, valamint a megtakarítások élettartamának figyelembevételére használt megközelítés;
- d) a számítás módszertanának tömör leírása, beleértve azt is, hogy miként biztosítják az energiamegtakarítás kiegészítő és érdemi jellegét, továbbá hogy milyen módszereket és referenciaértékeket alkalmaznak a várható és nagyságrendi energiamegtakarítás esetében;

- e) tájékoztatás arról, hogy miként kezelik az intézkedések és az egyedi fellépések közötti lehetséges átfedéseket, hogy elkerüljék az energiamegtakarítás kettős beszámítását;
- f) adott esetben az éghajlati eltérések és az ezek figyelembevételére alkalmazott megközelítés.

5. Nyomon követés és hitelesítés

- a) a nyomonkövetési és hitelesítési rendszer és a hitelesítési folyamat tömör leírása;
 - b) a nyomonkövetési és hitelesítési rendszer tekintetében illetékes végrehajtó állami hatóság és annak fő feladatai az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerrel vagy az alternatív intézkedésekkel kapcsolatban;
 - c) a nyomon követés és a hitelesítési függetlensége a kötelezett, a részt vevő, vagy a megbízott felekkel szemben;
 - d) az energiahatékonyságot javító intézkedések statisztikailag szignifikáns része és a reprezentatív minta meghatározására és kiválasztására használt rész és kritériumok;
 - e) a kötelezett felekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek (a rendszer keretében az egyes kötelezett felek vagy a kötelezett fél egyes alkategóriái által elért energiamegtakarítás mértéke, valamint az összesített adatok);
 - f) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer és az alternatív intézkedések alapján (minden évben) elért energiamegtakarítás közzététele;
 - g) a szabályszegés esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó tagállami joggal kapcsolatos információk;
 - h) információ az arra az esetre előírt szakpolitikai intézkedésekről, ha a haladás nem kielégítő.
-

IV. MELLÉKLET

A HOSSZÚ TÁVÚ STRATÉGIÁK ÁLTALÁNOS KERETE

1. A STRATÉGIÁK KIDOLGOZÁSÁNAK ÁTTEKINTÉSE ÉS FOLYAMATA

- 1.1. Összefoglaló
- 1.2. Jogi és szakpolitikai háttér
- 1.3. Nyilvános konzultáció

2. TARTALOM

2.1. AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS CSÖKKENTÉSÉNEK ÉS A FOKOZOTTABB NYELŐNKÉNTI ELTÁVOLÍTÁSNAK AZ ÖSSZESÍTETT ÉRTÉKE

- 2.1.1. Tervezett kibocsátáscsökkentés és az eltávolítás fokozása 2050-ig
- 2.1.2. 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött nemzeti célok, és amennyiben rendelkezésre állnak, a 2040-re és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldkövek
- 2.1.3. Alkalmazkodási politikák és intézkedések

2.2. MEGÚJULÓ ENERGIA

- 2.2.1. Amennyire lehetséges, a megújuló energia arányának valószínű becslése a 2050-es végsőenergia-fogyasztásban

2.3. ENERGIAHATÉKONYSÁG

- 2.3.1. Amennyire lehetséges, a 2050-es energiafogyasztás valószínű becslése

2.4. ÁGAZATSPECIFIKUS KAPCSOLÓDÓ TARTALOM

2.4.1. Energiarendszer

- 2.4.1.1. Tervezett vagy valószínű jövőbeli kibocsátási ütemterv vagy tartomány
- 2.4.1.2. Az energiahatékonyság, a keresletoldali rugalmasság és az energiafogyasztás mögötti fő hajtóerők és azok fejlődésének általános bemutatása 2021-től kezdődően

2.4.2. Ipar

- 2.4.2.1. A várható kibocsátáscsökkenés ágazonként és energiakeresletenként
- 2.4.2.2. Az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.1. pontjában ismertetett, a dekarbonizációra vonatkozó politikák, meglévő tervek és intézkedések általános áttekintése

2.4.3. Közlekedés

- 2.4.3.1. A várható kibocsátások és energiaforrások a közlekedés típusa szerint (pl. személygépkocsik és kisteherautók, nagy teherbírású közúti szállítás, hajózás, repülés, vasút)
- 2.4.3.2. Szén-dioxid-mentesítési opciók

2.4.4. Mezőgazdaság és földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és erdőgazdálkodás (LULUCF)

- 2.4.4.1. Amennyire lehetséges, a forrásonkénti és egyes üvegházhatásúgázokkénti várt kibocsátások
- 2.4.4.2. Tervezett kibocsátáscsökkentési opciók
- 2.4.4.3. Mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikákhoz való kapcsolódások

3. FINANSZÍROZÁS

- 3.1. A szükséges beruházásokra vonatkozó becslések
- 3.2. A kapcsolódó kutatási, fejlesztési és innovációs politikák és intézkedések

4. A TÁRSADALMI-GAZDASÁGI ASPEKTUSOK HATÁSVIZSGÁLATA

5. MELLÉKLETEK (szükség szerint)

5.1. A modellezés (a feltételezéseket is beleértve) részletei és/vagy elemzések, mutatók stb.

—

V. MELLÉKLET

AZ ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK JEGYZÉKEINEK ADATAI

1. rész

A 26. cikk (3) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) az e melléklet 2. részében felsorolt, valamint az (EU) 2018/842 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátása az X-2 évet illetően;
- b) az (EU) 2016/2284 irányelv 8. cikkének megfelelően már jelentett adatokkal következetes, a szén-monoxid (CO), a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x) és az illékony szerves vegyületek emberi eredetű kibocsátására vonatkozó adatok az X-2 évet illetően;
- c) a földhasználati ágazatból származó, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és a CO₂ nyelőkénti eltávolítása az X-2 évet illetően, az e melléklet 3. részének jelentéstételi követelményeinek megfelelően. Ezek az adatok az (EU) 2018/841 rendelet 14. cikke szerinti megfeleléségi jelentések szempontjából is relevánsak;
- d) az a), b) és c) pontban említett információkban bekövetkező bármely változás a vonatkozó bázisév vagy időszak és az X-3 év közötti időszakban, e változások okainak feltüntetésével;
- e) az e melléklet 4. részében foglalt mutatókra vonatkozó információk az X-2 évre vonatkozóan;
- f) az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikke és az (EU) 2018/841 rendelet 12. és 13. cikke alapján létrejött átruházásokra vonatkozó információk összefoglalása az X-1 évet illetően;
- g) a jegyzékben szereplő becslések javítása érdekében tett lépésekre vonatkozó információk, különösen a jegyzék azon területeit illetően, amelyekben a szakértői felülvizsgálatot követően kiigazításokat kellett tenni, vagy amelyek vonatkozásában ajánlásokat fogalmaztak meg;
- h) a 2003/87/EK irányelv alapján a létesítmények üzemeltetői által bejelentett hitelesített kibocsátás tényleges vagy becsült eloszlása az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő forráskategóriák között, valamint az ilyen hitelesített kibocsátásnak a bejelentett összes üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz viszonyított aránya ezekben a forráskategóriákban az X-2 évet illetően;
- i. adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékében bejelentett kibocsátás konzisztencia-ellenőrzésének eredményei az X-2 évet illetően a 2003/87/EK irányelv alapján bejelentett hitelesített kibocsátással együtt;
- j) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének elkészítése céljából a kibocsátás becsüléséhez felhasznált adatok konzisztencia-ellenőrzésének eredményei az X-2 évet illetően az alábbiakkal együtt:
 - i. az (EU) 2016/2284 irányelv hatálya alá tartozó légköri szennyező anyagokra vonatkozó jegyzékek elkészítéséhez felhasznált adatok;
 - ii. az 517/2014/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és VII. melléklete alapján bejelentett adatok;
 - iii. az 1099/2008/EK rendelet 4. cikke és B. melléklete alapján bejelentett energiaadatok;
- k) a nemzeti nyilvántartási rendszerükben bekövetkező esetleges változások ismertetése;
- l) a nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben bekövetkező esetleges változások ismertetése;
- m) a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési terveikre, az általános bizonytalansági értékelésre és az általános teljességi értékelésre vonatkozó információk, valamint az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékéről készült jelentés azon más elemei, amelyek szükségesek az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítéséhez;
- n) a tagállamok azon szándékáról szóló tájékoztatás, hogy élni kívánnak az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében és 7. cikkének (1) bekezdésében biztosított rugalmassági intézkedésekkel és a bevételek az említett rendelet 5. cikkének (6) bekezdése szerinti felhasználásával.

A tagállamok kérhetik a Bizottságtól annak engedélyezését, hogy az első bekezdés c) pontjától eltérve az e melléklet 3. részében meghatározottól eltérő módszertan alkalmazhassanak, ha a szükséges módszertani fejlesztést nem lehetett megvalósítani időben ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni a 2021–2030-as időszakra vonatkozó üvegházhatást okozó gázok jegyzékei tekintetében, vagy ha – az érintett széntárolókhoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések csekély jelentősége miatt – a módszertani fejlesztés költsége aránytalanul magas lenne azokhoz az előnyökhöz képest, amelyekkel a kibocsátás és az elnyelés elszámolásának javítása szempontjából a módszertan alkalmazása járna. Az ezen eltéréssel élni kívánó tagállamok indoklással ellátott kérelmüket 2020. december 31-ig benyújtják a Bizottságnak, amelyben ismertetik, hogy mikorra hajtható végre a módszertani fejlesztés vagy tehető javaslat az alternatív módszertanra vonatkozóan, és bemutatják az elszámolás pontosságára vonatkozó lehetséges hatások értékelését. A Bizottság kérheti, hogy a tagállamok egy meghatározott, észszerű időtartamon belül kiegészítő információkat nyújtsanak be. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megalapozott, engedélyezi az eltérést A kérelem elutasítása esetén a Bizottság a döntését megindokolja.

2. rész

A jegyzék az alábbi üvegházhatásúgázokra terjed ki:

Széndioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Kén-hexafluorid (SF₆)

Nitrogén-trifluorid (NF₃)

Részlegesen fluorozott szénhidrogének (HFC-k)

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHFCF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHFCF₂CF₃ vagy (C₅H₂F₁₀)

Perfluor-karbonok (PFC-k):

— PFC-14, Tetrafluor-metán, CF₄

— PFC-116, Perfluor-etán, C₂F₆

— PFC-218, Perfluor-propán, C₃F₈

— PFC-318, Perfluor-ciklobután, c-C₄F₈

— Perfluor-ciklopropán c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluor-bután, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluor-pentán, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluor-hexán, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

3. rész**Az ellenőrzés és jelentéstétel módszerei a LULUCF-ágazatban**

A földhasználat változására vonatkozó földrajzi adatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

Trier 1 módszertan alkalmazása az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

Az olyan széntárolóhoz kapcsolódó kibocsátások és eltávolítások esetében, amelyhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25–30 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország üvegház-gáz leltárára a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, Trier 2 módszertan alkalmazása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.

A tagállamoknak tanácsos Trier 3 módszertant alkalmazniuk az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

4. rész

A jegyzék mutatói

Mutató címe	Mutató
ÁTALAKÍTÁS B0	A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt, elosztva az összes termékkel – A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállítás, PJ
ÁTALAKÍTÁS E0	A saját felhasználásra termelő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ A saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt, elosztva az összes termékkel – A saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállítás, PJ
IPAR A1.1	A vas- és acélipar összes CO ₂ -intenzitása, t/millió euro A vas- és acélipar összes CO ₂ -kibocsátása, kt elosztva a vas- és acélipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.2	A vegyipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR A vegyipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva a vegyipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.3	Az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.4	Az élelmiszer-, ital- és dohányipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Az élelmiszer-, ital- és dohányipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva a bruttó hozzáadott értékkel – Élelmiszer-, ital- és dohányipar, millió EUR (EC95)
IPAR A1.5	A papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt – A papír- és nyomdaipar bruttó hozzáadott értéke, millió EUR (EC95)
HÁZTARTÁSOK A0	A háztartások helyiségfűtésének fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/m ² A háztartások helyiségfűtésének CO ₂ -kibocsátásai, elosztva állandó lakásként használt lakás alapterületével, millió m ²
SZOLGÁLTATÁSOK B0	A kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, kg/m ² A kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó CO ₂ -kibocsátásai, elosztva a szolgáltatások épületeinek alapterületével, millió m ²
SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók dízelüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100 km
SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók benzinüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100 km

VI. MELLÉKLET

A SZAKPOLITIKÁKKAL ÉS INTÉZKEDÉSEKKEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS TERÉN

A 18. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

- a) a szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok bejelentésére, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések bejelentésére szolgáló, a 39. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott nemzeti rendszerek leírása, illetve – amennyiben a rendszer leírását már elküldték – a rendszer bármilyen jellegű módosításával kapcsolatos információk;
- b) a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiáikkal kapcsolatos frissítések, és az e stratégiák végrehajtása terén elért eredmények;
- c) a nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásait korlátozó vagy csökkentő, illetve nyelönkénti eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra vonatkozó információk, az V. melléklet 2. részében felsorolt gázok vagy gázcsoportok (HFC-k és PFC-k) szerinti elrendezésben és ágazonkénti bontásban. Ezeknek az információknak hivatkozniuk kell az alkalmazandó és releváns nemzeti vagy uniós szakpolitikákra, és ki kell térniük az alábbiakra:
 - i. a szakpolitika vagy intézkedés célja, valamint a szakpolitika vagy intézkedés rövid leírása;
 - ii. a szakpolitikai eszköz típusa;
 - iii. a szakpolitika vagy intézkedés vagy intézkedéscsomag végrehajtásának állása;
 - iv. az előrehaladás nyomon követésére és értékelésére használt mutatók;
 - v. amennyiben rendelkezésre áll, az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására gyakorolt hatás számszerűsített becslése az alábbi bontásban:
 - az egyes szakpolitikák és intézkedések vagy az éghajlatváltozás mérséklésére létrejött, a szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának előzetes értékelése során kapott eredmények. A becsléseket a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre kell megadni, amelyek utolsó számjegye 0 vagy 5, mégpedig oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet által szabályozott kibocsátását;
 - az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló egyes szakpolitikák és intézkedések vagy szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának utólagos értékelése során kapott eredmények, ha vannak ilyenek, oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet által szabályozott kibocsátását;
 - vi. a szakpolitikák és intézkedések várható költségének és hasznának rendelkezésre álló becslése és adott esetben a szakpolitikák és intézkedések tényleges költségének és hasznának becslése;
 - vii. a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és hatásaira vonatkozó értékelésekre, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátását korlátozó vagy csökkentő, illetve a nyelők általi eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkra, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló technikai jelentésekre való valamennyi létező hivatkozás;
 - viii. a szakpolitika vagy intézkedés által a 15. cikkben említett hosszú távú stratégia megvalósításához nyújtott hozzájárulás értékelése;
- d) az azzal a céllal előirányzott további nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra vonatkozó információk, hogy az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet szerinti kötelezettségvállalásokon túl korlátozzák az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását;
- e) a c) pont szerint jelentett különböző szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok közötti kapcsolatokra és arra vonatkozó információk, hogy ezek a szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok hogyan járulnak hozzá a különböző előrejelzési forgatókönyvekhez.

VII. MELLÉKLET

AZ ELŐREJELZÉSEKKEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS TERÉN

A 18. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

- a) adott esetben az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések, az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések, és amennyiben rendelkezésre állnak, a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések;
- b) az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó összesített előrejelzés és az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv és az (EU) 2018/842 rendelet által szabályozott kibocsátási forrásokból származó várható kibocsátására vonatkozó külön becslések, valamint a prognosztizált forrásonkénti kibocsátás és nyelőkénti eltávolítás az (EU) 2018/841 rendelet szerint;
- c) a 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapított szakpolitikák és intézkedések hatása. Amennyiben az előrejelzések nem tartalmazzák ilyen szakpolitikákat és intézkedéseket, úgy azt egyértelműen jelezni és indokolni kell;
- d) az előrejelzések tekintetében elvégzett érzékenységi elemzés eredményei és az alkalmazott modellekre és paraméterekre vonatkozó információk;
- e) az értékelésekre és a 18. cikk (4) bekezdésében említett előrejelzéseket alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozás.

VIII. MELLÉKLET

AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁSHOZ VALÓ ALKALMAZKODÁST CÉLZÓ NEMZETI FELLÉPÉSEKRE, A FEJLŐDŐ ORSZÁGOKNAK NYÚJTOTT PÉNZÜGYI ÉS TECHNOLÓGIAI TÁMOGATÁSRA ÉS AZ ÁRVERÉSEKBŐL SZÁRMAZÓ BEVÉTELRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK**1. rész****Az alkalmazkodásra vonatkozó tevékenységekre irányuló jelentéstétel**

A 19. cikk (1) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) az alkalmazkodás fő céljai, célkitűzései és intézményi kerete;
- b) éghajlatváltozási előrejelzések, beleértve a szélsőséges időjárást, az éghajlatváltozás hatásait, az éghajlattal szembeni sebezhetőséget és éghajlati kockázatokat, valamint a fő éghajlati veszélyeket is;
- c) alkalmazkodóképesség;
- d) alkalmazkodási tervek és stratégiák;
- e) monitoring és értékelési keret;
- f) a végrehajtás terén elért haladás, a bevált gyakorlatokat és az irányításban bekövetkezett változásokat is beleértve.

2. rész**A fejlődő országoknak nyújtott támogatás jelentése**

A 19. cikk (3) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) információ a fejlődő országok számára lekötött és nyújtott pénzügyi támogatásról az X-1 évre vonatkozóan, beleértve a következőket is:
 - i) kvantitatív adatok a tagállam által mozgósított állami pénzügyi erőforrásokról. A pénzügyi mozgásokra vonatkozó információkat az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága által az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás kapcsán bevezetett ún. „Rio-markerek” és egyéb nyomonkövetési rendszerek alapján kell szolgáltatni;
 - ii. kvalitatív módszertani információ, amely kifejti a kvantitatív adatok kiszámítására használt módszert, ideértve az adatok számszerűsítésének módszerét is, és adott esetben egyéb információk a számadatok meghatározása, azaz a pénzügyi mozgásokra vonatkozóan jelentett információk céljából felhasznált fogalom meghatározásokról és módszerekről;
 - iii. a tagállam által az UNFCCC keretében a fejlődő országokat megcélzó államilag finanszírozott technológiaátadási és kapacitásépítési projektekkel kapcsolatban végzett tevékenységekről rendelkezésre álló információk, beleértve azt is, hogy az átadott technológiát vagy a kapacitásépítési projektet az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, illetve a hatásokhoz való alkalmazkodásra használták-e fel, továbbá a kedvezményezett országra, amennyiben lehetséges a nyújtott támogatás összegére és az átadott technológia vagy a kapacitásépítési projekt típusára vonatkozó információk;
- b) rendelkezésre álló információk az X évben és az azt követő években nyújtani tervezett támogatásokról, beleértve az UNFCCC keretében a fejlődő országokat megcélzó államilag finanszírozott technológiaátadási és kapacitásépítési projektekkel kapcsolatban tervezett tevékenységekre, valamint az átadandó technológiára és a kapacitásépítési projektekre vonatkozó információkat is, ideértve azt is, hogy az átadott technológiát vagy a kapacitásépítési projektet az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, illetve a hatásokhoz való alkalmazkodásra szánják-e, továbbá a kedvezményezett országra, amennyiben lehetséges a nyújtott támogatás összegére és az átadott technológia vagy a kapacitásépítési projekt típusára vonatkozó információk.

3. rész**Az árverésből származó bevételek jelentése**

A 19. cikk (2) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok

- a) a tagállamok által a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti árvezése révén szerzett bevételek X-1 év során történő felhasználására vonatkozó információk, amelyek magukban foglalják az említett irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében meghatározott célok közül egyre vagy többre fordított bevételekre, vagy az e bevételek pénzügyi értékével megegyező összegre, valamint az említett cikk szerint hozott intézkedésekre vonatkozó információkat is;

- b) a tagállamok által a légiközlekedési kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) vagy (2) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett valamennyi bevétel tagállam által meghatározott felhasználására vonatkozó információk; ez az információszolgáltatás az említett irányelv 3d. cikkének (4) bekezdésével összhangban történik;

Azokat az árverezésből származó bevételeket, amelyeket a tagállamok 19. cikk (2) bekezdése szerint a Bizottságnak címzett jelentés benyújtásakor még nem költöttek el, számszerűsíteni és a következő évekre vonatkozó jelentésekben szerepeltetni kell.

IX. MELLÉKLET

TOVÁBBI JELENTÉSTÉTELI KÖTELEZETTSÉGEK

1. rész

További jelentéstételi kötelezettségek a megújuló energia területén

Ettől eltérő rendelkezés hiányában a 20. cikk c) pontja alapján a következő kiegészítő információkat kell megadni:

- a) a származási garanciák rendszerének működése a megújuló forrásokból származó villamos energia, gáz, fűtés és hűtés tekintetében, a származási garanciák kiadásának és törlésének szintjei és az ebből adódó nemzeti megújulóenergia-fogyasztás, valamint a megbízhatóság és a rendszer csalásokkal szembeni védelme érdekében hozott intézkedések;
- b) a közlekedési ágazatban felhasznált bioüzemanyagok, biogáz, nem biológiai eredetű megújuló közlekedési célú üzemanyagok, szén-dioxid újrahasznosításával nyert üzemanyagok és megújuló villamosenergia mennyisége, és adott esetben üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarítási teljesítményük, megkülönböztetve a különböző típusú élelmiszer- és takarmánynövényekből, illetve az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt egyes alapanyagokból előállított üzemanyagokat;
- c) az energia célú biomasszaforrások rendelkezésre állásának, származásának és használatának terén elért fejlődés;
- d) a tagállamban a biomassza és a megújuló energiaforrásból előállított energia egyéb formáinak fokozott használatából eredően az árutözsdei árak és a földhasználat tekintetében bekövetkezett változások;
- e) a megújuló forrásokból származó energia becsült többletermelése, amelyet át lehet adni más tagállamoknak, hogy azok megfeleljenek az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének, és elérjék az e rendelet 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett nemzeti hozzájárulásokat és ütemterveket;
- f) adott esetben a megújuló forrásokból származó energia iránti becsült kereslet, amelyet 2030-ig a hazai termeléstől eltérő más eszközökkel kell kielégíteni, beleértve az importált biomassza-alapanyagokat is;
- g) az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok technológiai fejlődése és használata;
- h) amennyiben rendelkezésre áll, a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok előállítása és felhasználása által a biodiverzitásra, a vízforrásokra, a víz elérhetőségére és minőségére, a talajra és a levegőminőségre gyakorolt becsült hatás a tagállamban;
- i) a család megfigyelt esetei a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok felüyeleti láncában;
- j) tájékoztatás az energia-előállításra használt hulladékokon belüli, biológiailag lebomló hulladékok arányának becsléséről, illetve az ezen becslések pontosítására és ellenőrzésére irányuló intézkedésekről;
- k) megújuló energiából származó villamosenergia- és hőenergia-előállítás az épületekben, beleértve a fotovillamos rendszerek, a naphőenergia-rendszerek, a biomassza, a hőszivattyúk, a geotermikus rendszerek, valamint más decentralizált megújulóenergia-rendszerek által előállított, felhasznált és a hálózatba visszatáplált energiára vonatkozó lebontott adatokat is;
- l) adott esetben a megújuló energia részaránya a távfűtésben, valamint a városok és megújulóenergia-közösségek által előállított megújuló energia;
- m) elsődleges ellátás a szilárd biomassza esetében (1 000 m³-ben, kivéve az (1) b) iii. pontot, ahol tonnában)

(1) Energiatermelésre használt erdei biomassza (hazai termelés és behozatal)

- a) Erdőkből származó elsődleges biomassza, amelyet közvetlenül energiatermelésre használnak fel
 - i. amennyiben rendelkezésre áll, ágak és fakoronák (a jelentéstétel önkéntes)
 - ii. adott esetben farönkök (a jelentéstétel önkéntes)
 - iii. gömbfa (ipari gömbfára és tűzifára felbontva)
- b) Adott esetben közvetlenül energetikai célra használt erdészeti ipari melléktermékek
 - i. adott esetben fakéreg
 - ii. faforgács, fűrészpont és egyéb fadarabok
 - iii. adott esetben feketelúg és nyers tallolaj

- c) Amennyiben rendelkezésre áll, fogyasztóktól származó, közvetlenül energiatermelésre felhasznált fa
- d) Feldolgozott faalapú üzemanyagok, amelyeket az e pont (a), (b) vagy (c) pontja alapján nem beszámított alapanyagokból állítottak elő:
 - i. adott esetben faszén
 - ii. fapellet és fabrikett
- (2) Amennyiben rendelkezésre áll, energiatermelésre használt mezőgazdasági biomassza (hazai termelés, behozatal és kivitel)
 - a) Villamosenergia- vagy hőenergia-előállításra használt energianövények (a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeket is beleértve)
 - b) Villamosenergia- vagy hőenergia-előállításra használt mezőgazdasági növényi maradékok
- (3) Amennyiben rendelkezésre áll, energiatermelésre használt szerves hulladék biomassza (hazai termelés, behozatal és kivitel)
 - a) Az ipari hulladék szerves frakciója
 - b) A kommunális hulladék szerves frakciója
 - c) Hulladékszap
- n) a szilárd biomassza végsőenergia-fogyasztása (az energiatermelésre használt szilárd biomassza mennyisége a következő ágazatokban):
 - (1) Energetikai ágazat
 - a) Villamos energia
 - b) Kapcsolt energiatermelés
 - c) Hőenergia
 - (2) Belső ipari ágazat (felhasznált és saját felhasználásra termelt villamos energia, kapcsolt energiatermelés és hőenergia)
 - (3) Közvetlen lakossági végső fogyasztás
 - (4) Egyéb

2. rész

További jelentéstételi kötelezettségek az energiahatékonyság területén

Az energiahatékonyság területén a 21. cikk c) pontja alapján a következő kiegészítő információkat kell megadni:

- a) az X-2 és X-1 évben végrehajtott (X az az év, amikor a jelentést be kell nyújtani) olyan fontosabb jogalkotási és nem jogalkotási szakpolitikák, intézkedések, finanszírozási intézkedések és programok a 4. cikk b) pontjában meghatározott célkitűzések elérése érdekében, amelyek előmozdítják az energiaszolgáltatási piacokat, javítják az épületek energiateljesítményét; a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra és a fűtés és hűtés energiahatékonysági potenciáljának hasznosítására irányuló intézkedések, a tájékoztatás és a képesítések javítása, az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedések;
- b) a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének alkalmazásával elért energiamegtakarítás halmozott összege az X-3 és X-2 években;
- c) a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (11) bekezdésével összhangban az energiaszegénység enyhítését célzó szakpolitikai intézkedésekkel elért megtakarítások összege;
- d) adott esetben a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének c) pontjával összhangban elért megtakarítások összege;
- e) az egyes ágazatokban elért haladás és annak indokai, hogy az energiacsökkentés miatt maradt állandó, illetve miért növekedett a végsőenergia-fogyasztó ágazatokban az X-3 és X-2 évben;
- f) a tagállam központi kormányzatának tulajdonában és használatában lévő, 250 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű épületek teljes olyan alapterülete, amely az X-2 és X-1 év január 1-jén nem felel meg a 2012/27/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett, energiahatékonyságra vonatkozó követelményeknek;
- g) a 2012/27/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően az érintett tagállam központi kormányzatának tulajdonában és használatában lévő hűtött és/vagy fűtött épületek teljes olyan alapterülete, amelyet az X-3 és X-2 évben felújítottak, vagy a 2012/27/EU irányelv 5. cikke (6) bekezdésének megfelelően az adott központi kormányzat tulajdonában és használatában lévő jogosult épületekben az energiamegtakarítás mértéke;
- h) az X-3 és X-2 évben elvégzett energetikai auditok száma. Ezen túlmenően a területükön működő azon nagyvállalatok becsült száma, amelyekre a 2012/27/EU irányelv 8. cikkének (4) bekezdése alkalmazandó, valamint az ezeknél a vállalkozásoknál az X-3 és X-2 évben elvégzett energetikai auditok száma;

- i) a villamos energiára alkalmazott nemzeti primerenergia-tényező és annak indokolása, ha az eltér a 2012/27/EU irányelv IV. mellékletének 3. lábjegyzetében említett alapértelmezett tényezőtől;
 - j) az új és felújított közel nulla energiaigényű épületek száma és alapterülete az X-2 és X-1 évben a 2010/31/EU irányelv 9. cikkével összhangban, szükség esetén statisztikai mintavétel alapján;
 - k) az azon internetes oldalra mutató internetes hivatkozás, ahol elérhető a 2012/27/EU irányelv 18. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett, az energetikai szolgáltatókkal kapcsolatos jegyzék vagy felület.
-

X. MELLÉKLET

A BIOENERGIÁRÓL SZÓLÓ UNIÓS FENNTARTHATÓSÁGI JELENTÉS

Az EU biomasszából származó energiáról szóló bioenergia-fenntarthatósági jelentése, amelyet a Bizottság az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel együtt fogad el a 35. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján, legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) melyek a különböző bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok relatív környezeti előnyei és költségei, milyen hatást gyakorol ezekre az Unió importpolitikája, milyen ellátásbiztonsági vonatkozások merülnek fel és a hazai termelés és az import közötti kiegyensúlyozott megközelítés milyen módon érhető el;
- b) a biomassza előállításának és felhasználásának a fenntarthatóságra gyakorolt hatása az Unióban és a harmadik országokban, beleértve a biológiai sokféleségre gyakorolt hatást is;
- c) a fenntartható biomassza jelenlegi és prognosztizált elérhetőségére és keresletére vonatkozó adatok és elemzések, beleértve a biomassza iránti megnövekedett kereslet által a biomassza-felhasználó ágazatokra kifejtett hatást is;
- d) az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok technológiai fejlődése és használata, valamint az alapanyagok rendelkezésre állása és a forrásokért való verseny, figyelembe véve a körforgásos gazdaság alapelveit és a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiát;
- e) a bioüzemanyagok valamennyi előállítási módja vonatkozásában a földhasználat közvetett megváltozásával kapcsolatban rendelkezésre álló tudományos kutatási eredményekre vonatkozó információk és azok elemzése, és emellett értékelés arról, hogy a földhasználat közvetett megváltozásából fakadó kibocsátások becsléséhez alapul vett elemzésben azonosított bizonytalansági tartomány csökkenthető-e, illetve hogy figyelembe lehet-e venni az uniós szakpolitikák – például a környezetvédelmi, az éghajlat- és az agrárpolitika – lehetséges hatásait;
- f) azon harmadik országok és tagállamok tekintetében, amelyek az Unióban felhasznált bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok jelentős forrásai, az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarítási kritériumok tiszteletben tartása érdekében a talaj, a víz és a levegőminőség védelme terén hozott nemzeti intézkedések; valamint
- g) az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében említett adatbázis összesített adatai

A biomassza használatának köszönhető üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarításról szóló jelentésében a Bizottság a tagállamok által az e rendelet IX. melléklete 1. részének (b) pontjával összhangban bejelentett értékeket veszi figyelembe, ideértve az (EU) 2018/2001 irányelv VIII. melléklete szerinti, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás becsült előzetes középértékeit és az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományt. A Bizottság közzéteszi a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás becsült előzetes középértékeit, valamint az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományra vonatkozó adatokat. Ezenfelül a Bizottság értékeli, hogy a közvetlen kibocsátás-megtakarításra vonatkozó becslés változna-e és milyen irányban, ha behelyettesítési módszer alkalmazásának keretében számba vennék a társtermékeket is.

XI. MELLÉKLET

ÖNKÉNTES RENDSZEREK, AMELYEK TEKINTETÉBEN A BIZOTTSÁG AZ (EU) 2018/2001 IRÁNYELV 30. CIKKÉNEK (4) BEKEZDÉSE SZERINT HATÁROZATOT FOGADOTT EL

A Bizottság által az e rendelet 35. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel együtt két évente elfogadandó azon jelentésnek, mely azon önkéntes rendszerekről szól, amelyek tekintetében a Bizottság az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése szerint határozatot hozott, tartalmaznia kell a Bizottság értékelését legalább a következőkről:

- a) az auditok függetlensége, módja és gyakorisága az ezen aspektusok kapcsán a rendszer dokumentációjában az érintett rendszer Bizottság általi jóváhagyásának időpontjában foglaltak, valamint az ágazati legjobb gyakorlat fényében;
- b) az előírásoknak való nem megfelelés feltárására és kezelésére szolgáló módszerek rendelkezésre állása, az e módszerek alkalmazásában szerzett tapasztalatok és e módszerek alkalmazásának átláthatósága, különös tekintettel a rendszer tagjai részéről elkövetett – vélt vagy valós – súlyos jogsértésekkel kapcsolatos helyzetek kezelésére;
- c) átláthatóság, különösen a rendszer hozzáférhetőségével kapcsolatban, az alapanyagok származási országaiban és régióiban használt nyelveken elkészült fordítások elérhetősége, a tanúsítvánnyal rendelkező üzemeltetők és a vonatkozó tanúsítványok listájának hozzáférhetősége és az audit jelentések hozzáférhetősége;
- d) az érdekelt felek bevonása, különös tekintettel az őslakos és helyi közösségekkel a rendszer kidolgozása és felülvizsgálata, valamint az auditok során a határozathozatal megelőzően folytatott konzultációra, valamint az általuk tett észrevételekre adott válaszokra;
- e) a rendszer általános megbízhatósága, különösen az ellenőrök és a rendszer megfelelő szerveinek akkreditálására, képesítésére és függetlenségére vonatkozó szabályok fényében;
- f) amennyiben rendelkezésre áll, a rendszer piaci aktualizálása, a tanúsítvánnyal ellátott alapanyagok és bioüzemanyagok mennyisége származási országonként és típusonként, a résztvevők száma;
- g) a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről a rendszer által a tag(ok)nak nyújtott igazolások nyomon követésére szolgáló olyan mechanizmus bevezetésének egyszerűsége és hatékonysága, amely a csalárd tevékenységek megelőzésének eszközüül szolgál, különös tekintettel a vélt csalás, illetve adott esetben egyéb szabálytalanság felfedezésére, kezelésére és nyomon követésére, valamint a felfedett csalások és szabálytalanságok eseteinek számára;
- h) lehetőségek arra, hogy a szervezeteket felhatalmazzák arra, hogy a tanúsító szervezetet elismerjék és ellenőrizzék;
- i) a tanúsító szervek elismerésének és akkreditációjának feltételei;
- j) a tanúsító szervek ellenőrzésének szabályai;
- k) a legjobb gyakorlatok előmozdítása elősegítésének vagy további javításának módjai.

XII. MELLÉKLET

NEMZETI NYILVÁNTARTÁSI RENDSZEREK

A 37. cikkben említett információk a következőket tartalmazzák:

- a) a 2003/87/EK irányelv szerinti tevékenységek és létesítmények vonatkozásában bejelentett adatok és módszerek az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából és annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások tekintetében biztosítsák az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe bejelentett és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő adatok közötti konzisztenciát;
- b) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából a 517/2014/EU rendelet 20. cikke alapján az érintett ágazatokban a fluortartalmú gázokra vonatkozóan meglévő jelentéstételi rendszer révén összegyűjtött adatok;
- c) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeinek előkészítése céljából a 166/2006/EK rendelet alapján a különböző létesítmények által bejelentett kibocsátáshoz és forrásadatok és -módszerek;
- d) az 1099/2008/EK rendelet alapján bejelentett adatok;
- e) a földterületek földrajzi nyomon követésén keresztül a meglévő uniós és tagállami programokkal és felmérésekkel összefüggésben gyűjtött adatok, beleértve a LUCAS földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírást, valamint a Kopernikusz-programot.

XIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

525/2013/EU rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, (1) bekezdés
2. cikk	—
3. cikk	—
4. cikk	15. cikk
5. cikk	37. cikk, (1), (2) és (6) bekezdés; XII. melléklet
6. cikk	37. cikk, (3) és (7) bekezdés;
7. cikk	26. cikk, (3), (4), (6) és (7) bekezdés; V. melléklet
8. cikk	26. cikk, (2) és (7) bekezdés;
9. cikk	37. cikk, (4) és (5) bekezdés;
10. cikk	40. cikk
11. cikk	—
12. cikk	39. cikk
13. cikk	18. cikk, (1) bekezdés, a) pont; 18. cikk, (3) és (4) bekezdés; VI. melléklet
14. cikk	18. cikk, (1) bekezdés, b) pont; 18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés; VII. melléklet
15. cikk	19. cikk, (1) bekezdés; VIII. melléklet, 1. rész
16. cikk	19. cikk, (3) bekezdés és VIII. melléklet, 2. rész
17. cikk	19. cikk, (2), (4) és (5) bekezdés; VIII. melléklet, 3. rész
18. cikk	17. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés;
19. cikk	—
20. cikk	—
21. cikk	29. cikk (1) bekezdés, c) pont; 29. cikk (5) és (7) bekezdés;
22. cikk	—
23. cikk	41. cikk, (1) bekezdés, d), e), f), g) és h) pont;
24. cikk	42. cikk
25. cikk	—
26. cikk	44. cikk, (1) bekezdés, a) pont; 44. cikk, (2), (3) és (6) bekezdés;
27. cikk	—
28. cikk	57. cikk
29. cikk	—